161433

கிளாவுங்க்கண்ணி

JL
Tm211,m97
m97
161433

கடவுள் துணை.

கலாவர்த்தனி.

சென்னபட்டணம் ௧அ [illegible] ஜுன்மீ ௩௦ௌ [illegible] ௲௮௱௬௭. [சஞ்சிகை-௧௦.

விளம்பரம்.

[illegible]திரிகை மாசத்திற்கு ஒன்றாகப் [illegible]ரசுரிக்கப்படும். இதை வாங்கவிரும் [illegible]சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபே[illegible]டைச் செட்டியார் வீதியில் காளியம் [illegible]ருக்குத் தென்புறம், ௬௫ -வது [illegible]முள்ள வீட்டிற்காவது, டிடை பே[illegible] செம்புதாஸ் தெருவில், ௬௭-வது [illegible]முள்ள கலாரத்நாகரம் என்னும் [illegible]ந்திரசாலைக்காவது கலாவர்த்தனி சபா [illegible]திபதியாகிய, ஜ. புஷ்பரதச்செட்டி [illegible]க்குக் கடிதம் அனுப்பவேண்டியது.

[illegible]விலைத்தொகையோப்புவிவரம்.

[illegible]கள்	வருஷ தொகை	ரூ. ௩	அ ,,
டிடை	வருஷ தொகை	,, ௧௨	,,
டிடை	[illegible] தொகை	,,	உ ௮
புதிதாய்ச் சேர்வோர்களும் சமஸ்தானத்துடன் சேர்ந்தவர்களும்	வருஷ தொகை உ	௮	,,
டிடை	,,	[illegible]	,,

டிடை தொகைகளை முன்னதாகக் கட்டவேண்டியது.

[illegible] பத்திரிகைக்குக் [illegible] [illegible] பின்வரும் [illegible] [illegible] [illegible] முத்திரைகளாக [illegible] [illegible] அனுப்பும் கடிதத்தில் [illegible] [illegible] தபால் முத்திரை [illegible] [illegible] அனு-க-சேர்த்து [illegible] [illegible]

இப்பத்திரிகையின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]க்குத் [illegible]வேண்டியது.

கடிதம் அனுப்பி அதற்குப் பதில் உத்தரம் தபால் மார்க்கமாய்ப் பெறவேண்டியவர்கள் தாங்கள் அனுப்பும் கடிதத்தில் அரை அணா தபால்முத்திரை - ௧ - அடக்கஞ்செய்தனுப்பவேண்டும்.

கடிதமெழுதுவோருக்குக் குறிப்பு.

இப்பத்திரிகை கல்வி விஷயமாயும், சாஸ்திரவிஷயமாயும், மற்றும் பலவகையாய் அறிவைவிளக்கும் விஷயமாயும்; உள்ள சங்கதிகள் தவிர ஒருவரை வைது எழுதும் சங்கதிகளுக்கு இடங்கொடுக்கமாட்டாது.

எழுதப்படும் கடிதங்களை இங்கிலீஷ் ௧௦-ந் தேதிக்குள்ளாக எமக்குச் சேரும்படி செய்யவேண்டும்.

For Matriculation Candidates.

December, 1867.

Cowper's Task.—Books III. and IV. Price. Ans. 4. Postage An. 1.

For First Arts Candidates.

December 1867.

Campbell's Pleasures of Hope and Gertrude of Wyoming with Notes. Price Ans. 10. Postage, Ans. 2.

The first portion of [illegible] in [illegible], with renderings in Tamil and Notes.

Price Annas 12, Postage Annas 2.

161433

அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்கள்.

		விலை. ரூ.	அணா.	பை.
கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டத்தில் கடல் அடுத்திய, B. A. பரீக்ஷைக்குக் குறிக்கப்பட்ட முதல் - ௪ - படலங்கள்.	ரூ. ,,	,,		௫
நளவெண்பா, மனுவினைக்குப் பதவுரை.	,,	௧௨	,,	௬
பழனியாண்டவர் கீர்த்தனை.	,,	[illegible]		௬
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை மூலம்.	,,	௭		௨
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் உரை, நீதிவாக்கியங்கள்.		௪	,,	௨ ௬
வாக்குண்டாம் பதவுரை.	,,	௩		௨ ௬
நல்வழி, பதவுரை.	,,	௪	௬	௨ ௬
நன்னெறி, பதவுரை.	,,	௧	௬	௨ ௬
நன்னூல்மூலம் (கருத்துக்குறிப்புடன்.)	,,	௨	௬	௫
மகாலிங்கையர் இலக்கணச்சுருக்கம்.	,,	௨	௬	௬
கந்தரநுபூதி.	,,	,,	௯	௩ ௬
திருமுருகாற்றுப் படை மூலம்.	,,	,,	௯	௩ ௬
பழனியாண்டவர் மாலை, வாரித்தினிதாயகர் பதிகம்.	,,	,,	௬	௧
காமியப்பக் கவிராயர் கீர்த்தனைகள் பதங்கள்.	,,	௩	,,	௩ ௬
மதுரைவீரசுவாமி பதிகம், கீர்த்தனை.	,,	௧	,,	௨

அச்சிட்டுவரும் புத்தகங்கள்.

௧. திருப்பல்லாண்டு.
௨. திருப்பாவை.
௩. திருமாலை.
௪. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.
௫. திருவாய்மொழி.

இவைகள் பூர்வாசாரியர்கள் செய்த குறிப்பு வியாக்கியானங்களுடன் நூதனமாய்ச் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப்[...]புரையுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௬. திருச்சந்தவிருத்தம் பிரதிபதம்.

புறநகரவாசிகட்கு ௩௦ ரூ. எடைக்கு உட்பட்ட புத்தகம் தனி - ௧. வேண்டியதானால் கிரயத்துடன் ஒரு அணா முத்திரை - ௧ சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். இவைமுறையே, ௩௦ ரூ. எடைக்குத் தபால்செலவு அணா - ௧.

சென்னபட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டையில் செம்புதாசு தெருவில் [...]வது கதவு இலக்கமுள்ள வீட்டில் [...]ப்பட்டிருக்கும், ஷ - ஊ - புஷ்பரத[...]யர்வர்களது கலாரத்நாகரம் என்[...]ம் அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ், இங்கி[...] புத்தகங்கள் முதலியன மிருந்த[...]ரதையோடும், சீக்கிரமாயும், இரு[...]யும் கூலிக்குப் பதிப்பிக்கப்படும்.

கலாவர்த்தனி.

புத்திமான்களே! இந்தக்கடலை ஏகாதிலுமொரு நல்விஷயமெழுதாமல் வீணசெய்தியை யெழுதும்படி எங்களுக்கு இன்றியமையாது நேர்ந்ததற்கு விசனப்படுகிறோமன்றி இதை மன்னிக்கும்படி எங்கள் கையொப்பக்காரரையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

எட்டாவது சஞ்சிகையில் யாம் குறிப்பிட்ட சங்கதியைப்பற்றி ஒருவர் மனஸ்தாபமடைந்து இந்தச்சஞ்சிகையிற் பதிக்கும்படி எழுதியனுப்பிய கடிதத்தை இதிலோர்புறத்திற் பதித்திருக்கின்றோம். இந்தப்பத்திரிகை நமக்குத்தோன்றின அளவும் நன்மைதீமைகளை வெளியிட்டுத் திருத்த முண்டாக்கும் [...] ஏற்படுத்தப்பட்டதேயன்றி [...] யோசனைத்துக்காகவன்று. எ[...]கையிலேனுக்குமும் பெரும்பா[...]துவேயாம். ஆகவே மடாதிபதிகள் முதலான நம்முடைய குருமார்கள் செய்யத்தக்க கடமைகளைச் செய்யாமலிருப்பதைநோக்கித் தோன்றியதை யெழுதினேமேயல்லது ஒருவரையாவது தூஷிக்கும்படியான கருத்

தென்று. இதுவும் பக்ஷத்திற்குறித்த குறிப்பே.

இப்படியிருக்க காஞ்சி சங்கராசாரியர் என்கிற மடாதிபதியைத் தூஷித்ததாய் அக்கடிதக்காரர் கருதியெழுதியது எதனாலோ தெரியாது. சொற்களுக்கு அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனையென்கிற மூன்று ஆற்றலேயுண்டென வித்துவான்கள் உரைக்கின்றனர். இம்மூன்றாற்றலாலும் நாங்களெழுதிய வாக்கியங்கள் சங்கராசாரிய தூஷணையை உணர்த்தியதாய்த் தோன்றவில்லை. அவர்க்கு நாலாவது ஆற்றல் எதாவதிருந்து அக்கருத்தை புணர்த்தியதோ தெரியோம். வைஷ்ணவரைத் தூஷிக்க வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்திற் கிசைய எம்மை வைஷ்ணவராக வெண்ணி நிந்திப்பது அவ்வாற்றலின் பயனாயிருக்கலாம். வைஷ்ணவரைத் தூஷித்தாலும் சைவரைத் தூஷித்தாலும் பிறரைத் தூஷித்தாலும் எமக்கொன்றும்பயனில்லை. பொதுப்பட வுலக நன்மையை யெதிர்பார்ப்பதே எங்கள் நோக்கம். ஒருவரையொருவர் அக்கிரமமாய்த் தூஷிக்க நாங்கள் இடங்கொடாதவர்களானாலும் எங்களைத் தூஷித்த கடிதமானதையால் அபிமானமின்றி அதற்கு இடங்கொடுத்தோம். நாங்களெழுதியதைத் தூஷணையாக நினைத்தாலும் அது மடாதிபதிகள் முதலான சகல குருக்களையும்பற்றியதாமேயல்லாமல் அவர் நினைத்தபடி ஒருவரைப் பற்றியதாகாதே. தூஷிக்கப்பட்ட பலருள் நாம் கருதியவரும் சேர்ந்தவராதலால் அதைக் குறித்து அவர் எழுதினர் என்று நினைக்கலாம் என்றால் அதுவும் பொருந்தாது. இதுவரையிலும் யாமேயல்ல, பலபத்திரிகைக்காரரும் பல கிரந்த கர்த்தாக்களும் பொதுப்பட ஜனங்களைக்குறித்தும் இத்தேசத்தாரைக்குறித்தும் பலகுற்றங்களை யெடுத்துக்காட்டி யெழுதியிருப்பினும் இவ் வபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு இக்கடிதக்காரர் ஏன் மனஸ்தாபப்படவில்லை. அக்காலத்தில் இவருடைய இதயம் சமாதியிலிருந்ததோ! காணென்னதாம் வலியற்றிருந்ததோ! அதிலேம். யாம் பொதுவா யெழுதியவற்றை கடிதக்காரர் குற்றமென்று கண்டெடுக்கப்பட்டவை தாம் கொண்டாடிய மடாதிபதியினிடத்திலுண்டென்று சொல்வாராயின் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்று சொல்வாராயின் எம்மை வெறுத்திருக்க வேண்டும். இருபக்ஷத்திலும் மனஸ்தாபத்திற்கு இடமில்லை. யாரிடத்திருந்தாலும் குற்றம் குற்றமேயன்றிக் குணமாகமாட்டாதல்லவா? காணப்படும் குற்றத்தை யெடுத்துக் காட்டாமலொழிவது அப்பத்திருடையதன்மையாகுமோ? "கண்டோடெஞ்செயல் கருவிமிட்டாறுவார் புண்வைத்து மூடார்பொதிந்து" என்கிறபடி குற்றத்தைவெளியிட்டுக் களையாதபோது குணமெய்தாதுண்டாம். ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் "ஓ அரசனே எப்போதும் பிரியமாய்ப் பேசுகின்ற மனிதர் எளிதில் கிடைப்பார்கள், பிரியமாகாது இதமாயிருக்கும்படியான வாக்கியத்தைச் சொல்பவனும் கேட்பவனும் கிடைப்பது அருமை" என்று ஒருநீதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இது மிகவும் சரியானதென்று அநுபவத்துக்கு வந்தது. ஒரு வேதிதி அப்படிப்பட்ட மேன்மையானவருக்குப் புத்தி சொல்லலாமாவென்று கடிதக்காரர் எழுதினார். "யுக்தியுள்ள வாக்கியத்தை ஒரு சிறுவன் சொன்னாலும் கிளி சொன்னாலும் அங்கீகரிக்க வேண்டியது" என்கிற நீதிவாக்கியத்தை அவர் அறியார்போலும். வைஷ்ணவமதம் கருமானுஷ்டான முள்ளதென்றும் தாம் கொண்ட மதம் அங்ஙனமின்றி ஞானவொழுக்கமுள்ளதென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவர் அந்தந்த மதசாஸ்திரங்களை மிகவுமாராய்ந்து சாரமறிந்தவர்க்கு நேர் நின்றவர்போலும். இவர் மதசாரமறிந்த திறன்றன்மையைக் கிஞ்சித்து வெளியிடவேண்டியிருக்கிறது. கடிதத்தின் தலையில் "சிவதாஸனடாதிகாரம்" என்று குறித்தார். விஷயமோ ஸ்மார்த்த மடாதிபதியைப் பற்றியதாயிருக்கின்றது. கடைசியில் சிவஞானம் சிவபோதகம் என்று சிலசொற்களை அடுக்கியிருக்கிறார். ஆகவே உபக்கிரமம் உ

பசங்காரம் என்பவைகளுக்குப் பொருந்த இடைமிலுள்ளது கேன்றும் அவ்வெண்ணும் புத்திசாலிகள் கண்டதிபமற் போகமாட்டார்கள். இன்ன சித்தாந்தத்துக்கு இன்னின்னவர்த்தார் இன்ன சித்தாந்தத்தின் கொள்கை இன்னது என்று அறியாத இவர் பொருளின்னதென்று தமக்கே விளங்காத சொற்களையெடுத்து மதவிஷயமான பிரசங்கத்துக்கு ஏன்வரவேண்டும். தூஷணையாகப் பாடலேயும் சொற்களையும் எழுதுவது இவர்க்கேயல்ல, மிகத்தாழ்ந்தவர்க்கும் எளிதாம். எது எப்படியாயினும் மாகட்டும். நாம் குறித்த சமாசாரத்தில் இன்னது இன்ன காரணத்தினால் சரியன்று என அக்கடிதத்தில் எழுதியிருப்பாராயின அக்கடிதத்தை நாம் சிரமேற்கொண்டு அவர் நமக்குப் பேருதவிசெய்தாரென நன்றி பாராட்டுவோம். பெரியாரைப் பழித்ததே குற்றமெனக் கூறுவாராயின் அதுசரியே; நாம் தூஷிக்கவில்லையே. தூஷணையாவது மாச்சரிய முதலானவைகளால் பிறர்மேல் குற்றத்தை யேற்றுவது. காணப்பட்ட குற்றத்தை நிவர்த்தியாக்கும் பொருட்டு எடுத்துரைப்பது நன்மையேயாமென முன்பே கூறியிருக்கின்றோம்.

இக்கடிதக்காரர் எழுதியிருக்கின்ற நோக்கத்தைப்பார்த்தால் யாமெழுதிய ஒழுக்கங்கள் அவர் கொண்டாடியவரிடத்துள்ளவையென்றும் அவை நல்லொழுக்கங்களேயென்றும் அல்லது எப்படியிருந்தாலும் நாம் அவைகளையெடுத்துக்காட்டக்கூடாதென்றும் கொண்டதுபோலிருக்கிறது. எங்களுக்கோ ஒருவரைச்சுட்டி அவரிடத்திலின்ன நடக்கையுண்டென்று குறிக்கவாவது, தகாததைத் தகுந்ததென்றுசொல்லி மகிழ்க்கச்செய்யவாவது நினைத்தும் அபிப்பிராயமில்லை. மேலும் எல்லாக்குருபீடத்தாரும் எங்களுக்குப் பெரியோரென்று பொதுப்படப் பாவனையேயன்றி இன்னார் உயர்ந்தவர் இன்னார் தாழ்ந்தவரென்கிற பேதமுமில்லை. குணம் பிறனிடத்திருந்தாலும் கொண்டாடத்தக்கதென்பதும், குற்றம் தம்மவனிடத்திருந்தாலும் கடியத்தக்கதென்பதும், சொல்லின் [illegible] யை யனுசரிக்கிற கொள்கையேயாம். ஸ்மார்சைவராமல் சைவமத கண்டனஞ் செய்திருக்கிறவனைக் கொண்டாடுவோ இவருக்குப்பாவமாரும்? ஸ்மார்த்தரல் சிவஞானமும் சிவபோகமும் வித்தம் வைஷ்ணவத்தைவிரும்பும் எருதாது புத்தியினேயாம். சங்கராசாரியார் ஷண்மதஸ்தாபனஞ் செய்தவரென்று அவரே எழுதியிருக்கிறார். இவ்விஷயங்களெல்லாம் இவர் வேதமதஸ்தராயிருந்தால் இங்ஙனமெழுதியதுசரிதப் புத்தியினாலேயோ மதியீனத்தியோ யோசிக்கவேண்டும். இனிமேலாவது இக்கடிதக்காரர் இப்போதெழுதினதுபோலெழுதாமல் நியாயமாயும் பிரியமாயும் எழுதியனுப்பும்படி கோருகிறோம். கிட்டினாலும் நியாயமாட்டிக் கிடைத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளக் காத்திருக்கிறோம்.

மதசித்தாந்தம்.

கஅ௯-வது பக்கத்தின்தொடர்ச்சி.

உபநிஷத்துக்களின் தாற்பரிய நிர்ணயம் பிறக்கும்படி ஸ்ரீ வேதவியாசமுனிவர் செய்த சாரீரகசூத்திரங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட உத்தரமீமாம்ஸை அல்லது வேதாந்த சாஸ்திரத்துக்கும் உபநிஷத்துகளுக்கும் பகவத்கீதைக்கும் சங்கராசாரியார் பாஷியஞ்செய்திருக்கிறார். இம்மூன்றும் பிரஸ்தான திரயமென்று சொல்லப்படும். இவைதாம் முக்கியகிரந்தங்கள். இவற்றுள் சூத்திரபாஷியத்துக்கு வாசஸ்பதியென்பவரும், உபநிஷத்பாஷியத்திற்கும் கீதாபாஷியத்திற்கும் ஆனந்தகிரியென்பவரும், உரைசெய்திருக்கிறார்கள். மற்றைக் கிரந்தங்களும் இவற்றை யடியொற்றியிருக்கும். இவையெல்லாம் பொதுவாய் அத்துவைத சித்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்கின்றனவாயினும் சிறப்பாய் வெவ்வேறு கொள்கைகளையுங்காட்டும். அவையாவன, கர்மவிசாரணையாகிய பூர்வமீமாம்ஸையும் பிரம்மவிசாரணையாகிய உத்தரமீமாம்ஸையும் வெவ்வேறு சாஸ்திரங்கள். இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று

விரோதமானவை என்று சொல்வதும், ஜீவாத்துமாக்களென்பவை தண்ணினில் அவித்தையாம் சந்திரபிம்பம் வெவ்வேறு யனேகமாய்த் தோன்றுவதுபோலே மாயையிலே பிரதிபலிக்கின்ற பிரமத்தின் தோற்றங்களென்பதும், கானலின் கண்ணீரும் பூமாலையிற் பாம்புந்தோற்றுவதுபோல் பஞ்சபூதவிகாரமான பிரபஞ்சத்தின்தோற்றம் பொய்யேயல்லது மெய்யல்லவென்பதும், இத்தோற்றமும் சொப்பனத்தின் தோற்றம்போலே உள்ளேயேயல்லது வெளியிலன்றென்பதும், அதுவே ஜ்ஞாதா என்கிற அறிகிறவனும் ஜ்ஞேயம் என்கிற அறியப்படும் பொருளும் ஜ்ஞானம் என்கிற அறிவுமாகிய திரிபுடிபொய்; மூன்றும் ஒன்றேயென்பதும், இந்தமாயையென்பது அஞ்ஞானமாயும் இருக்கிறதென்பதற்கும் இல்லையென்பதற்கும்வேறுபுறனாவதென்பதும், பிரம்ம மல்லாததையெல்லாம் பேச்சுக்குமாத்திரம் யதார்த்தமென்பதும், வேதமும் பொய்யேயானாலும் கண்ணாடியின் பிரதிபிம்பத்தைப்போலேமெய்யையுணர்த்துமென்பதும், இப்படிச்சிந்தும் உலகவாசனை விடாமல்வெந்த வஸ்திரம்போலே தொடர்வது பாதிதாநுவர்த்தியென்பதும், மகாவாக்கியங்களாலே தானே பிரமமென்று தெளிந்துவிட்டதே மோக்ஷம் இது ஜீவன்முத்தியென்னப்படுமென்பதும், இப்படியின்னும் பலவுமாம்.

ஆசாரவிஷயத்தில் அவர்கள் சுருதி ஸ்மிருதியாசாரங்களையன்றி ஆகமாசாரங்களைப் பெரும்பாலும் அநுஷ்டிக்கமாட்டார்கள். இதனாலேதான் அவர்களுக்கு ஸ்மார்த்தர் என்கிறபெயர் வந்தது. ஸ்மிருதியாசாரங்களையே யனுஷ்டிப்பவரென்பது அதன்பொருள். ஆகமாசாரத்தை யனுஷ்டியாரகளென்பதுகருத்து. சிலர் சேற்றிரதசிய விடங்களில் வைஷ்ணவரைப்போல் நெடுமையாய் நாமத்தோடு ஸ்ரீசூர்ணத்தையும் சிலர் வெறுநாமத்தையும் மற்றுஞ் சிலர் கோபிசந்தனத்தால் நாமத்தைப்போல் நெடியரேகைகளையும்சிலர் அங்ஙனமின்றிப்பட்டையானரேகையையுஞ்சிலர்சிதாரேகைகளையும் சிலர் திருநீற்றினும் சந்தனத்தாலும் குறுக்கான ரேகைகளையும் இடையில் ஓர் பொட்டையும் சிலர் மற்றும் வேறு ரேகைகளையும் தரிப்பார்கள். விஷ்ணு சிவன் முதலான எல்லாத் தேவர்களையும் பணிவார்கள். ஆகிலும் சிலர் விஷ்ணுவையே முக்கியமாகவும் சிலர் சிவனையே முக்கியமாகவுந் தொழுவதுண்டு. அப்படிப்பட்டவர்கள் தாம் தொழுந் தெய்வத்திற்கு ஏற்றத் துளசி மணித்தாவடம் ருத்ராக்ஷத்தாவடம் இவற்றைக்கழுத்திலணிந்து அவ்வவ்விரதங்களை முக்கியமாய்க் கொண்டாடுவார்கள். வெவ்வேறு குரிகளையணிந்தாலும்இஷ்டதேவதைகளைப்பணிவதுமுண்டு. வேதாந்திகளென்று பேர்பெற்றசிலர்களிற் மற்றவையெல்லாம் அநேகமாய்க் கருமானுஷ்டானஞ்செய்வார்கள். அவர்களுடைய சந்நியாசிகள் குடுமியையும் பூணூலையும் நீக்கிப்போட்டுக் கையில் ஒருதண்டத்தைத் தரித்திருப்பார்கள். சிலர் ஒன்றுமில்லாமல் அவதூதர் என்றுபேர்பெற்றிருப்பார்கள். அன்றியும் இவர்களில் தேசத்தைப்பற்றியும் பல ஆசார பேதங்களுண்டு; இவர்களில் இரண்டு பிரதானமடங்களுண்டு. அவற்றிலொன்று கும்பகோணத்திலும் மற்றொன்று சிருங்கேரியிலும் இருக்கின்றன. இம்மடாதிபதிகளுக்கு இவர்கள் கீழ்ப்படிந்தாலும் வேதாந்தாதி யுபதேசங்களைச் சிலர் அவர்களிடமே பெறவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையாவது இவர்களால் நேமிக்கப்பட்டவரிடம் பெறவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையாவதில்லை — இஷ்டமானவிடங்களிற்பெறுவார்கள். இத்தேசத்திலெங்கும் பிராமணர்களில் பெரும்பான்மையோர் இம்மதஸ்தரே. இவ்வாறு அத்துவைதிகளான ஸ்மார்த்தருடைய ஆசாரமுறைகளில் முக்கியமானவற்றைச் சுருக்கிக்காட்டினோம். — இனி துவைதிகளாகிய மாத்துவருடைய மதத்தைக் காட்டுவோம்.

ஆனந்ததீர்த்தர் என்கிற முதலாசாரியார் முன்குறித்த வேதாந்தசூத்திரமுதலானவைகளுக்குச் செய்திருக்கிறபாஷியங்கள் அவர்களுக்கு முக்கியம். அ

வைகளாலுணர்த்தப்படும் துவைதநிலையாவன.—ஜீவாத்துமாவும்பரமாத்துமாவும் வெவ்வேறுதான் ஆனாலும் ஜீவன்கள் பிரம்மத்தினுடைய பிரதிபிம்பங்கள். மாயையென்கிற பிரகிருதியினாலுண்டாகிய பிரபஞ்சத்துக்குக் கடவுளே உபாதான காரணமென்பது ஒப்பில்லை. மனுஷ்யத்துவம் தேவத்துவம் முதலான ஜாதி தேகத்தின்மாத்திரமல்ல ஆத்துமாவினுமுண்டு. கருமவசத்தால் ஒரு சாதியாத்துமா வேறுசாதி யுடம்பைப்பெற்றிருந்தாலும் முடிவிற்குத் தன்றன் சாதியிலேயே நிற்கும். மோக்ஷத்தில் அவரவருடைய ஞானவியல்புக்குத் தக்கபடி ஆனந்த பேதமுண்டு. மோக்ஷமாவது வைகுண்டமென்கிற அப்பிராகிருதலோகத்திற் சென்று கடவுளை யனுபவிக்குமதேயாம். அந்த முக்தியானது இறந்தவுடனே கிடைப்பதன்று. பிரம்மா மோக்ஷத்திற்குப்போகும்போதுகூடச்செல்லக் கிடைக்கும். ஆதலினாலே இவ்வாத்துமாக்கள் பிரமலோகத்தன்னை காத்திருக்கும் என்பதாம்.

ஆசாரவிஷயத்தில் சுருதி ஸ்மிருதி ஆசாரங்களோடு பாஞ்சராத்திரமென்கிற ஆகமத்தின்படி சக்கிராங்கனமுதலிய ஆசாரங்களையும் பெரும்பாலும் அநுஷ்டிப்பர். விஷ்ணுவே பிரதானதேவனென்று பணிவர் விஷ்ணு சம்பந்தமான ஏகாதசிமுதலிய விரதங்களை முக்கியமாய் ஆசரிப்பர். இப்படியிருப்பதனால் இவர்களுக்கும் வைஷ்ணவர் என்கிற விவகாரமுண்டு. வைஷ்ணவர் என்கிற சொல்லுக்கு விஷ்ணுவையே தொழுபவர் என்பது பொருள். நெற்றிமுதலிய அங்கங்களில் கோபிசந்தனத்தால் நெடுமையான ரேகைகளையும் சக்கிராதி முத்திரைகளையும் அணிவர். நெற்றிநடுவில் அலங்காரமாகக் கரிக்கோடொன்று இடுவர். அநுமானை முக்கியமாகக்கொண்டாடுவர். அந்த அநுமான் அவர்களுக்கு முக்கிய குரு. மாத்துவரில் ஒவ்வொருவரும் வாயுஸ்துதிமுதலிய குருஸ்துதிகளைப் படிப்பதுண்டு; அவர்களுடைய சன்னியாசிகளும் ஸ்மார்த்த சன்னியாசிகளைப்போலவே இருப்பார்கள். அவர்களுக்குள் வியாசராயமடமென்றும் சத்தியபூர்ண சுவாமிமடமென்றும் இரண்டு பிரதானமடங்களுண்டு. அந்தமடாதிபதிகள் தங்கள் மடங்களைச்சேர்ந்த சிஷ்யர்களை அரசராளுவதுபோல் ஆளுவார்கள். அவர்களில் குருவுக்கு அடங்கிநடக்கும் கட்டுப்பாடு விசேஷம். இவர்களில் கன்னடர்களும் மகாராஷ்டிரரும் அதிகப்பட்டவர். கன்னடபாஷை குருவின் பாஷையாகையால்அது கொஞ்சம் மேலாக எண்ணப்படும். இப்படி மாத்துவருடைய இயல்பு சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட்டது.

(தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீபாகவதம்.

கஙு-அ-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

கையில்லாதவை கையுள்ளவைகளுக்கும் காலில்லாதவை நாலுகாலுள்ளவைகளுக்கும் பெரியவைகளுக்குச் சிறியவைகளும் ஜீவனமாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று ஜீவனமாயுள்ள இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சகல ஆத்துமாக்களுக்குமாத்துமாவாய்சுயம்பிரகாசனாய் உள்ளும்புறமும் வியாபித்திருக்குமுள்ள பகவத்ஸ்வரூபமே. அவரிந்த மாயாசக்தியினாலே அநேகரூபமாயிருக்கிறார். அந்த ஸ்வாமி இப்போது அசுரசங்காரத்தின்பொருட்டு இவ்வுலகத்தில் அவதரித்துத் தேவகாரியத்தைமுடித்து மற்றுஞ் சிறிதை நிறைவேற்ற எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் இங்கெழுந்தருளியிருக்குங் காலத்தையே நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள். உம்முடைய பெரியதகப்பனான திருதராஷ்டிரமகாராஜா காந்தாரியோடு கூடவும் தம்பியான விதுரரோடுகூடவும் இமாலயத்தின் தென்புறத்திலுள்ள ரிஷியாச்சிரமத்திற்சென்றிருக்கிறார். அது எவ்விடமென்றால் கங்காநதி சப்தரிஷிகளுடையபிரீதிக்காக ஏழாய்ப்பிரிந்து ஏழாய்ச் செய்யப்பட்ட இடம். அதனாலே அதற்கு "சப்தசுரோதசு" என்று பெயர்வந்தது. அங்கே அவர் முப்பொழுதும் ஸ்நானஞ்செய்துவிட்டுப்படி அக்கினியோத்திரஞ்செய்துகொண்டு தண்ணீரையே உண்டுகொண்டு சாந்தராய் ஆசையு நீங்கப்பெற்று இந்திரியஜயமுள்ளவராய்ப் பகவானுடைய பாவனையாலே பிரகிருதிகுணங்களற்று ஆத்துமாவை ஆத்துமாவிலே நிறுத்தி உலகசம்பந்தமேயில்லாமற் கட்டைபோலிருக்கிறார். இப்படிச் சகலகர்மசன்னியாசஞ்செய்து யோகநிஷ்டையிலிருக்கின்ற அவருக்கு உம்மால் இடையூறு நேரிடவேண்டாம். அவரும் இன்றைக்கு அஞ்சாநாளில் உடலைவிடுவர். அதுவும் இப்பர்ணசாலையோடு எரிகிற தன் கணவனுடலைக்கண்டு அந்தக் காந்தாரியும் அவ்வக்கினியிற் பாய்ந்துயிர்விடுவாள். யுதிஷ்டிரரே இவ்வாச்சரியத்தைக்கண்டு விதுரர் சந்தோஷமும் துக்கமுமுள்ளவராய்த் தீர்த்தயாத்திரைசெல்வார். என்றுசொல்லி நாரதமுனிவர் சொர்க்கத்துக்குச் சென்றார். யுதிஷ்டிரரும் அதுகேட்டுச் சோகமொழிந்திருந்தார்.

பதின்மூன்றாமத்தியாயமுடிந்தது.

பதினாலாவது அத்தியாயம்.

பந்துக்களைப் பார்க்கவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய செய்கையை அனுபவிக்கவும் துவாரகைக்குச் சென்ற அர்ச்சுனன் அநேகமாதங்கள் வராமலிருந்ததனால் சிந்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரர் சில உற்பாதங்களையுங்கண்டார்-அவ்வுற்பாதங்களாவன,—இருதுவின்றன்மைகள் மாறியிருப்பதும், குரோதலோபாதிகளாலே மனிதர் கெட்டபேச்சைப் பேசுவதும், பேச்செல்லாம் மோசமாயிருப்பதும், சிநேகமெல்லாம் கபடமுள்ளதாயிருப்பதும், பிதாமாதா சகோதரன் தம்பதிகள் ஆகிய இவர்களுக்குள் கலகமுண்டாய்க்கொண்டிருப்பதும், பிராமணர் வேதமோதாமலிருப்பதும், சூத்திரர் வேதமோதுவதும், ஆகியபலவுமேயாம். இவைகளெல்லாம் உண்டாகக்கண்டு அவர் தம்பியாகியபீமசேனனை நோக்கி, அப்பா தம்பி துவாரகைக்குப் போன அர்ச்சுனன் இதுவரையிலும் வரவில்லையே, ஏழுமாதங்களாயின. என்ன காரியமென்னவோ தெரியவில்லை. நாரதமுனிவர் குறித்தகாலம் நேர்ந்ததென்றெண்ணுகிறேன். எந்தக்காலத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது லீலாமூர்த்தியை விடுவரோ அதுவே இந்தக்காலமாய்த் தோன்றுகின்றது. அவரனுக்கிரகத்தினாலேயன்றோ நமக்கு ராச்சியம் சம்பத்து பெண்சாதி பிள்ளைகள் சத்துருஜயமுதலான நன்மைகள் உண்டாயின. இந்தக்காலம் அதுதான் என்பதற்கு நிதர்சனமாய்ப் பூமியிலும் வானத்திலும் காணப்படுகிற உற்பாதங்களைப்பார். என் இடத்தோளும் இடத்தொடையும் இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றன. மார்பு திடுக்குத்திடுக்கென்று அடித்துக்கொள்கின்றது. இதோ நரி உதிக்கின்ற சூரியனைநோக்கி நெருப்புப்போன்ற வாயோடு ஊளையிடுகின்றது. இதோ இந்த நாய் எதிரிலேநின்று அழுகின்றது. நல்லமிருகங்கள் என்னை அப்பிரதக்ஷிணமாய்ச்சுற்றுகின்றன. இழிவான மிருகங்களோ பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுகின்றன. என்குதிரைகள் அழுகின்றனபோலும். புறாவும் கோட்டானும் காக்கையும் மிருத்துவைக்குறிக்கின்றனவாய் விகாரக் கூச்சலிடுகின்றன. திசைகளெல்லாம் புகை சூழ்ந்தனபோலே கருத்துச் சிவப்பாய்க் காணப்படுகின்றன. பூமி மலைகளோடு நடுங்குகின்றது. பேரிடி முழக்கமுண்டாகின்றது. காற்று இருளைப்போலே தூளைப் பரவச்செய்துகொண்டு வீசுகின்றது. மேகங்கள் உதிரத்தைப் பெய்கின்றன. சூரியன் ஒளிமழுங்கிக் காணப்படுகிறான். கிரகங்கள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடுகின்றன. பூதங்கள் கலந்து நிற்க வானமும் பூமியும் எரிகின்றனபோலும். நதி தடாக முதலியவை கலங்குகின்றன. மனங்களுமப்படியே. நெய் பெய்தாலும் அக்கினி நன்றாய்ச் சொலிக்கின்றதில்லை. குழந்தைகள் பாலுண்பதில்லை. பசுக்களெல்லாம் கண்ணீர்விட்டழுகின்றன. கோயிலிலிருக்கின்ற தேவதைகள் அழுகின்றனபோலும். மேலும் அவை அசைகின்றன. கிராமம் பூந்தோட்டம் முதலானவைகளெல்லாம் மூதேவி பிடித்தாற்போ

யிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட வுத்பாதங்களாலே, பூமி ஸவுபாக்கியமற்றதென்று நினைக்கின்றேன். என்றிப்படி சொல்லிக்கொண்டு மனங்கலங்கி நிற்கையில், அர்ச்சுனன் த்வாரகாபுரியினின்றுந் திரும்பிவந்து முன்போலன்றி முகம்வாடித் தேஜஸ் இல்லாமல் வந்தனம் பண்ணித் தலைகுனிந்துகொண்டு கண்ணினின்று நீர் பெருகநின்றான். அவனைப்பார்த்து மகாராஜா மனந்தளர்ந்து நாரதவாக்கியத்தை நினைத்துக்கொண்டு இவ்வாறு வினவினார். அப்பா என்னசெய்தி சொல்லு. த்வாரகையில் நம்முடைய வர்க்கமெல்லாம் க்ஷேமமாயிருக்கின்றார்களா? நம்முடைய பாட்டனார் சுகமாயிருக்கிறாரா? அம்மான்மாரும் அம்மாமிகளும் அத்தைமாரும் சுகமாயிருக்கிறார்களா? அரசனாகிய உக்கிரசேனனும் அவன் தம்பிகளும் க்ஷேமமாயிருக்கின்றனரா? கிருதவர்மா அக்குரூர் ஜயந்தன் முதலானவர்களும் க்ஷேமமுள்ளவர்களா? பகவானுடைய ராமமூர்த்தியும் மகாராஜனான பிரத்தியும்னனும் கதேஷ்ணன் சாருதேஷ்ணன் சாம்பன் முதலான மற்றைய கிருஷ்ணன் மக்களும் க்ஷேமிகளா? ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய அநுசரரான சுருதசேனர் உத்தவர் முதலானோர் சுகிகளா? பகவானான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பட்டணத்தில் ஸுதர்மையென்கிற சபையில் லோகங்களுக்கு மங்களத்துக்காகவும் க்ஷேமத்துக்காகவும் நிலைமைக்காகவும் இஷ்டரோடுகூட எழுந்தருளியிருக்கிறாரா? அவருடைய புஜபலத்தினாலேதான் யாதவர்கள் யார்க்குங் கொண்டாடப்பெற்றவர்களாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய திருவடித் தாமரைகளுக்குப் பணிவிடைசெய்யும் பலத்தாலே அந்தப்புரத்திலுள்ள பெண்டிர்களும் இந்திராணிக்கு ஒத்தபோகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள். அவருடைய புஜப்பிரபாவத்தினாலேதான் யாதவர்கள் தேவலோகத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட ஸுதர்மையென்னுஞ் சபையில் காலூன்றி இருக்கிறார்கள். குழந்தாய் உனக்கு ஒன்றுக்கும் துன்பமில்லையே? அங்கே வெகுநாளிருக்கையினால் ஏதாகிலும் அவமானஞ் செய்யப்பட்டனையா? தேஜஸ் இல்லாதவனாய்க் காணப்படுகின்றையே. யாசகர்க்குச்சொன்னபடி எதாவது கொடாமற்போனையா? அல்லது நீ, பிராமணன் சிறுவன் பசு கிழவன் ரோகி பெண் அடைக்கலமென்று வந்தவன் இப்படிப்பட்டவரைக் காவாமற் கைவிட்டனையா? அல்லது சேரக்கூடாதவனோடு சேர்ந்தையா? சேரத்தக்கவனைத் திரஸ்காரஞ் செய்தையா? அல்லது வழியில் சமானமில்லாதவராலே ஜயிக்கப்பட்டனையா? கிழவரும் சிறுவரும் பசித்திருக்க அவர்களை உண்பியாமல் நீ உண்டுவிட்டனையா? குழந்தாய் நீமிகவும் பிரியனான பந்துவை இழந்து மனதில் சூன்யந்தோன்றுதலாயிருக்கிறையா? இல்லாவிட்டால் உனக்கு இப்படிப்பட்ட சோகக்குறி யிராது.

பதினாலாமத்தியாயம் முற்றியது.

(தொடர்ச்சி.)

தர்க்கம்.

௧௪௦-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

மானைப்பிடித்தான் என்பதில் மானென்னுஞ்சொல்லுக்கு மாமர முதலியவை பொருளென்றும் குறிப்பொருளென்றும் பிரகரணம் நியமிக்கும். அவாயநிலை முதலியவையுள்ள பதக்கூட்டமே வாக்கியமென்னப்படும். நன்று, அண்மையென்பது பதங்களுக்குப் பொருந்தியதாயிருந்தாலும் அவாயநிலையுந் தகுதியும் பொருளுக்கேபொருந்தும். எங்ஙனமெனின் கடலைக்கடந்தான் என்பதில் கடத்தலாகியதொழிலுக்குக் கடல் செயப்படுபொருளாயிருக்கின்றது. நீரால் நனைத்தானென்பதில் நனைத்தலாகிய தொழிலுக்கு நீர் கருவியாகிற்குந் தகுதியுடையது. இங்ஙனம் எல்லாவிடத்தும் பொருள்களே அவாய்நிலை தகுதியென்னு மிவற்றை யுடையனவாயிருப்பதால் வாக்கியம் இவற்றையுடையது என்பது பொருந்துமோ என்பீராயின் கேளும். நீர்சொல்லியது சரியே ஆயினும் பொருளினிடத்துள்ள தன்மை அவற்றையுணர்த்துஞ் சொற்களின்மேற் கூறப்பட்டதெனஅறிக. இவ்வாக்கியம் அனியோன்யாசிரயம் (ஒன்றையொன்றவாவுதல்) ஸ்வாசிரயம் (தன்னைப்பற்றி நிற்றல்) என்கிற குற்றத்தை யுடையதாயின் உணர்த்தும் வல்லமையில்லாததாம். அது இங்ஙனம், ஒருவன் தடியுங் கம்பளியுங் கொண்டுவந்தவன் அவற்றை யெங்கேயோவைத்தான். மற்றொருவன் தடியெங்கேவைத்தாயென வினவ வைத்தவிடந்தெரியாமல் கம்பளிவைத்தவிடத்து வைத்தேனென்றான், கம்பளியெங்கேவைத்தாயெனத் தடிவைத்தவிடத்தென்றான். ஆகவே கம்பளிவைத்தவிடமும் தடிவைத்தவிடமும் ஒன்றையொன்றுபற்றி நிற்றலால் இவ்வாக்கியம் உணர்வையுண்டாக்க மாட்டாது. குடம் எத்தன்மைத்து என்று வினவியவனுக்கு குடம் அதுபோலிருக்கும் என விடைகொடுப்பானாயின் இவ்வாக்கியத்தில் ஸ்வாசிரயம் என்கிற குற்றமுண்டு, குடம் இவ்வகைத்தென்று தெரியத் தன்னையேபற்றி நிற்றலால் இதனால் உணர்வுண்டாகமாட்டாது. இன்னுஞ் சக்கிரகமுதலிய பலகுற்றங்களு முளவாம். அவற்றைப்பெருநூல்களாலறிந்து கொள்க. வாக்கியத்தினால் வருமுணர்வு சாப்தபோதமென்னப்படும். அது ஆக்கியாதார்த்தத்தை முக்கிய விசேஷியமாய்க் கொண்டுவருவதெனவும் பாவார்த்தத்தை முக்கிய விசேஷியமாகக்கொண்டு வருவதெனவும் இரண்டு பக்ஷமுண்டு. ஆக்கியாதமாவது தமிழில் வினைமுற்றின் இறுதி நிலையேயாம். அதின் பொருள், கர்த்துருத்தன்மை செயப்படுபொருட்டன்மை முதலியவையாம். தேவதத்தன் வந்தனன், என்கிற வாக்கியத்தில் வினையின் இறுதியாகிய அன்விகுதி கர்த்தாவையுணர்த்தும். இவ்வாக்கியத்தால் உண்டாகு முணர்வு, வருதற்றொழிலின் கர்த்தா தேவதத்தன் என்னும் வடிவாயிருப்பதாகக் கொள்ளப்பட, ஆக்கியாதப்பொருளாகிய கர்த்தா விசேஷியமாயும் வருதல் விசேஷணமாயும் அமையும். ஆக்கியதார்த்தமாகிய கர்த்தாப்பொருள் பொதுவாதலால் தேவதத்தனென்கிற சிறப்புப் பொருளோடு அபேத சம்பந்தத்தால் கூடும். எங்கும் பொதுப்பொருளுக்கும் சிறப்புப்பொருளுக்குமுள்ள சம்பந்தம் அபேதமேயாம். இங்ஙனம் சாப்தபோதமுண்டென்பது நையாயிகர்பக்ஷம். பாவம் என்பது முதனிலைப்பொருள். அது முக்கியவிசேஷியமாகச் சாப்தபோதம்வரும் என்பது வையாகரணர் முதலாயினோர்பக்ஷம். தேவதத்தன் வந்தான் என்கிற வாக்கியத்தாற் பிறக்கும் போதம் தேவதத்தனைக் கர்த்தாவாகவுடையது வருதல் என்னு முருவமாயிருக்கும். இங்கு பகுதிப்பொருள் விசேஷியமாய் விகுதிப்பொருள் விசேஷணமாயிருக்கும். இவ்விருபொருளும் சமவாயசம்பந்தத்தாலாகிய ஆசிரய ஆசிரயித்தன்மையால் பொருந்தும். ஆசிரயம், பற்றுக்கோடு அல்லது சேருமிடம். ஆசிரயி, பற்றிநிற்பது; இவற்றைக்குறித்தயுக்திகளை யெழுதின் விஸ்தாரமாவதுமன்றித் தெரிந்துகொள்வதும் சற்றுவருத்தமா யிருக்குமாதலால் அவற்றை இங்கு எழுதினோமில்லை. இன்னுமிவ்வாறே இவ்விருதிறத்தாருக்கும் பலபக்ஷபேதங்களுண்டு. அவையெல்லாம் ஒரு தனிநூலாகச்செய்து விளக்கத்தக்கனவையாதலால் இலக்கணத்திருத்தமென்னு நூலில் விளக்குவோம். இவ்வாக்கியம் லௌகிகமெனவும் வைதிகமெனவு மிருவகைப்படும். நம்போலியோர் வாக்கியம் லௌகிகமாம். இதில் தக்கது பிரமாணம் தகாதது அப்பிரமாணம். வேதசம்பந்தமான வாக்கியம் வைதிகமாம். அதாவது கடவுளின் வாக்கியம். இது முழுதும் பிரமாணம். அதில்தோன்றும் பொருத்தமின்மையும் நியாயவிரோதங்களும் போலிகளே. மீமாம்சையென்னு நூலோத அவைபறந்துபோம். சிலர்வேதம் ஒருவராலுஞ் செய்யப்படாது நித்தியமாயுள்ளதென்பர். அதுபொருந்தாது. ஏனெனின் வேதம் ஒருபுருடனாற்செய்யப்பட்டது வாக்கியமாதலின் பாரத முதலியவற்றைப்போல, என்கிற அநுமானத்தினாலென அறிக. சொற்கள் எழுத்தின்வடிவாகி நின்று தோன்றியழிவது பிரத்தியக்ஷமாதலால் நித்தமெ

னச்சொல்லக்கூடாது. இது அந்தச்சொல் இது அந்தக்கரம் என்று அபேதமாய்த்தோன்றுதல் அந்தச்சாதிபற்றியல்லது சொரூபம் பற்றியன்று. சொரூபம்பற்றியேயென்றால் அந்தச்சொல் அல்லது அந்த எழுத்து ஓரேகாலத்தில் பலர்வாயினின்றும் புறப்படுவதெப்படி யிசையும். அசேதனமாகையால் தேவதைகளைப்போல் பலவுருவமெடுக்குந் திறனுள்ளவையென்றுஞ் சொல்லவொண்ணாது. ஆகவே வேதம் புருடனுற் செய்யப்பட்டதென்பதே சித்தாந்தம். அப்புருடன் எல்லாமறிந்தவல்லவனுயிருக்கவேண்டுமாதலின் கடவுளென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதென்றறிக. "வேதங்கள் அவனிடத்துண்டாயின" என்கிற வாக்கியமும் பிரமாணமாம். ஸ்மிருதி புராணாதிகள் வேதத்தை மூலமாகக்கொண்டு செய்யப்பட்டவையாதலின் பிரமாணம். ஆகவே அவற்றுள் வேதவிரோதங் காணப்படும் வாக்கியம் பிரமாணமாக மாட்டாது. ஆசாரமும் அனுமிக்கப்படுஞ் சுருதி மூலமாகவே பிரமாணமாம். இரண்டு பிரமாணங்கள் சமபலமாய் ஒன்றையொன்று விரோதிக்குமாயின் விகற்பமாய் முடியும் (உதா) சூரியன் உதித்தபின் ஓமஞ்செய்வதைத் தீர்த்த சுருதிவாக்கிய மொன்றுண்டு. உதியாமுன்செய்யும் ஓமத்தை விதித்த மற்றொரு வாக்கியமுமுண்டு. இவற்றால் அவ்வோமம் அப்போதுஞ் செய்யக்கூடும் இப்போதுஞ் செய்யக்கூடுமென விகற்பமாக்கொள்ளப்பட்டது. பிரபலவாக்கியவிரோதமாவது பிரத்தியக்ஷாதி விரோதமாவது இருக்குமாயின் அவ்விருவாக்கியங்களும் அப்பிரமாணமேயாம். சிஷ்டாசாரமு மப்படியே. இன்னவற்றுக்கு மூலமாகிய சுருதிகளிற் சில இக்காலத்திற் காணப்படா. ஆயினும், அநுமானத்தாற் சித்திக்கலாம். ஐதிஹ்யமென்பதும் சப்தப் பிரமாணத்திலேசேர்ந்தது. ஐதிஹ்யமாவது இப்படி முன்னிருந்தது என்று சொல்லி வருவது. அது "இம்மரத்தில் பூதமிருக்கின்றது" என்பது முதலானவை. அர்த்தாபத்தி என்று வேறொரு பிரமாணமுண்டெனச் சிலர் சொல்வர். அது "தேவதத்தன் பருத்திருக்கின்றான் பகலிலுண்ணான்" எனக் கேட்க அவன் இரவிலுண்பான் என அறிதலுக்குக் காரணமாகிய வுணர்வு. இது அநுமானத்திற் சேரும். எங்ஙனமெனின் பருத்திருத்தற்குக்காரணம் உணவெனவும் உண்ணாதவன் பருத்திரான் எனவும் ஆராய்ச்சியுண்டாயிருத்தலின் இவன் இரவிலுண்கின்றான் பகலுண்ணாமலும் பருத்திருத்தலால், எவனெவனுண்கின்றானோ அவனவன் பருத்திருக்கின்றான்கொற்றன் முதலானோனைப்போலே, என்று அநுமானத்திலும் சித்தமாகின்றது. இப்படியே அநுபலப்தியும் அநுமானத்திற் சேர்ந்தது. நாம் இக்காரியத்தை செய்யத்தகும், இயைகை அருகிருக்கின்ற நம்முடையமனம் அறியவில்லை" என்று ஊகிக்கப்படுதலின். ஆகவே பிரமாணங்கள் முன்னுரைத்தபடி பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் உபமானம் சப்தம் என நான்கேயாம்.

(தொடர்ச்சி.)

நக்கீரப்புலவர்சரித்திரம்.

சஎ-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இப்படியாக சுவாமியோடுக்குக் குற்றஞ்சொல்லிய நக்கீரதேவர் அவருடைய நெற்றிக்கண் தீயினது வெப்பத்தைத்தாளமாட்டாமல் பொற்றாமரையென்னுந் தீர்த்தத்தில் போய்விழுந்து உள்ளே மூழ்கிவிட்டார்.

அந்தக்கீரதேவரைச் சேர்ந்திருந்த புலவர்களெல்லாம் வெருவிக்கொண்டிருக்கையில் வாதாடிய சுவாமியானவர் அவ்விருந்தபடியே மறைந்துவிட்டார்.

பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்துக்குள் மூழ்கிய நக்கீரதேவர் சொக்கநாதசுவாமியின் நெற்றிக்கண்ணின் தாக்கான தீயின்வெப்பத்தினால் வருந்தி விடாமுலமென்னுஞ் சுரத்திரத்தில் ஆழ்ந்து ஏங்கிக்கொண்டிருக்கையில் கபிலர் பரணர் என்னும் மற்றப்புலவர்கள் பயந்து மனம்நொந்து இனி என்னசெய்வோம் நக்கீரர் தேடிக்கொண்டுதற்றம் என்றானதல்லது.

சொக்கநாதசுவாமிசெய்த பாடலென்று தெரிந்தபின்புங் குற்றஞ்சொன்னீரே, அப்படி சொல்லலாமோ? இக்குற்றம் அவராலே தீர்வேண்டியதேயன்றி மற்றொருவரால் தீர்த்தக்கதல்ல ஆகையாலினி நக்கீரதேவர் பிழைப்பதருமையென்று எல்லாரும் இரக்கமுற்று நக்கீரதேவரில்லாத நம்முடைய சபை அரசனில்லாத குடிகள்போலவும் நடுநாயகமான மணியில்லாத மதாணிப்பதக்கம்போலவும் ஞானமில்லாதவர்கள் படித்திருக்கிற கல்வியைப்போலவும் பொலிவிழந்திருக்கிறதே.

(விருத்தம்.)

வேந்தனிலாக்குடி மீட்டமுமின்கதிர் - காண்நாயக மாமணிபோயகண்டியு-மான்றஞானமிலாதவர் கல்வியுமானதே-
சான்றதிரு இல்லாதவைகூடியசங்கமே.

இந்தச்சங்கத்தைத் திருவாலவாயில் மீனாக்ஷியுடன் வீற்றிருக்குஞ் சொக்கநாதசுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்தால் தீர்த்தருளுவார்.

இராவணன், வெள்ளிமலையாகிய கயிலைமலையை அடியுடன் எடுத்தபோது சுவாமிகாற்பெருவிரலால் ஊன்றினமாத்திரத்தில் அதன்கீழே அகப்பட்டுக்கொண்டு கதறுகின்றவனுக்குச் சற்றே விவேகம்விளங்கித் தன் இருபதுகைகளில் ஒருகையை முறித்து வீணையாக்கிக்கொண்டு சாமவேதகீதம் பாடுகையில் அதைக்கேட்ட கயிலாசபதியானவர் திருவுளமிரங்கி அவன்செய்த குற்றங்களை க்ஷமித்ததுமன்றி அவனுக்குத் தேரும்வாளும் கொடுத்தருளினார்.

அப்படிக்கொத்த கிருபாமூர்த்தியாகையினால் அவருடைய சந்நிதியிற்போய்ப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்வோமென்று சொக்கநாதசுவாமியின் சந்நிதியிற்போய் அவர்பாததாமரைகளைப்பணிந்து பலபலவிதமாக யாவரும் அன்புடன் தோத்திரஞ்செய்து எங்கள் ஐயனே! நக்கீரன் தெரியாமையினால் செய்தபிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று போற்றிசெய்தார்கள்.

சொக்கநாதசுவாமி அந்தத்தோத்திரத்துக்குத் திருவுளமிரங்கி மீனாக்ஷிசமேதராய்த் தீர்த்தக்கரையிலெழுந்தருளிக் கிருபைகூர்ந்து நோக்கவே வெப்பம்நீங்கி நக்கீரர் கரையில்வந்து கடாக்ஷித்தருளிய சொக்கநாதசுவாமியின் திருவடிகளில் மிகுந்த அன்புள்ளவராய் இந்த உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற தாயாகிய ஞானப்பூங்கோதையாருடைய அளகபாரத்துக்கும் செயற்கைவாசனையேயன்றி இயற்கைவாசனையில்லையென்று சொன்ன நாவின்குற்றத்தைத் திருக்காளத்தியில் வீற்றிருக்குங் கடவுள் க்ஷமிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் வேறொருவருமில்லை ஆகையால் அவரையே தோத்திரஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து,

வேண்டு[illegible]

சொல்லும்பொருளும் [illegible] துத்திரியுசெய்யுமா, 'கல்விகுற்றி [illegible]டைய நாவாகச்- சொல்லிய, வெண்பா[illegible]காவியங்களிலே மேலிருந்த, பெண்பாக[illegible]றினேன் பெற்று.

பெற்ற பயனிதுவே யன்[illegible] கற்றவர்களேத்துஞ்சீர்க்காள[illegible] வற்றுத், தோளாகத்தாடரவுஞ்சூழ்ந்தனித் தவம்மாறுக், காளகம்பெற்றே னடைந்து.

இப்படியாகக் கயிலையைக்குறித்து ஒருபாடலும் காளத்தியைக்குறித்து ஒருபாடலுமாக அந்தாதிக்கிரமத்தில் தோத்திரஞ்செய்தார் அதற்குக் கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதியென்றுபெயர். இப்படி மிகுந்த அன்புடனே பாடிய தோத்திரத்தைச் சொக்கநாதசுவாமியானவர் கேட்டருளிக் கிருபை கூர்ந்து நக்கீரனையத் தம்முடைய திருக்கரத்திலே பற்றிக்கொண்டேற்றினார்.

அப்படிகரையேற்றிய பின் சொக்கநாதசுவாமியையும் மீனாக்ஷியையும் தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லிப் பஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து குற்றஞ்செய் தவர்களுக்குத் தண்டனையும் பத்திசெய்தவர்களுக்குக் கிருபையும் புரிந்ததன்மையைப் பொருளாகவைத்து ஒருபிரபந்தம்பாடித் தோத்திரஞ்செய்தார் அந்தப்பிரபந்தத்தின் பெயர், கோபப்பிரசாதம்.

(தொடர்ச்சி.)

கல்விப்பயன்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் "யாதானுநாடாமா லூராமாலென்னொருவன், சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு."

என்னுந் திருக்குறள் வெண்பாவினால் கல்வியின்மேன்மையும், அதனைக் கற்றோர்க்குண்டாகும் பயனும் அருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனமெனில் ஒருவன்சாந்துணையுங் கல்வியைக்கற்கக் கடவனென்பதும், அங்ஙனங் கற்றவனுக்கு எந்தநாடும், எந்த ஊரும், தன்னாடும் தன்னூருமாமென்பதுமாம்.

கல்வியைக்கற்றவன் யாதாயினுமொரு நாட்டிற்சென்றானாயின் அந்நாட்டில் வாழ்வோரால் நன்குமதிக்கப்பட்டு உபசரிக்கவும், அந்நாட்டரசன் முதலியோரான் மந்திரித்தொழில் முதலியபெரிய உத்தியோகங்கள் அளிக்கவும்பெற்று

மிருந்த செல்வப்பேறு முடையவனுவான். எவ்வூரிற்போயினும் அவ்வூரினும் அவ்வாறே நன்குமதிப்பும் செல்வப்பேறு முடையவனுவான். அன்றியும் அக்கல்வியைச் சாந்துணையுங் கற்கவேண்டுமெனக் கூறுதலால் அது மறுமையினுஞ் சென்றுதவு மெனக்கொள்க.

இல்வாழ்க்கை, புகழ், வாய்மை முதலியவற்றை ஒவ்வோரதிகாரத்துளடக்கிக் கூறிவந்தநாயனர் கல்வியைக்கூறுமிடத்து அதனைக் கல்வியென்னு மோரதிகாரத்துளடக்கிப் புலப்படக்கூறுதற்கு இயலாமல் ஒவ்வொருவிஷயத்தை ஒவ்வோரதிகாரத்துளடக்கிப் புலப்படக்கூறுகின்றேமெனத் தாங்கொண்ட கொள்கையும்பிறழ்ந்து எதிர்மறையாகக் கல்லாமையென்று வேறேரதிகாரம் வகுத்துக்கொண்டு அதன்சிறப்பைக்கூற வேண்டியிருத்தலால் கல்வி எவ்வளவு மேன்மையுள்ளதென்று நாமதிக்க வேண்டும்.

அரசர்கள் விசேஷமாகக் கல்வியை ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர் வுடையராயிருக்கவேண்டும். என்னெனின் பொருளுணர்ச்சியாற் கல்வியறிவொழுக்கமுள்ள மந்திரிகளைத் தனக்குத் துணையாக்கிக்கொள்ளவும் தன்கீழ்வாழுங்குடிகளைச் சோம்பலுஞ் சோர்வுமில்லாமல் முயற்சியும் ஒழுக்கமு முடையவராகச் செய்யவும், பொருள்வரும்வழியை மேலுமேலு மதிகரிக்கச்செய்யவும், பெரியாரை நட்பினராக்கிக்கொள்ளவும், பகைவராலழிவுறுதலை அரணைக்காத்தன் முதலியவற்றைச்செய்யவும், சேனைகளை யுத்தப்பயிற்சி முதலியவற்றிற் றிருந்தச்செய்யவும், வேண்டுமாதலின், பொருளுணர்ச்சியால் இவ்வாறுசெய்து கொள்ளாவிட்டால், தம்மரசை வேற்றரசர் கைக்கொள்வார்கள். இதுபற்றியே நாயனர்.

“படைகுடிகூழமைச்சநட்பரணாறு முடையானரசருளேறு” என்றார்.

இவையன்றி அறநூலுணர்ச்சியால் ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென்னு மூன்றினையும் அறிந்து செங்கோல் நடத்த வேண்டும்.

இவைகளுள் ஒழுக்கமாவது மக்கள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட நிலைகளினின்று அவற்றிற்குச்சொல்லப்பட்ட கருமங்களில் வழுவாது நடத்துதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு வழக்கிடுவது. அது கடன் கோடன் முதலிய பதினெட்டுப்பதங்களையுடையதாம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கவழியினும், வழக்குவழியினுந் தப்பினவரை அந்நெறியில் நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்பவாராய்ந்து தக்கவாறு தண்டித்தலாம். இந்நூலை அரசன் கற்காவிட்டால் செங்கோலை நீதிமுறைக்கிணங்க நடத்துதல் கூடாது. இதுபற்றியே நாயனர் அரசியலில் இறைமாட்சியின்பின் கல்வியென்னும் அதிகாரத்தைவைத்தனர்.

இலக்கண நூலையும், தருக்க நூலையும் முன்னருணர்ந்துகொள்ளாமல் அவ்விருவகை நூலையும் ஐயந்திரிபறவுணர்தல் கூடாது. ஆதலால் கருவி நூலாயிருக்கிற இலக்கணமுதலிய நூலை முன்னர் ஒருதலையாகக்கற்கவேண்டும்.

நம்முடைய நாடுகளை யாண்டுகொண்டுவந்த அரசர்கள் சிலநூறுவருஷங்களாகப் பொருணூலையும், அறநூலையும், கருவிநூலையும் கற்குஞ்செய்கையை ஒருசாதியாரிடத்தில் விட்டுவிட்டு அநேக கமாதர்களை விவாகஞ்செய்துகொண்டும், அநேகமங்கையர்களைக் காமக்கிழத்தியர்களாக வைத்துக்கொண்டும், வேசையருடைய ஆடல் பாடல்களிலே உவப்புற்றுக்கொண்டும், அவரோடு சலக்கிரீடைமுதலிய விளையாடல் செய்துகொண்டும், வேட்டை விருப்பினராய் இங்குமங்குந் திரிந்துகொண்டும், மதுவுண்டு மகிழ்ந்துகொண்டும் இவ்வாறாகத் தங்கள் காலத்தைப்போக்கிச் செங்கோல்முறையைத் தக்கவாறு செலுத்தாராயினர். குடிகளும் அரசனெவ்வழியோ அவ்வழியில் நடப்பவராயினர்..

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் அநேக காதவழிதூரத்திலுள்ள யூரோப்பியர்கள் வர்த்தக நிமித்தமாக இவ்விடத்திற்கு வந்தபோது நம்முடைய அரசர்களும், குடிகளும், மோசாந்தகாரத்தில் மூழ்கிக் கல்வியறிவற்றவர்களாக இருக்கிற நிலைமையைக்கண்டு இந்நாடுகளைப் பற்றிக்கொள்ளுவதற்கு இது நல்லசமயமென்றுகருதி நிராடங்கமாய் அவைகளை எளிதில்தங்கள் அரசிற்குள்ளாக்கிக் கொண்டார்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

கந்தபுராணசுருக்கம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சாக்ஷாத்கார சொரூபியாகியும் சர்வவல்லமையுள்ளவராகியும் விளங்கிய பரமசிவன் தமது சுவேச்சையினல் திருமேனிதரித்து அருட்சத்தியாகிய பார்வதி சமேதராய்க் கயிலாயத்தில் கொலுவீற்றிருக்கையில் இடப்பாகத்திலெழுந்தருளியிருந்த பார்வதியா ரெழுந்திருந்து சுவாமியை நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்து நான் தக்ஷனிடத்தி லவதரித்துத் தாக்ஷாயணியென்று பேர்கொண்டகுறை நீங்கும்படியாக வெனக்கு வாமனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்போது பரமேசுவரர் திருவுளமகிழ்ந்து நீ பூமியிற்போய்த் தவத்தில்மிகுந்த இமயபர்வதராஜனிடத்தி லவதரித்து அந்தமலையில் தவஞ்செய்து கொண்டிரு நாமங் கேவந்து திருமணஞ்செய்து கொள்ளுகிறேமென்று பார்வதிக்கு விடைகொடுத்துவிட்டுத் தாம் கயிலாயத்தில் தக்ஷிணபாரிசத்தில் வடவாலவிருக்ஷத்தின்கீழ் தக்ஷிணமூர்த்தமாக சனகர்முதலாகிய முனிவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்யும்படியாக வெழுந்தருளிய காலத்தில் பிரமபுத்திரனுகிய காசிபனுக்கும் மாயையென்பவளுக்கும் பிறந்தவர்களாகிய சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாருகன் என்கிற அசுரர் மூவர்களும் தங்கள் தாயாகிய மாயையின்சொற்படி செய்தற் கருமையாகிய யாகத்தைச்செய்து கயிலாசபதியினல் எக்காலத்திலு மழியாமையும் ஆயுதங்களா லுடைபடாத வச்சிரதேகமும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யரசாளுகையும் இந்திரஞாலமென்கிற தேரும் மிகுந்தவலியுள்ள சிங்கவாகனமும் அண்டங்களை யிரக்ஷிக்கின்ற சக்கிராயுதமும் யாவராலுந் தடுக்கப்படாத பெருஞ்செல்வமும் அளவிறந்த வீரமும் ஆகிய இவற்றைப்பெற்று பிரமாதிதேவர்களைத் தனக்குக்கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி தாழ்ந்தவேலைகளையிட்டு வருத்தப்படுத்திக்கொண்டிருந்தான். அப்படியவர்கள்செய்யும் வருத்தத்தைச்சகிக்கமாட்டாதவர்களாய் மஹாவிஷ்ணுவினிடத்தில் தங்கள்குறையைச் சொல்லிக்கொள்ள அவர் பரமேசுவரன்யோகநிஷ்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றாரவரை மன்மதனைக்கொண்டு யோகநிஷ்டையைப் பின்னப்படுத்தினபோது இமயபர்வத ராஜனிடத்தி லவதரித்திருக்கின்ற பார்வதியாரைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொள்வாரதனுலுங்களுடைய துன்பம் நீங்குமென்று சொல்லக்கேட்ட தேவர்கள் மனமகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாய் மன்மதனிடத்திற்குப்போய் வேண்டிக்கொள்ள மன்மதன் அவர்களிஷ்டத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு தன் புட்பபாணங்களை நிஷ்டையிலெழுந்தருளிய பரமேசுவரன்மேற் றொடுக்க அதுகண்டு பரமசிவன் அதிககோபங்கொண்டவராய் அவனை நெற்றிவிழியால் சாம்பலாக எரித்துவிட்டுப் பின்பு தா முன்வாக்குக்கொடுத்தபடி யிமயகிரியில் தபசுசெய்யும் சவ்பரியாரை தேவர்கள் மனமகிழத் திருக்கல்யாணஞ் செய்யப்போனபோது தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாந் திருக்கல்யாணத்துக்கு வந்தபடியால் வடபூமி தாழ்ந்து தென்பூமி யுயர்ந்ததுகண்டு பரமேசுவரர் அகஸ்தியமாமுனியை யழைத்து பொதிகைக்குப்போவென்று வுத்தரவுசெய்துவிட்டுத் தாம் திருமணஞ்செய்துகொண்டு கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளி தேவியாருடன் கொலுவீற்றிருக்கு நாளில் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலாகியதேவர்கள் அவுணர்களால் படுந்துன்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் மீண்டுங் கயிலாயத்தில் வந்து முறையிட அதுகேட்டு சாம்பமூர்த்தி திருவுளங்கூர்ந்து அஞ்சுமுகங்களோடு அதோமுகமொன்றுமாக ஆறுமுகங்கொண்டு அவ்வாறு

முகங்களிலிருக்கும் நெற்றிக்கண்களிடமாக ஆறு தீப்பொறிகளை உண்டுபண்ண அப்பொறிகள் அண்டங்களையெல்லாந் தகித்து அதிகபயங்கரஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தன.

அப்பொறிகளுக்கு ஆற்றுமல் உமையவள்பயந்து சாம்பமூர்த்தி யிடப்பாகத்தைவிட்டு நீங்கிப்போகையில் பாதங்களிலணிந்திருந்த சிலம்பிலுள்ள ஒன்பதுமணிகளும் உதிர்ந்துவிழ அவைகளொன்பது சத்திகளாகி ஈஸ்வரன் சந்நிதானத்தில் வந்து நின்று சுவாமி திருஷ்டிபட்டவுடனே கர்ப்பமுண்டாகி லக்ஷம்பேர்களையும் வீரவாகுதேவர் முதலான நவவீரர்களையும் பெற்றார்கள். இதற்குமுன் சாம்பமூர்த்தி வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையும் அழைத்து முன்னுண்டான ஆறு தீப்பொறிகளையுந் தேவகங்கையிற் கொண்டுபோய் விடுங்களென்று திருவுளம்பற்ற அப்பிரகாரமே அவர்கள் சிரசின்மேல் தாங்கிக்கொண்டுபோய் தேவகங்கையில் விடுத்தார்கள். கங்கை சகிக்கமாட்டாமல் சரவணப் பொய்கையில் கொண்டுபோய்விட வுடனே கோடிசூரியப்பிரகாசமுமழுங்கத்தக்கதாக இவ்வியநக்ஷத்திரமாகிய விசாகத்தில் ஆறுமுகக்கடவுள் அப்பொய்கையிலவதரித்தருளினார்.

அதுகண்டு பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களெல்லா மனமகிழ்ந்து மங்களஞ்சொல்லி வாழ்த்தினார்கள். தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தனர். தேவதுந்துமிமுழங்கிற்று. இவ்விதமாக அவதரித்த சண்முகக்கடவுள் கார்த்திகைப் பெண்களாகிய ஆறுபேர்களிடத்திலும் ஆறுருவாக யிருந்து பாலுண்டு அனேக திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் கயிலாசபதி ரிஷபவாகனரூடராய் உமாதேவியொடு அவ்விடத்துக்கெழுந்தருளினவுடன் ஈஸ்வரியார் அதிக ஆவலோடு அவ்வாறுருவங்களையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தெடுத்த வுடனொன்றும் ஆறுமுகமாயுருக்கொண்டது. இத்தச்செல்வக்குழந்தையைக் கையிலேந்தி ஈஸ்வரியார் திருமுலைப்பால் கொடுத்து நங்கள் மத்தியில் வைத்துக் கொண்டு, கார்த்திகைப்பெண்களைப் பார்த்து அவர்கள் மனமகிழும்படியாகக்! கயிலாயபதி, இவ்வுலகத்தில் உங்கள்பெயரைக்குறித்து கார்த்திகை நக்ஷத்திரவிரதமிருக்கின்றவர்களுக்கு வேண்டியவரமெல்லாங் கொடுத்தநுக்கிரகஞ் செய்வோமென்று அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, தேவியாருடன் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். (தொடர்ச்சி.)

கடிதம்.

ஸ்ரீசங்கராசாரியசம

சிவதூஷணபரிஹாரம்

அரியபிரமமாவானை அல்லற்பிறவியறுப்பானை, புரியவடிவமென்றானை யுயர்மெஞ்ஞானவாரிதியை, விரியும்வேதந்தொகுத்தானை வேதமுடிவின்விழுத்துணையைத், துரியசங்கராசாரியசொருபன்றனையாந் தொழுதல்செய்வாம்.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யஸ்ரீமச்சங்கரபகவத் பாதா திஷ்டானபீடஷிக்தாமெமது கருணைநிதிகளாகிய ஸ்ரீகாமகோடி பீடாரோஹணபாதாம்புஜ ஸ்ரீமன்மஹா தேவேந்திரஸரஸ்வதி ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாதஸத் குருசுவாமிகள் இவ்வாரியாவர்த்த பூமியின்கண்சேதனாசேதனஜீவிதமாகத் விஜயார்த்தமாய்ச் சிலதினங்களுக்குமுன் னெழுந்தருளி—சென்னை, புதுச்சேரிமுதலியராஜதானிகளிலும், மற்றையகிராமங்களிலும் பிரவேசித்து நம்போலியபாமரபண்டிதாதிசகலரும் ஆனந்தித்து, "எத்தனையூழிமாதவஞ்செய்திப்படி காணலாவதே"யென்றதற்கியைய காட்சிதந்தநுக்ரஹ கோலங்கொண்டமாண்பைவைஷ்ணவர்போலும் ஒருவர்பேருரில்லாமல் 1867௵ ஏப்ரல்மீ 15௳ கலாவர்த்தனியென்னுங் கலம்பகத்தில் மாச்சரியமிகுதியின் வாய்க்குவந்தபடி தாறுமாறாய்ப் பிதற்றுதலையொத்த சிலமொழிகளைக்கொண்டு பிரசுரஞ்செய்ததன்மையையென்னென்றறியற்பாலதோ? இயாது பயன்கருதி வரைந்தனரோ! அவரதிழுகபுத்தி யென்ன புண்ணியப்பயனாக இவ்விதங் கோசரிக்கச்செய்ததோ யோசிக்குமிடத்து, அவர்மேலுந் தப்பிதமின்றி,

"செந்தாமரை [illegible] செய்தாரைத் தன்மையோனைத், தவர்வர்விதிதப்படி தாழ்வுவருமிட்டுச், சிவனைப்பவனிற்றையருள் சேர்ந்தவடியாரைப், 'புவனிமனை நிந்தைசெய்து போம்சாடுஞ் [illegible]யேன்றார்.'"

என்னும்வாய்மை முன்னிற்பதற்கையமில்லைபோலுமாதலின், அவரது தற்போதமே மேன்மைக்கருதித் தமது மடமையினவரதடனைசிபனனு திருவருட்குரிமையைப் போக்குமாறும் புருடர்களது மயல்திர அடியிற்காணுஞ் சமாதானங்களைக் கவனிப்பதவசியமே யெனக்கருதிவரைந்தவையிவையாம்.

ஒருவ னொருவனுக்குப் பத்திசொல்லப்புகுந்தால் சொல்பவன் சொல்லப்படுபவனிலைவிடாப்பற்றதிகளுக்கக்கல்குணசம்பன்னத்தோடும் விளங்கத்தகுதியன்றோ? எழுதிய விவர்மனச்சாக்ஷியாய்ப் பிராமணத்துவமிவ்வகைத்தென்றும், க்ஷத்திரியத்திறனிவ்வகைத்தென்றும், வைசியசூத்திர நெறியிவையென்று முணர்ந்து தாமெவ்வகையினரோவதற்குரிய நித்தியகர்மானுஷ்டானபரராய்ப் பிரவர்த்திப்பது திண்ணமேயோ? சித்திரநீபம்போலு மொரு லௌகிக சர்வராஜும் பூஜ்யராய்விளங்கும் சத்குருக்களையவமதித்தெழுதிய விஷயத்திலியார்தான் வருந்துவீரோ?

பரமயோகிகளுனத்தில் பத்தியாய்த்துலைவும் பரமபுருடனும், எம்போலிய பாமரருக் குற்போத கட்ட மடைந்துய்வானெழுந்தருளி யாகுதிந்து விளங்கும் திவ்யமங்களசொரூபமாய் ஒற்றுமைப்பட்ட பரிசனங்களும், பரிவ்ராஜகாசாரி யென்பதற்கேல ஆனை யொட்டை குதிரை சத்திர சாமரை குடை கொடி யாலவட்ட பிருதத்வருதநாதயான வேடிக்கையாதி சகித மஹோசவமாய் திவ்விய தேஜோமயமாகிய பல்லக்கிலெழுந்தருளி யடியவர் திருக்கூட்டத்தவர்கள்தற்குழ்ந்து 'ஹரஹர' 'ஹர'வென மாரவாரத்துடன் சகலபிருதாவளிகளையுங் கட்டியங் கூறிக்கொண்டிருமருங்கு நெருங்கிவரப் புறப்படக் காணுமாச்சரிய மிகுதியன்றி வேறுமுண்டென யோசிக்கத்தக்கதோ!

கலியுகப்பிரதமத்தில் கற்பமுமதங்கள் நேசமாய் ஞானசாரியனில்லாம லுலைந்து மொற்றுமற்ற காலத்தவதரித்துவிரித்த மதங்களை யொருங்கேகடிந்து ஷண்மதாங்கீகாரமாய் அத்வைத ஸ்தாபனஞ்செய்த தனுபகரணப்பிரஸ்தானத்ரயபாஷ்யமுஞ்செய்து ஞானசம்பத்கரமுண்டாகச்செய்த,

"திரிவிதவுலகிற்றிகழ்தனிமுதல்த்
தரணியின்மாணிடச்சட்டைசாத்தி
ஜகத்குருவெனவறுசமயமும்போற்ற
மகத்பரிபூரணமான்பெனவந்துதித் தார்!

என்னுந்தகைமையராம் ஸ்ரீஜகத்குருவிஷயத்தில் மலேட்டிவாரத்தின்கண் ணிவாசமாட்டிமலையே தாரகமாகக்கொண்டிலாவுஞ் சிறிப்பின்னையொன் றம்மலையையடியோடேபிடுங்கி யப்பாலெறிய நினைத்ததுபோ லிவ்விதவிபரீதங்க டோன்றுவதற்குங் காரணங்காலபலமின்றி வேறுமுண்டென யோசிக்கத்தக்கதோ!

அனைத்தனைத்தார் கண்டித்து வரிவாங்குவதுபோல் ஆசாரியபீடத்தவர்களுந் திரவியகாம்கைக்கு மேலிடாய்ப் பலவாடம்பரங்களாற் பிரஜைகளை மிரட்டித் தாம்பலனடைவதா யிருப்பதொழிய உலோகோபகாரத்தமாய்ப் பலசாத்திரங்களை யச்சிட்டுப் பிரசங்கமூலமாய்ப் பல வாலிபரும் பயிலுமியில் விழாதவண்ணம் பிரயோசனப் படுத்துவதைக் கண்டிலமென்று பொதுவாகவுரைப்பவர்போல் காட்டியவரது சொந்தாபிப்ராயமாகிய சங்கராசாரியரை மிகைபடச்சொன்னார்.

ஆசாரியன் தத்துவவுணர்வினனும் பக்திவைராக்ய போதார்க்கனுமா யிருப்பதொழிய ஹஸ்தலாகவஜீத நாதவிநோதங்களால் மிரட்டி பிரமிக்கச்செய்வ தென்னையோ வென்றார்.

பலசாத்திரங்களை யச்சிட்டு சகலதர்மமார் தர்மங்களையுமெடுத்துப் பிரசங்கப்படுத்தாத தென்னையென்ற விவர்மாத்திரமேனும் அனேக மஹரிஷிகளாலும் ஆசாரியபுருஷர்களாலும் செய்தருளிய கிரந்தங்களையுணர்ந்து புருஷார்த்தமீதென்றதையும் பலனுக்கபிஷிக்தராகேருமென்னுந் துணிபுடைமையாம் ஸ்வானுபவமுதிர்ந்த மாட்சியினராய்ப் பிரவர்த்திப்பது திண்ணமேயோ! உண்டெனில் [illegible] கண்ணு தமவரது பத்திரிகைப் பிரசங்கமே நன்று விளக்குதல் போதும்.

தத்துவம், ஞானம், பக்தியாதி யிவ்விதசொற்களுந் தாமுணர்ந்தவொன்று பிறர்தெரிந்து பிரமிப்பார்களென்னுந்தெரிவுகொண்டே ஆசாரியன் தத்துவஞான சம்பன்னனுமிருக்கவொழியப் பயனில்லையென்றெழுதியதன்றி வேறில்லையாம். ஏனெனில், தத்துவவுணர்ச்சியுள்ளவர்களென்று மில்லாதவரென்றுந் தாங் கிரகித்தபடி யவர்களை யொருபோதாயினுங்கண்டு வசனித்தசாரமில்லாததன்மையுணர்ந்திருப்பாரா? உண்டெனில் பிறவியந்தகனுக்குக் கண்ணுள்ளவன்சொல்வது குற்றமேபோல் கர்மபக்திகாண்டவரை யனுசரணையுள்ள வைஷ்ணவசித்தாந்தாங்கீகாரியாகிய வவருக்கு சிவஞானம், சிவயோகம், சிவபோகம், சிவத்துவம், சிவகரணம், சிவதுர்யம், சிவோஹமாதிவாய்க்கப்பெற்ற சிவஞானசம்பன்னனது சத்போதம் வேறுவகையாய்ப் பொருட்பட்டிருக்கலாமன்றி வேறில்லையாம்.

"குரு பிர்ம்ஹா-குரு விஷ்ணு குருதேவ மஹேஸ்வா, குருஸ்ஸாக்ஷாத் பரப்பிர்ம்ஹாத ஸ்மைஸ்ரீ குருவேநம."

என்றபடி சராசரஸ்வரூபமாய் விளங்கிய ஸத்குருஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் இடைவிடாத விநோதாடம்பரங்களைக் கண்ணுற்றமாத்திரமே பொருமைபடும்படி வாய்த்தவராது புண்யத்தை யேதென்னென்றுசொல்லலாகும். இதைக் கண்ணுறும் புண்ணியவான்களை தகண்டவிவேகத்திற் இருவே போதுமென்னும் இன்னும் விரித்தெழுதினால் நூலளவாகுமென்று முன்னி எழுதியவவரது மனத்துர்விருத்தியினின்று நீக்கி நமதையனை திருட்பிரசாதம் வாய்க்கப்பெறுவாரோ வென்று மேக்கமேபெரிதாய்ச் சதா அன்னவன் பொன்னடித்தாமரை வந்தியாநிற்கும்.

இங்ஙனம்
அவிரோதவிரதசீலனாகிய
அடிமை குருபாதசேகரன்.

☞ இதற்குவிடை ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, வது பக்கங்களிற் கண்டுகொள்க.

கடவுள்வணக்கம்.

அந்தமாம்பூரணம் அடிமனந்தாவிக்
கந்தனன்மலரைக் கரத்தினுற்றூவிச்
சொந்தமாமின்பம் சுத்தமாய்மேவிப்
பந்தமாந்துன்பம் பாழ்படக்கூவி.

அதியுத்தமதமி
மதியத்தினிற்பதி
நிலாவர்த்தனியாகுங்
கலாவர்த்தனியேயுன்றுதி.

உன்னத நன்னய நற்குணங்கள் பிறந்து சிறந்திருப்பது ஒருவேளை மறந்து துறந்திருந்து போகாமலும், என்னெறியுறைந்தபேர்களுநன் கீர்த்தி குறைந்து மறைந்திராமலுமிருக்க, உலகமெங்குமபரந்து புகழுடைக் கதவைத்திறந்துகொண் டிருக்கிறார்கள் ஆதலால், யானுனக்கறிவிக்கும் சந்தேகவினாக்களை நீவாங்கி கையிற்றுங்கி ஓங்கியுலாவித், தீங்கிலையகற்று நெறியை நீங்குதலில்லா வுன்பாங்கரிடஞ்சென்று வரிவடிவாலேனும் ஒலிவடிவாலேனு மவர்கள் விழிவழிசெவிவழிகளா லுண்ணுழைந்து நெஞ்சினிலஞ்சாமற் புகுந் தங்ஙனிலைபெற்ற கலைகற்ற பலமுற்ற நலமற்று பத்திரநற்திறசொற்திற முற்றெளிர் துட்பப்பொருள்கவினுன்னையகேள்விக்குத் தக்கவிடைகளைத் திட்பமாயாராய்ந்தெடுத்தவைகளையுன்னுழைய கை பழகியகாகிதத்தில் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சுதற்குரிய இச்சையுடனச்சிற்பதித்துக்கொண்டு புறப்படுவாயென நயந்து நிறைந்து வாழ்த்துகின்றனன்.

சங்கைவினாக்கள்.

பொதுமறையாய் உலகிற் கீர்த்தியாற் பொருந்தி பூர்த்தியாய்த் திருந்தியவள்ளுவர்குறள், இல்லறவியல் புதல்வரைப்பெறுதலதிகாரம் ஆதிகவி.

"பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பேறல்லபிற" இவற்றுள், அறிவறிந்தமக்கள் என்பதற்கு அறியவேண்டியவைகளை அறிந்தபுதல்வன் என்பனவற்றின் றுற்பரியம். இதில் அப்புத்திரன் அறியவேண்டும் விதங்கள் யாது?

பொருட்பால் அரசியல் தெரிந்து தெளிதலதிகாரம் சப்தமக்கவிதை.

"காதன்மை கந்தாவறி வறியார்த்தேறுதல் பேதைமை யெல்லாந்தரும், இதில் அறிவறியார்த்தேறுதல், என்பதற்கு அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன்றெளிந்துகொள்ளுதல் என்பது பதவுரை. கருத்துரையின்றுற்பரியம், இவற்றில் இராசனுற்றெளிந் தெடுத்துக்கொள்ளப்படும் தொழிலாளி அறியவேண்டிய விதிகள் யாதோ?

தனிப்பாட்டு.

தாழ்ந்தநடையினராய்த் தாளுடைந்துதண்டூன்றித் தளர்வார்தாமுஞ், சூழ்ந்தவினையாக்கைச்சுடமெலிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார்தாமு, மூழ்ந்தபிணிகலிய முன்செய்தவினையென்றே முனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே." இக்கவிதையில் நாற்கதி, என்பது எவைகள்! "வானெய்து நெறியென்பதின் பயன் என்ன!"

காளமேகக்கவிஞர் வெண்பா.

போலநிறமாவார்க்குப் பூணூர்மாவரை ஏலவைத்செய்த வியல்பாமோ [illegible] பழிக்கஞ்சுக்தென்மதுரைப் பாவையிருநாவிழிக்கஞ்சன் சோமனலே வேந்து.

இந்நூக்கின்சொற்பயன் என்ன!

மேற்குறித்தவனுமானத் தொடர்புகளின்றதம் வல்லறிவில்லாத்தன்மை யுடையேனுக்கு விளங்கில் வசனவுசிதவடுக்குத் தொடாலங்காரச் சொல்வன்மையுஞ் சித்தங்களங்கமற்ற நல்லறிவுடைமையு முடையவல்லோரவைகளைச் சுடற, அருத்தங்காட்டிப் பொருத்தம்பூட்டித் திருத்தாட்டி வருந்தட் டூட்டிவிடுவாகளெனவிரும்புகிறேன்.

இங்ஙனம்

கஅகஎ(ளு)
ஜூன்மீ ௨௪௳

கல்லாநெறியடைப்
பொல்லாவறிவுடைப்
புல்லவைப்புனோரான்.
வல்லாரி—நகரான்

Madras:—Printed at the Kalaruthnakharam Press. 9 th July 1867.

கடவுள் துணை.

கலாவர்த்தனி.

சென்னபட்டணம் ௧௮௬௭ளு ஜூலைமீ ௧௫௳ [சஞ்சிகை-௧௧.

விளம்பரம்.

இப்பத்திரிகை மாசத்திற்கு ஒன்றுகப் பிரசுரஞ்செய்யப்படும். இதை வாங்கவிரும்புவோர் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டியார் வீதியில் காளியம்மை கோயிலுக்குத் தென்புறம், ௬௫ - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிற்காவது, ஷை பேட்டையில் செம்புதாசு தெருவில், ௬௭-வது கதவிலக்கமுள்ள கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்காவது கலாவர்த்தன சபா காரியதரிசியாகிய, ஊ. புஷ்பரதச்செட்டியார் பேரால் கடிதம் அனுப்பவேண்டியது.

கைபொப்பவிவரம்.

இந்நகரவாசிகள்	(வருஷம்) ௧க்கு	ரூ௧.	௮	,,
ஷை	(வருஷம்) ௨க்கு	,,	௧௩	,,
ஷை	(வருஷம்) ௧க்கு	,,	௨	௬
புறநகரவாசிகள் தபாற்கூலிஉள்பட	(வருஷம்) ௧க்கு ௨		௪	,,
ஷை	,, ௨க்கு	௧	௩	,,

ஷை தொகைகளை முன்னதாகக் கட்டவேண்டியது.

வெளியிலிருந்து பத்திரிகைக்குக் கையொப்பத்தொகையாவது பின்வரும் புத்தகங்களின் கிரயத்தையாவது அனுப்புகிறவர்கள் தபால் முத்திரைகளாக அனுப்பலாம். அப்படிக்கு அனுப்பும்பக்ஷத்தில் அரை அல்லது ஒரு அணா, தபால் முத்திரைகளாக ரூ ௧க்கு வட்டம் அணா-௧-சேர்த்து அனுப்பவேண்டியது.

இப்பத்திரிகையின் கையொப்பக்காரர்கள் இடம் மாறும் போது அந்த விவரத்தைத் தயவுசெய்து, ஷை காரியதரிசிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது.

கடிதம் அனுப்பி அதற்குப் பதில் உத்தரம் தபால் மார்க்கமாய்ப் பெறவேண்டியவர்கள் தாங்கள் அனுப்புங் கடிதத்தில் அரை அணு தபால்முத்திரை - ௧ - அடக்கஞ்செய்தனுப்பவேண்டும்.

கடிதமெழுதுவோருக்குக் குறிப்பு.

இப்பத்திரிகை கல்வி விஷயமாயும், சாஸ்திரவிஷயமாயும், மற்றும் பலவகையாய் அறிவைவிளக்கும் விஷயமாயும், உள்ள சங்கதிகள் தவிர ஒருவரை வைது எழுதும் சங்கதிகளுக்கு இடங்கொடுக்கமாட்டாது.

எழுதப்படுங் கடிதங்களை இங்கிலீஷ்மீ ௧0உக்குள்ளாக எம்மிடஞ் சேரும்படி செய்யவேண்டும்.

For Matriculation Candidates.

December, 1867.

Cowper's Task.—Books III. and IV.
Price. Ans: 4. Postage An: 1.

For First Arts Candidates.

December 1867.

Campbell's Pleasures of Hope and Gertrude of Wyoming with Notes.
Price Ans: 10. Postage. Ans: 2.

The first portion of அதிபரம் in பாரதம், with renderings in Tamil and Notes.

Price Annas 12, Postage Annas 2.

அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்கள்.

	விலை,	ரூ. அணா.		
கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டத்தில் கஅ அ[illegible], B. A. பரீக்ஷைக்குக் குறிக்கப்பட்ட, முதல் - ச - படலங்கள்.	ரூ.ச	,,	,,	ரு
நளவெண்பா, மணிவிளக்குப் பதவுரை.	,,	கசா	,,	கரு
பழனியாண்டவர் கீர்த்தனை.	,,	அ	,,	கரு
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை மூலம்.	,,	,,	எ	உ
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் உரை. நீதிவாக்கியங்கள்.	,,	க	,,	உரு
வாக்குண்டாம் பதவுரை,	,,	க	ங	உரு
நல்வழி, பதவுரை.	,,	க	கூ	உரு
நன்னெறி, பதவுரை.	,,	க	கூ	உரு
நன்னூல்மூலம் (கருத்துக்குறிப்புடன்.)	,,	உ	கூ	ரு
மகாலிங்கையர் இலக்கணச்சுருக்கம்.	,,	உ	கூ	கூ
கந்தரநுபூதி.	,,	,,	கூ	கரு
திருமுருகாற்றுப்படை மூலம்.	,,	,,	கூ	கரு
பழனியாண்டவர் மாலை, வரசித்திவிநாயகர் பதிகம்.	,,	,,	கூ	க
காமியப்பக் கவிராயர் கீர்த்தனைகள் பதங்கள்.	,,	ங	,,	சரு
மதுரைவீரசுவாமி பதிகம், கீர்த்தனை.	,,	க	,,	உ

அச்சிட்டுவரும் புத்தகங்கள்.

க. திருப்பல்லாண்டு.
உ. திருப்பாவை.
ங. திருமாலை.
ச. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.
ரு. திருவாய்மொழி.

இவைகள் பூர்வாசாரியார்கள் செய்தருளிய வியாக்கியானங்களுடன் தாதனமாய்ச் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப்பொழிப்புரையுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சா. திருச்சந்தவிருத்தம் பிரதிபதம்.

புறக்காவாசிகட்கு கய ரூ. அணாக்கு உட்பட்ட புத்தகம் தனி - க வேண்டியதானல் கிரயத்துடன் ஒரு அணு முத்திரை - க. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைமுறையே கய ரூ. எடைக்குத் தபால்செலவு அணு - க.

☞ சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டையில் செம்புதாசு தெருவில் கஎ-வது கதவு இலக்கமுள்ளவீட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும், ஷ் உஉ-புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களது கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ், இங்கிலீஷ் புத்தகங்கள் முதலியன மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடும், திவிரமாயும், திருத்தமாயும் கூலிக்குப் பதிப்பிக்கப்படும்.

கலாவர்த்தனி.

பெங்களூரிலே மாத்துவமதஸ்தரான ஒருபிராமணர் தம்முடைய புத்திரிக்கு மறுவிவாகம் செய்வித்தாரென்றும் அதனல் அவர் பந்துமுதலானவர்கள் அவரை நீக்கிவிட்டார்களென்றும் அந்தக்குறை அவருக்கு நேர்ந்ததை பொருவாரொழிக்கும்பொருட்டு இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள, பெரியமனிதர்சிலர் கூடினார்களென்றும் அந்தக் கூட்டத்தில் எத்தனித்தகாரியம் சித்திபெறுமையால் அவர்கள் மறுகூட்டமொன்று கூடும்படி யுத்தேசித் திருக்கிறார்களென்றும் கேள்விப்பட்டோம். அந்தப் புத்திமான்கள் அதற்கேற்றவழிகளை யோசித்திருப்பார்களானலும் எங்களுக்குத்தோன்றின அபிப்பிராயத்தையும் எழுதலானேம்.

அந்தவிவாகம் நடந்தவிதத்தைப்பற்றிப் பலவாறு பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். முதலில்கலியாணஞ்செய்துகொண்டவன் கலியாணமெல்லாம் நிறைவேறினபின்பு மரணமடைந்ததாயும் சிலநாள் கழித்து அந்தக்கன்னிகைதிரண்டபின்பு அவளுக்கு மறுவிவாகம்நடத்தினதாயுஞ் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சிலர், கலியாணமாத்திரம் நிறைவேறிற்றே யன்றித் திரளவில்லையென்கிறார்கள். மற்றுஞ். சிலர் கன்னிகாதானமாகி மாங்கலியதாரணமானவுடனே அந்தப்புருஷன் இறந்ததனல் அக்கன்னியின்பிதா பெரியோர்களை விசாரித்து அவர்களிடத்தில் அநுஞ்ஞைபெற்று மறுகலியாணஞ் செய்வித்தாரென்று சொல்லுகிறார்கள். நீரவிசாரித்தால் இதுதான் உண்மையென்று நம்பும்படி இருக்கின்றது.

இப்படிநடந்தது சாஸ்திரத்துக்கு ஒத்ததேயன்றி ஒவ்வாததன்று. எங்ஙனமெனில், விவாஹமானது நிறைவேறுதற்கு ஸப்தபதி என்பது முக்கியமானசடங்கு. தாலிகட்டுவது அப்படிப்பட்டதன்று. இது வேதசாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்படவில்லை. நெடுநாளாய் பெரியோர்களுடைய ஆசாரத்திலுல்வந்தது. அந்த ஆசாரமும் பிரமாணமானலும் அப்படி நடத்தவேண்டியது அவசியமென்கிறவிஷயத்திலமாத்திர முபயோகப்படுமேயல்லது விவாஹபூர்த்திக்குக்காரணமென்று சொல்ல வுபயோகப்படாது. ஸப்தபதி என்பது அதற்குக்காரணமென்றுசொல்லிய சாஸ்திரவிதி இவ்வாசாரத்திலும் பிரபலம். உலகத்தில் தாலிகட்டுவதும் புருஷனிறந்தபோது அதனை யறுத்துப்போடுவதும் முக்கியமாகக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் சாஸ்திரக் கண்கொண்டு பார்க்க இது தள்ளுண்டுபோம். நியாயப்படி பார்த்தாலும் இதுவே தகுந்தது. எப்படியென்றால் விவாகத்தின் ஆதியில் இன்னகன்னிகையை இன்னானுக்குத் தருமநடத்தவும் சந்ததியுண்டாகவும் வரிக்கிறேமென்று கேட்க அப்படியே தருகிறேமென்று கன்னிகைக்கு உடையவன் சொல்லுகிறான். பின்பு வரனுக்கு உபசாரஞ்செய்து அப்படியே கொடுக்கிறான். அவனும் விதிப்படி மந்திரஞ்சொல்லிப், பெற்றுக் கொள்ளுகிறான். பின்பு தாலிகட்டுகிறான். இச்சடங்குகளில் ஸ்திரீக்கும் புருஷனுக்கும் யாதொருசமயமும் நடப்பதில்லை. பாணிக்கிரகணத்திலும் "நல்லசந்ததியுண்டாகும்பொருட்டு உன்கையைப்பிடிக்கிறேன், பகன் முதலிய தேவதைகள் இல்லறத்தின் பொருட்டு உன்னையெனக்குக் கொடுத்தார்கள்" என்கிற மந்திரத்தினல் யாதொருசமயமுமுண்டாகவில்லை. ஸப்தபதியிலேயோ "ஏழடியில் ஸ்நேசமாகு, ஏழடியில் சகாக்களாகக்கடவோம், உன்ஸ்நேகத்தை நானடையக்கடவேன், அதினின்றும் பிரியாதிருக்கக்கடவேன், என்ஸ்நேகத்தினின்றும்நீபிரியாமலிருக்கக்கடவாய், ஒருவர்க்கொருவர் பிரியமுள்ளவர்களாய் பிரகாசித்தவர்களாய் நன்மனமுடையவர்களாய் நாம் கூடிச் சங்கற்பிக்கக்கடவோம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதனல் இருவருங்கூடித் தருமநடத்த வேற்படட்டதா யாகிறது. இப்படியொருமித்துநிற்கச்சமயஞ்செய்துகொள்வதினல் விவாகபூர்த்திக்கு இது முக்கிய ஹேதுவென்பது நியாயத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது. இப்படி நிறைவேறுதல்விவாஹம் காரியகர மாகாமையால் அது அசித்தமென்றேகொண்டு வேறுவிவாஹம் நடத்துவதிற் குற்றமொன்றுமில்லை. அப்படியிருக்க அந்தப்பிராமணரை மற்றவர் புறம்பாக்கின துநியாயமல்லவே. யாரோமடத்தைச்சேர்ந்தவரொருவர் தாம்கேட்ட தொகையை அந்தக்கன்னிகையின் பிதா கொடாமற் போனதனல் இப்படி செய்வித்தாரென்று ஒருவதந்தியுண்டாயிருக்கிறது. அதப்படியிருக்கவுங்கூடும். அப்படியிருந்தால் இங்கே கூடினபெரியமனிதர் இவ்விஷயத்தை நன்றாய்விசாரித்து மடத்துக்கேதெரியப்படுத்தி அந்தப்பிராமணருக்கு நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்குவது எளிதென்று நினைக்கிறேம். அப்படி. செய்யாமற்போனலும் அவர் பந்துக்களிலேயே தெரிந்தவர்களாயும் யோக்கியமானவர்களாயு மிருக்கின்றவர்களுக்கு இதை மெய்ப்பித்துத் தருமப்படியும் நியாயப்படியும் நடப்பிக்கும்படி செய்யலாம். முக்கியமாய் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குழைத்துப் பண்டிதர்களாயும் லோகஹிதத்தின்மேல் கண்ணுள்ளவர்களாயு மிருக்கிறவர்களைக் கூட்டிக

கொண்டு பேசி யாலோசிப்பதே சரியாணமார்க்கம். கேவல வைதிகர்களும் கேவல லவுகிகர்களும் தகுதியல்லர்.

பாலியத்தில் யாதொருபாபமுமடையாமல் வைதவியத்தை யடையும்பெண்கள்விஷயத்தில் ஒருநன்மையுண்டாக்கவேண்டியதற்கும்தயாதாக்ஷிண்யாதிசற்குணமுள்ள நல்லபண்டிதர்களையும் மடாதிபதி முதலானவர்களையும் சேர்த்துச் சர்ச்சித்தால் அனுகூலமாகுமேயல்லது வேறுவழியில் ஆகமாட்டாதென்று நினைக்கிறோம். இந்தக்காரியத்திற்குச் சாஸ்திரம்முக்கியமாயிடங்கொடாதென்றும் குறித்தபடிகூடியாலோசித்தால் எதாகிலும் ஒருவகைநன்மைக்கு இடங்கொடாமற்போகாது. இக்காலத்தில் சாஸ்திரத்தின் முக்கிய அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமான எத்தனையோகாரியங்கள் ஜனங்களால் நடத்தப்பட்டுப் பெரியோர்களாலும் ஒருவாறு அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியிருக்க, மிகவும் இரங்கத்தக்கவிஷயத்துக்கு கவனமான ஒரு ஏற்பாடு உண்டாயிருந்தாலும் அதை அங்கீகரிக்கத் தடையென்ன. பலர் ஒன்றுக்கூடி நடத்துங்காரியம் உலகத்தில் நிறைவேறுமற் போகவில்லையே. "ஸங்கே சக்தி: கலௌயுகே" என்கிற வாக்கியம் பிரசித்தந்தானே. கலியுகத்திலேகூட்டத்தில் சாமர்த்தியமிருக்கிறது, என்பது அதன்பொருள்.

பிரகிருதகாரியம் அப்படி புனர்விவாஹத்திற் சேர்ந்ததேயன்று. மாங்கல்யதாரணமே பூர்த்தியான சடங்கென்று யாராகிலும் பேசுவார்களானால் அவர்களை நாம் சிலவினாக்கள் வினவுகிறோம். மாங்கல்யதாரணமாத்திரமேயாகி ஸப்தபதிமுதலியசடங்குகள் நிறைவேறுமுன்னே அந்தக்கன்னிகை இறந்துபோனால் அவளுக்கு உத்தரகிரியை யார்செய்யவேண்டும். தாலிகட்டினவன் செய்யலாமோ? அவளைப் பிதாவின் கோத்திரத்திலேயா மாங்கலியங்கட்டினவனுடைய கோத்திரத்திலேயா சம்பந்திக்கிறது? அவளுடைய ஸ்திரீதனத்தை யார் அடையலாம்? தாலிமாத்திரங்கட்டி இறந்துபோன புருஷனுடையசொத்து பெண்சாதிக்கு மேற்பட்ட தாயபாத்தியமுள்ளவர்கள் யாருமில்லாதிருக்கிற பக்ஷத்தில் இந்தப்பெண்ணுக்குச் சேருமா? இவ்வினாக்களுக்கு சாஸ்திரசம்மதமாயும் வியவஹார சம்மதமாயுமுள்ள விடைகளை அந்த ஆக்ஷேபகர் கொடுக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம். இவ்வினாக்களுக்குத் திருத்தமான விடை நேர்வதனாலேயே இந்தக்காரியத்துக்கு ஒரு ஏற்பாடு நிர்ணயமாகுமென்று யோசிக்கிறோம்.

பிதா தானம்பண்ண, வரன் பிரதிக்கிரஹித்தபோதே சொத்து அவனதாய்ப்போனபடியால மறுபடி அவளைக்கொடுக்கவும் வாங்கவும் பிறருக்கு அதிகாரமேதென்று சிலர் ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும். இது சரிதான் - மற்றவஸ்துக்களின் தானத்துக்கும் இந்தத்தானத்துக்கும் வித்தியாசமுண்டு. பிறவஸ்துக்களைக் கொடுத்தால் (நமம) என்று சொன்னபடியே அவ்வஸ்துக்களோடு கொடுத்தவனுக்கு எவ்விதசம்பந்தமும் அவைகளால் எவ்வித உபயோகமுமில்லை. இருந்தாலும் பாவம் நேரும். இதில் அப்படியல்லவே. சம்பந்தமும் உபயோகமும் ஒருவாறு சாஸ்திரத்திலும் லோகத்திலும் இருக்கின்றன. புத்திரதான விஷயத்திலுமிப்படியே. ஆதலால் இதைச் சாதாரணதானத்தோடு ஒப்பிடக்கூடாது. அப்படிதானானாலும் பிரதிக்கிரகம் நிறைவேறாதபக்ஷத்தில் தானத்துக்கும் சித்தியில்லை. ஒருபசுவை ஒருவனுக்கு (ஸம்பிரததேநமம) என்று ஒருவன் கொடுத்துவிட்டாலும் அதைப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியவன் நேரிலிருந்தும் ஏதுவோ அநுபபத்தியினால் பிரதிக்கிரகியாதபோது அந்தத்தானம் சித்தியாகாமையால் அது பிறனொருவனுக்குக் கொடுக்கத்தகுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் அப்படிப்பட்டதாகவே கொள்ளத்தக்கது. கொடுத்தவனுக்கு அதிகாரம்போய்விட்டதென்று விவாதஞ்செய்தாலும் அந்தக்கன்னிகையை வரன்தனக்கு உரியவளாக்கிக்கொள்ளாமையால் அவள் சுதந்தரித்துஒருவனை வரிக்கலாமோ? "ருதுமதியாயும் மூன்றுவருஷம் வரையில்

ருதுமதியைப் பிதாமுதலானவர்கள் ஒருவனுக்குக் கொடாதிருந்தால் அவள் தானே ஒருவனைவரிக்கலாம். அந்தப் பிதாமுதலானவர்கள் உபேக்ஷைசெய்ததனால் அவர்களுக்கு இவள்மேலிருந்த சுதந்தரம் நீங்கிப்போயிற்று" என்றுமனுசொல்லியிருப்பது இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகுமல்லவா. பிரகிருதத்தில் நடந்த விவாஹம் அப்படி நடவாமையால் சரியல்லவென்று சொன்னால் (வேறுவகையிற் செய்தது செய்யப்படாதது) என்கிற நியாயத்தினால் நடந்த விவாகம் அசித்தமாக, நியாயப்படி நடத்தலாம். இப்படிப்பட்ட நியாயங்களால் பெங்குளூரில் நடந்த விவாஹத்தை சமர்த்திப்பது அவ்வளவு கடினமன்றாகிலும் பெருங்கூட்டத்தாருடைய மடமையுள்ள சங்கேதத்தைத் தவிர்ப்பது கடினமாகையால் இதைக்குறித்துச் சபைகூடிய கனவான்கள் மறுபடியும் தகுந்தபடி சபைகூடி பலஅபிப்பிராயங்களாலும் தாமெத்தனித்த காரியத்தை நிறைவேற்றுவார்களென்று நம்புகிறோம். இது கீர்த்திக்கும் புண்யத்திற்கும் தேசக்ஷேமத்துக்கும் ஹேதுவான பெரியகாரியமாகையால் கைவிடாமலிருக்கும்படியுங் கோருகிறோம்.

மதசித்தாந்தம்.

கஉ0-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இனிவைஷ்ணவமதத்தை விவரிக்கிறோம். அவர்களுக்கு ராமானுஜாசாரியர் செய்த ஸ்ரீபாஷ்ய கீதாபாஷ்யமுதலான கிரந்தங்கள் முக்கியங்கள். ஜீவாத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் பிரகிருதியும் இம்மூன்றுதத்துவங்களும் சுபாவத்தில் வேறுபுண்டு. ஆனாலும் ஜீவனும் பிரகிருதியும் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமாதலால் அவற்றோடு கூடிய நிலையினால் பரமாத்மாவொன்றேயன்றி வேறொன்றுமில்லையென்கிற விசிட்டாத்துவைதம் அந்தக்கிரந்தங்களால் உணர்த்தப்படுகின்றது. அன்றியும் பிரமத்தின் சத்துவமூர்த்தியான விஷ்ணுவே மேலானதெய்வமாம். மற்றெல்லாத்தெய்வங்களும் அவருக்கு உள்ளடங்கினவை ஆதலால் விஷ்ணுவையே தொழவேண்டும். வேறொருதெய்வத்தைத் தொழுவது தகுதியன்று. அந்தவிஷ்ணுவின் நித்தியலோகமான வைகுண்டமடைவதேமோக்ஷம். அந்தமோக்ஷமடைவதற்கு உபாசனையென்கிற பக்தியும் நியாசம் என்கிற சரணாகதியும் உபாயம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இத்தச்சரணாகதிவித்தையையும் வைகுண்டத்தின் வைபவத்தையும் கத்தியத்திரயம் என்கிற கிரந்தத்தினால் ராமானுஜாசாரியர் விளக்கியிருக்கிறார். இவர்களுக்குத் தருமசாஸ்திரங்களைப்போலவே பாஞ்சராத்திர ஆகமமும் முக்கியபிரமாணமாம். அதிற்சொல்லிய சக்கிராங்கனாதிகளைப் பிரதானமாய் அனுஷ்டிப்பார்கள். உபநயனமில்லாதவனுக்குப் பிராமணத்துவமில்லையென்பதுபோல் சக்கிராங்கனமில்லாதவனுக்கு வைஷ்ணவத்துவமில்லையென்பார்கள். அந்தத்தீக்ஷை பெருதவன்கையில் தண்ணீரும் வாங்கிக்குடியார்கள். இவர்களுடைய மதக்கோட்பாட்டுக்கெல்லாம் பாஞ்சராத்திரமே முக்கியாதாரம். வைகானசம் என்கிற சாஸ்திரமும் பிரமாணமானாலும் அது போதாயனாதி சூத்திரங்களைப்போல் இன்னாருக்கென்று நியதிப்பட்டிருப்பதால் வைகானசர்கள் என்று சொல்லப்படுமொருதிறத்தாரன்றிப்பிறர் அதிற்கூறிய அனுஷ்டானங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். பொதுவானவிஷயமும் தத்துவவிஷயமும் அதிற்கூறியவைகளையேற்றுக்கொள்ளுவார்கள். பாஞ்சராத்திரத்திலுரைத்த பலதீக்ஷைகளும் சூத்திரத்தின்நியதியால் சிலருக்கே உண்டன்றியாவருக்குமில்லை. இவ்விரண்டு சாஸ்திரங்களும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்குபாதங்களாகப் பிரிந்து வைஷ்ணவர் பொழுதுவிடிந்ததுமுதல் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்திய நைமித்திக அனுஷ்டானங்களையும் அந்தந்தச் சடங்குகள் செய்யவேண்டிய முறைகளையும் உபாசனையென்கிற தியானத்தின் முறைகளையும் தத்துவங்களின் நிலைகளையும் உணர்த்துகின்றன. அன்றியும் ஆழ்வார்களென்று பேர்பெற்ற சிலர் பூர்வகாலத்தில் தமிழில்செய்த விஷ்ணுஸ்தோத்திரங்களைத் திவ்யபிரபந்தமென்றும் தமிழ்வேதமென்றுஞ் சிறப்பித்து விதியோடு ஓதுவதுமன்றி அந்தப்பிரபந்தங்களைச் சிலவைதிகச்சடங்குகளிலேயும் அனுஷ்டித்து வருவார்கள். இவர்கள் நெற்றிமுதலிய அங்கங்களில் வெண்மையான மண்ணினால் நெடிய இரண்டு ரேகைகளுள்ள குறியையும் நடுவில் மஞ்சட்பொடியினால் ஒரு ரேகையையும் இடுவார்கள். அந்தமண்ணுக்குத் திருமண் என்றும் அந்த மஞ்சட்பொடிக்கு ஸ்ரீசூர்ணமென்றும் பெயர். இக்குறிக்கு அடியில் மூக்கின்மேல் கீழ்நோக்கான ஒரு ரேகையைத்தரிப்பவர் சிலர். இவர்களுக்குத் தென்கலையாரென்று பெயர். அ

ந்தரோகையின்றி வலைவாய்த்தரிப்பவர் சிலர். அவர்களுக்கு வடகலையாரென்று பெயர்.

தென்கலையார் மணவாளமாமுனி என்பவரை முக்கியகுருவாகவும் வடகலையார் வேதாந்ததேசிகர் அல்லது தேசிகர் என்பவரை முக்கியகுருவாகவும் கொண்டாடுவார்கள். இவ்விரண்டாசாரியர் விஷயமான இரண்டுசுலோகங்களை முன்சொன்ன தமிழ்ப்பிரபாதங்களின் ஆரம்பத்தில் அந்தந்தவகுப்பார் சொல்லுவார்கள். இவ்விருதிறத்தாருக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரணுகோட்பாடுகள் சிலவுண்டு. அவை அந்தந்தச் சம்பிரதாயநூல்கள் வாசித்தவர்க்கேயன்றிப் பிறருக்குத் தெரியா. ஆனாலும் இவ்விருவகையாரும் நாமமிடும் விதத்தின்பேதத்துக்காகவும் முன்னுரைத்த குருவின் சுலோகங்களைப் பிரபந்தத்தின் ஆரம்பத்திற் சொல்லுவதற்காகவுமே விருத்தமாருட்டங்கொண்டு கோயில்களிலும் பிறவிடங்களிலும் வழக்காடி நிற்பார்கள். வைஷ்ணவர்களில் பிரதானமடங்கள் மூன்றுண்டு. அவற்றுள் வானமாமலை மடமென்பதொன்று. அது தெற்கே வானமாமலையென்கிற ஊரிலிருப்பதனாலும், மணவாளமாமுனியென்பவருடைய சிஷர்களில் ஒருவரான வானமாமலை ஜீயர் என்கிறவர் ஆதியதிபதியாயிருந்ததனாலும். அந்தமடத்துக்கு அப்பெயர்வந்தது. இது தென்கலையாருடையது. அகோபிலமடமென்ற ஒன்றுண்டு. இந்தமடம் கெத்தைவாலுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஒருமலைச்சாரலிலிருக்கின்ற அகோபிலமென்கிற விஷ்ணுஸ்தலத்தில் முதலுண்டானதனாலும் அந்தக்கோயில் விக்கிரகங்களின் லெளருஷிக்கிரகம் இதில் பூஜிக்கப்பட்டுவருவதனாலும் அகோபிலமடம் என்று சொல்லப்படும். இது தெற்கே கும்பகோணத்தண்டையிலும் இந்நாட்டில் திருவெவ்வுளூரிலும் முக்கியமாயிருக்கும். பரகாலஸ்வாமிமடம் என்று மற்றொருமடமுண்டு. அது முதலில் திருப்பதிமலைமேலிருந்தது. அப்போது அதற்குப் பிரமதந்திரஸ்வாமிமடமென்றுபெயர்; அதற்கு முதல் அதிபதி, வேதாந்ததேசிகருடைய சிஷர்களில் ஒருவரான பிரமதந்திர ஜீயர் என்பவரானதனால் அப்பெயர் வந்தது. பின்பு அந்தவரிசையில் அதிபதியாய் வந்த பரகாலஜீயரென்பவரால் பரகாலமடமென்றுபெயர்பெற்று இப்போது முக்கியமாய் மைசூரிலிருக்கின்றது. இவ்விரண்டுமடங்களும் வடகலையாரைச்சேர்ந்தவைகள். வைஷ்ணவசன்னியாசிகள் ஜீயரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்தமூன்றுமடங்களுக்கும் உரிய சிஷர்கள் அனேகர். மற்றும்பலர் ஆசாரியபுருஷர்களுக்குச் சிஷராயிருப்பார்கள். ஆசாரியபுருஷர்கள் யாரென்றால், இந்தவைஷ்ணவத்துக்குப் பிரவர்த்தகராயிருந்த ராமாநுஜாசாரியரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பரம்பரையார். அவர் இந்தமதத்துக்குரிய தீக்ஷைகளைச்செய்யவும் மந்திரங்களையும் ஞானநூல்களையும் உபதேசிக்கவும் அக்காலத்திலிருந்த தம்முடைய சிஷருக்குள்ளே எழுபத்துநால்வரைத் தெரிந்து ஏற்படுத்தினார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எழுபத்துநான்கு சிம்மாசனாதிபதிகள் என்று பெயர். அவர்களுடைய சந்ததியார் ஆசாரியபுருஷரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களில் பலசந்ததியார் வேரற்றுப்போனார்கள். சில சந்ததியார் ஒழுக்கமாறி இன்னதென்றுசொல்லக்கூடாத நிலையில்வந்து விட்டார்கள். சிலரோ அப்பெயரோடு பிரசித்தராயிருக்கின்றார்கள். அன்றியும் வேறுசில சன்னியாசிகளும் ஆசாரியகாரியஞ்செய்து வருகின்றார்கள். இந்தமடாதிபதிகள் முதலான குருமாரெல்லாம் கோயில்களைப்பற்றி யிருப்பார்கள். விஷ்ணுகோயில்களெல்லாம் பெரும்பாலும் வைஷ்ணவருடைய கைப்பற்றாகவேயிருக்கும். வைஷ்ணவமதத்தைச் சார்ந்த சூத்திரர்களிற் சிலர் தலையை மொட்டையிட்டுக்கொண்டு கச்சமின்றி வஸ்திரமுடுத்திக்கொண்டு வைதிகவேடம்பூண்டு கோயி லூழியஞ்செய்து வருவார்கள். அவர்களுக்கு தாசநம்பிகள் என்றும், சாத்தாதவர்களென்றும்பெயர். இப்போது அவர்கள் ஒருஜாதிப் பலபிரிவாய் பூவிற்பது முதலான பலதொழில் செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் தென்கலையாரும் தெலுங்கருமாயிருக்கின்றனர். இந்த வைஷ்ணவர்கள் குருவினிடத்தில் உபதேசமூலமாய் அறியுமவை மந்திரங்களும் அவற்றின் பொருளையுரைத்த நூல்களும் தமிழ்ப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களும் வேதாந்தகிரந்தங்களுமேயாம். மந்திர வியாக்கியானங்களுக்கு ரகசியங்களென்று பெயர். பிரபந்தவியாக்கியானங்களுக்கு பகவத்விஷயமென்றுபெயர். இந்தப்பிரபந்த வியாக்கியானங்கள் ஸ்ரீபாஷிய முதலான வேதாந்தகிரந்தங்களைப்போலவே வெகுவிசேஷமாக ஆதரிக்கப்படும். அதனால் உபயவேதாந்தங்கள் என்னப்படும். இரண்டு வேதாந்தங்களென்பது அதன்பொருள். ஆதலால் வைஷ்ணவபிராமணரில் உபயவேதாந்த பிரவர்த்தகரென்பது ஒரு சிறப்பான மரியாதையாய் வழங்கும். விஷ்ணு சம்பந்தமான முக்கியவிரதங்கள் தவிர மற்றெந்தவிரதமும் ஆசரிக்கும்படி அவர்களுக்கு விதியில்லை. மற்றொரு மதஸ்தரோடு போஜன பிரதிபோஜனமும்

இவர்கள் பண்ணுவதில்லை. கோயில்களில் மாத்திரம் இந்தநியமத்தைச் சிறுபான்மை தளர்த்திருப்பார்கள். விஷ்ணு ஸ்தலங்கள் அனேகங்க ளிருந்தாலும் நூற்றெட்டே விசேஷமானவைகள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீபாகவதம்.

௧௫௨-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

பதினஞ்சாம் அத்தியாயம்.

இப்படியாகத் தமையன்கேட்க அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரிந்ததினாலே மிகுந்தவிசனமுற்றவனாய் முகமும் மனமும் வாடிக் கண்களை மெல்லக் கைகளாலே துடைத்துக்கொண்டு அவர் தேரோட்டுதல்முதலானகாரியங்களில் தனக்கு உடன்பட்டிருந்த சவுலப்பியாதிகுணங்களை நினைத்துத் தழுதழுத்த சொற்களால் தமையனுக்கு இப்படிசொல்லலானான்.

ஓமகாராஜாவே அந்தக்கிருஷ்ணமூர்த்தி பந்துவாயேயிருந்து என்னை மோசஞ்செய்தார். தேவதைகளு மாச்சரியப்படத்தக்கதான என்தேஜசை அபகரித்துக்கொண்டார். எவர் ஒருக்ஷணமாத்திரம் பிரிந்ததினால் இந்த லோகமனைத்து பார்க்கப் பிரயப்படாததாய்ச்செத்ததென்று சொல்லப்படுமோ, எவருடைய ஆசிரயத்தினால் துருபதராஜாவின் சுயம்வரத்தில் வந்திருந்த சகலராஜாக்களும் தலையிறங்கும்படி நான் மச்சியயந்திரத்தை அடித்துத் துரோபதியையும் பெற்றேனோ, எவருடைய சந்நிதானபலத்தினாலே நான் காண்டவவனத்தை அக்கினிக்குக் கொடுத்துத் தேவதைகளோடுகூடவந்த இந்திரனையும் ஜெயித்து மயனால் செய்யப்பட்ட மகாசபையை அடைந்தேனோ, எவருடையமகிமையால் எல்லாத்திசைகளினின்றும் அரசர்கள் நம்முடைய ராஜசூயயாகத்தில் காணிக்கைகொண்டுவந்து செலுத்தினார்களோ, எவருடையசந்நிதானபலத்தினால் எல்லாராஜாக்களையும் அடக்கியாண்ட ஜராசந்தனை நம்முடைய பீமசேனன் சம்ஹரித்தானோ, எவருடைய உதவியினால் ராஜசூயாபிஷேகம்பெற்று மேன்மையான துரோபதியின் கூந்தலைத்தொட்ட தீயர்களுடைய ஸ்திரீகளெல்லாம் கணவர்களையிழந்து தலைவிரித்தழும்படிச் செய்யப்பட்டார்களோ, *எவர்வனத்தில்வந்து, சிஷர்பதினாயிரம்பேரோடு இருந்து போசனஞ்செய்கிற தூர்வாசமுனிவர் சத்துருவினால் அனுப்பப்பட்டுவந்தவர் சபியாதிருக்கும்படி பாத்திரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த கீரையை உண்டு நம்மை ரக்ஷித்தாரோ, எவருடைய தேஜோமகிமையினாலே சூலபாணியானபகவான் யுத்தத்தில் ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்முடைய அஸ்திரத்தைக்கொடுத்தருளினாரோ, அப்படியே பிறதேவதைகளும் அஸ்திரங்களைக் கொடுத்தார்களோ, எவருடைய மகிமையினால் நான் இந்தத்தேகத்தோடேயே இந்திரனோடுகூட ஓராசனத்தில் உட்கார்ந்தேனோ, தேவதைகள் பிரார்த்திக்க இந்தக்கையினாலேயே அவர்களுடைய சத்துருக்களை எவருடையபலத்தினால் செயித்தேனோ, அப்படிப்பட்ட மகா

---

* ஒருகாலத்தில் துரியோதனன் பதினாயிரஞ் சிஷரோடு வந்த தூர்வாச மஹாமுனிக்கு விருந்துசெய்து, அவர் சந்தோஷித்து என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்க, சுவாமீ எங்களுடையகுலத்துக்குத் தலைவர்யுதிஷ்டிரர் ஆதலால் அவருடைய மாளிகையிலேயும் இந்தத் திருக்கூட்டத்தோடு விருந்துக் கெழுந்தருளவேண்டும். ஆனால் துரோபதி போஜனஞ்செய்தபின்பு எழுந்தருள்வேண்டும் என்று வரங்கேட்டான். அப்படி யேன் கேட்டானென்றால் அப்படிப்பட்டகாலத்தில் இவர் சாப்பிடப்போனால் அன்னமில்லாமையால் சபிப்பர், அதனால் அவர்கள் நாசமடைவார்கள் என்கிற எண்ணத்தினாலேதான்.—பின்பு அப்படியே அம்முனிவர்காட்டில் யுதிட்டிரரிடத்திற்குப்போக அவரும் இவரை மாத்தியான்னிகஞ்செய்து போஜனத்துக்கு வரும்படிபிரார்த்திக்க அம்முனிவர் சிஷ்யர்களோடுசென்று தண்ணீரில் முழுகிக்கொண்டிருக்கையில் துரோபதி அன்னமில்லையே யென்ன செய்வோமென்று சிந்தையுற்றுக் கிருஷ்ணனை நினைக்க அவரும்அங்கேவந்து முனிவர் சாப்பாட்டுக்குவந்தசெய்தியைத் துரோபதி சொல்லக்கேட்டு நானும்பசித்திருக்கிறேன் ஆகையால் எனக்கும் போசனஞ்செய்விக்கவேண்டுமென்றார். அதற்கு அவள்மிகவும்வெட்கப்பட்டு, சுவாமிநான் என்னசெய்வேன் கிஞ்சித்தும் அன்னமில்லையேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமி பலாத்காரமாய் அந்தப் பாத்திரத்தைக்கொண்டுவரச் சொல்லி அதில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த கீரைப்பற்றைத் தாம் அமுதுசெய்து இனி நீ முனிவர்களை அழைத்து விருந்திடலாமென்றார். அந்தமுனிவர்களெல்லாம் சம்பூர்ணமாய்ப் போஜனம்செய்தாற்போலத்தமக்குத் திருப்தி உண்டானமையால் நமக்காதலினையச் சபிப்பார்களே என்றுபயந்து ஓடிப்போனார்கள் என்று பாரதத்திற்சொல்லியிருக்கின்றது.

புருஷன் என்னை வஞ்சனைசெய்துவிட்டுப் போய்விட்டார். அவருடைய சகாயத்தைக் கொண்டல்லவோ அந்தக்கவுரவசேனையாகிற கடலை நான் ஒற்றைரதத்தாற் கடந்தேன்.

பகைவர் கைப்பற்றிக்கொண்ட பொருளையெல்லாம் நாம்மீட்டதும் அவர்களுடைய கிரீடங்களைக்கவர்ந்ததும் அவருடையபிரபாவத்தினாலன்றோ, பாரதயுத்தத்திலே பீஷ்மதுரோணாதிகளுடைய ரதமண்டலங்களோடுகூடின சேனைகளிலே எவர் சாரதியாகி எனக்குமுன்னின்றுகொண்டு பார்வையினாலேயே எதிரிகளுடைய ஆயுள் தேசு மனம் இவற்றைக் கிரகித்தாரோ, எவருடைய புஜபலத்தின்கீழ் அமர்ந்த நம்மைத் துரோணபீஷ்மகர்ண சைந்தவாதியர்விடுத்த அஸ்திரங்கள், இரணியன்பிரயோகித்தவை பிரகலாதனைத் தொடமாட்டாமற்போனதுபோலே தொடமாட்டாமல் நீங்கினவோ, அப்படிப்பட்டபகவான் நம்மையெல்லாம் வஞ்சித்து எழுந்தருளிவிட்டார். புத்தியீனனை என்னாலே, ஞானிகள் மோக்ஷத்திற்காகத் திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கப்பெற்ற எவர் சாரதியாகவரிக்கப்பட்டு அதற்கு இணங்கினாரோ, எவருடையபிரபாவத்தினால் தரையில்நின்றபோதும் என்னைப்பகைவர் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாமற் போனார்களோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமியினுடைய "அடா அர்ச்சுனா அடாபார்த்தா" என்றுகூவிச்சொல்லும் பரிகாசவார்த்தைகளை நினைக்க என்மனம் உருகுகின்றதே நான் என்ன செய்வேன். அந்தத்தயாநிதி, படுத்தல் உண்ணல் முதலானவை செய்யுங்காலத்தில் நான் புத்தியீனத்தினால் தோழனென்று நினைத்துச் செய்தவஞ்சனைமுதலான அபராதங்களை மகன்குற்றங்களைத் தகப்பன்பொறுப்பதுபோலப் பொறுத்தருளினார். ஓமகாராஜாவே பாவியான நான் அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ புருஷோத்தமனை யிழந்து மனமுமிழந்தவனாய அந்தப்புருஷனுடைய களத்திரங்களைக்காத்துக்கொண்டுவந்து வழியில் அயோக்கியர்களான கோபாலராலே ஒருபெண்பிள்ளைபோலே செயிக்கப்பட்டேன். அந்தவில்லேயிருந்தது; அந்த அம்புகளேயிருந்தன; அக்குதிரைகளேசுமந்தன; நானும் அந்தரதிகனே; இப்படியிருந்தும் எல்லாம் ஒருக்ஷணத்திலே இல்லாதனவாய் விட்டன. அந்தப்பகவானில்லாமலொன்றும் காரியகாரியாகமாட்டாதென்று வேதங்கள்சொல்லுகிறபடியே முடிந்தது. அந்த அற்பர் திறத்தில என்னாயுதமுதலிய வுபகரணங்களும் வல்லமையும் சாம்பலில் ஓமஞ்செய்ததுபோலவும் அசத்தானபாத்திரத்திற் கொடுத்ததுபோலவும் களர்நிலத்தில்விதைத்த விதைபோலவும் வீணாயின. அரசனே சுவாமியின்க்ஷேமமும் என்கதியுந்தா னிப்படியாயினவே, மற்றுமுள்ள யாதவர்களுடையக்ஷேமத்தைக்கேட்டீரோ அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும்.

யாதவர்களெல்லாம் மத்தியபானஞ்செய்து மதித்து ஒன்றுந்தெரியாதமூடர்களைப்போலே ஒருவரை யொருவர் அடித்துக்கொண்டு மடிந்தார்கள். நால்வரோ ஐவரோ மிகுந்தார்கள். யோசித்தால் ஒருவரையொருவர் கொல்லுகிறார்கள். ஒருவரையொருவர் ரக்ஷிக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் கடவுளுடையசெய்கையே. யாதவர்களுக்கு இந்தக்கதி ஏன்வந்ததென்றால், அவர்கள் பிராமணரை அவமதிக்க அவர்கள் இட்டசாபத்தினால் வந்தது. சுவாமியின் செய்கையைப்பாரும். துர்ப்பலரைப் பலவான்களைக்கொண்டு அழிக்கிறதாயிருக்கிறது. ஜலத்திலே சிறியமீன்களைப் பெரியமீன்களா லழிக்கிறதுபோலே இந்தயாதவரைக் கொண்டு கவுரவரைவென்று பின்பு அந்த யாதவரை இவ்வாறு முடித்துத் தாம் எழுந்தருளியதின் பிரயோசனமாகப் பூபாரத்தைத்தீர்த்தார். ஐயோ என்னசெய்வேன், தேசகாலங்களுக்கு ஒத்ததாய் மனதிலுண்டான தாபத்தைப்போக்கத்தக்கதாய் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிசெய்த வாக்கியங்களை நினைக்க என்மனம்பதைத்து உருகிப்போகின்றது; என்றிப்படி சொல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபாதாம்புஜங்களைச் சிந்திக்க அந்த அர்ச்சுனன், மனம் நிர்மலமாகி அந்தத்திருவடித தாமரைகளின் தியானமகிமையாற்பிறந்த பக்தியோகத்தினால் கலக்கமெல்லாம் அற்று முன்பு யுத்தகளத்தில் அந்தப்பகவான் அருளிச்செய்த கீதார்த்தத்தை மறுபடியுணர்ந்துகொண்டு சக்லசமுசயங்களு நீங்கிச் சோகமோகங்க ளில்லாதவனானன்.

யுதிட்டிரரும் அர்ச்சுனன்சொன்னதையெல்லாங்கேட்டு எம்பெருமானுடைய மார்க்கத்தையும் யாதவகுலத்தின் விநாசத்தையுமுணர்ந்து மனோநிச்சயமுள்ளவராய் சுவர்க்கத்துக்குப்போக முயன்றார். குந்திதேவியும் அர்ச்சுனன்பேச்சினால், தன்பிறந்தகத்தாருக்கு நேர்ந்ததையறிந்து பகவானிடத்திலே முக்கியமான பக்தியோகமுள்ளவளாய்ச் சமுசாரப்பற்றைவிட்டு நின்றாள்.

(தொடர்ச்சி.)

தர்க்கம்.

கருசு - வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

ஞானங்களெல்லாம் மற்றொன்றினாலல்லாமல் தாமே பிரமாணமென்று மீமாம்சகர் சொல்வர். நியாயநூலாரோ மற்றொன்றினாலேயே பிரமாணமென்பர். இனி தர்க்கம் என்பது ஒன்றுண்டு. அதாவது. வியாத்திவிஷயத்தை யேற்றிக்காட்டி வியாத்திநிருபகத்தை ஏற்றுவதாம். இது இப்படியானால் அது இப்படியல்லவோ இருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்தல் என்பது கருத்து. உதா - இங்கேநெருப்பில்லாமற்போனால் புகை நெருப்பினாலுண்டான தாகாமற்போகவேண்டும் என்பதாம். இங்குவியாத்திவிஷயம்புகை, எங்கெங்கே புகை அங்கங்கே நெருப்பு என்கிற வியாத்தி புகையைப்பற்றினதாதலால் இந்த வியாத்தியை ஏற்படுத்துவது நெருப்பாதலால் அது வியாத்திநிருபகம். வியாத்தி நிருபகத்தை வியாபகம் என்றும் வியாத்திவிஷயத்தை வியாப்பியம் என்றும் வழங்குவர். ஆகவே நெருப்பினின்றுமேயன்றி மற்றொன்றினின்றும் புகையுண்டாக மாட்டாதென்கிற நிச்சயத்தினால் இவ்விடத்துப்புகையிருத்தலால் நெருப்பும் உண்டு என்று ஸ்தாபிப்பது தர்க்கம் என்று சொன்னதாயிற்று. மடைப்பள்ளிமுதலிய திருஷ்டாந்தங்களாலே புகைக்கு வியாத்தியைக்காட்டினபோதிலும் அது அப்படியிருக்கவேண்டிய அவசியமென்னவென்று சிந்திப்பவனுக்கு இந்தத் தர்க்கத்தைக்காட்டி வியாத்தியை ஸ்தாபிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சாத்திய சாதனங்களுக்கு நீக்கக்கூடாத சம்பந்தமொன் றிருக்கவேண்டுமென்பது இரண்டாகருத்து.

இப்படிப் பிரமாணங்களை ஒருவாறு நிருபித்தோம். இனி பிரமேயபாகத்தை நிருபிப்போம்.

பிரமேயமென்றால் அறியப்படுவன என்பதாம். இவைதாம் பதார்த்தங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். பதத்தின் அர்த்தம் பதார்த்தம். அர்த்தம் சொல்லப்படுவது—இப்பதார்த்தங்கள் ஏழாம். அவை, திரவியம் குணம் கருமம் சாமானியம் விசேஷம் சமவாயம் அபாவம் என்பன. நெருப்பில் சுடுந்தன்மையானது, ஓடதியாவது மணியாவது இட்டியபோது இல்லாமலிருக்கின்றது; அவை நீங்கியபோது காணப்படுகின்றது; இதைபற்றி அந்தச்சுடுகிறசத்தி ஒன்றுஉண்டாகி நசிக்கின்றதென்று கொள்ளவேண்டும். ஆனபோது சத்தியென்று ஒருபதார்த்தம் வேறிருக்க ஏழுபதார்த்தம் என்றது எங்ஙனமெனின் கூறுகின்றோம். சுடுஞ்சத்தியானது நெருப்பின் சுபாவமேயன்றி வேறுயொன்று உண்டாவதும் நசிப்பதுமன்று-ஓடதி மணிகளுடைய இட்டல் பிரதிபந்தகம். பிரதிபந்தக மில்லாமையும் காரணமாகையால் காரணமுண்டானபோது அந்தச் சத்தி வெளிப்பட்டு இல்லாதிருக்கும்போது வெளிப்படாமலிருக்கின்றது. இங்ஙனமே நிர்வகிப்பது எளிமையாயிருக்கப் பிரதிபந்தகங்களின் சேர்க்கையும் பிரிவையும் பற்றிப் பலசத்திகளைக்கற்பித்தல் அநியாயம். ஆதலால் பதார்த்தம் ஏழு என்பதேசரி.

அவற்றுள் திரவியமாவது குணமுடையது. அது; பிருதிவி அப்பு தேஜசு வாயு ஆகாசம் காலம் திக்கு ஆத்துமா மனம் என்று ஒன்பதுவகையாம். அந்தகாரம் என்பது வேறொருதிரவியமிருக்கத் திரவியம் ஒன்பது என்பதுநேரன்று. அந்தகாரம் திரவியமென்பது எங்ஙனமெனின், இருள் கறுத்தது ஓடுகின்றது என்று தோன்றுதலால் இருள் நிறமுள்ளதாயும் தொழிலுள்ளதாயுமிருக்கையாலென்க. நாற்ற மின்மையால் அது பிருதிவியன்று - குளிர்ச்சியும் வெப்பமு மின்மையால் அப்பும் தேஜசுமன்று. ரூபமுடைமையால் வாயுமுதலான ஆறுமன்று. ஆகவே இருள் பத்தாவதுதிரவியம் என்பது சித்தம் என்றால்சொல்லுகிறோம் கேள். இருள் என்பது தேஜசின் அல்லது ஒளியின் இன்மையே யன்றி வேறொருதிரவியமன்று. சித்தமான இன்மையென்றே கற்பிக்கலாயிருக்க வேறொன்றெனக் கற்பித்தல் நியாயமன்று. ஏற்பாடின்மையால் இருட்டையே திரவியமாகவைத்து அதின் இன்மையே ஒளியென்றாலென்னெனின் அப்போது வெப்பத்திற்கும் விளக்கமான ரூபத்திற்கும் இருப்பிடமாக வேறொன்றை யேற்படுத்தவேண்டிவரு மாதலால் அது நேரன்றென அறிக. ஆகில் அந்தகாரத்தில் கருநிறத் தோற்றத்திற்கும் அசைவிற்கும் வழியென்னெனில் அது பிராந்தியேயாம். தேஜசின் அசைவே இதில்தோன்றுகின்றது.—நாற்றமுள்ளது பிருதிவி. இன்னகாலத்தில் இன்னநாற்றமுண்டென்று வழங்குவதால் காலமும் நாற்றமுடையதெனக்கொண்டு அதிலே அதிவியாத்தியாகாதிருத்தற்கு, சமவாயசம்பந்தத்தால், என்றொருசொல் பிரயோகிக்கவேண்டும். காலத்தில் நாற்றம் காலிகசம்பந்தத்தாலன்றிச் சமவாயசம்பந்தத்தா லின்மையால் அதிவியாத்தியில்லை. நன்று - ஒருகுடம் உண்டாகி உடனே அழிந்தால் அதில் நாற்றமில்லையென்று சொல்லவேண்டும். எவ்வாறெனின். சமவாயியாகிய என்றால் அந்தக் குணத்திற்கு ஆதாரமாகியகுடம் உண்டா

னபின்னே அதில் அக்குணம் உண்டாகவேண்டுமாதலால் முதல் க்ஷணத்தில் குடமுண்டாகி இரண்டாம் க்ஷணத்தில் அது அழிந்தால் நாற்றமுண்டாக இடமில்லை. ஆனதுபற்றி அப்படிசொல்லவேண்டும். அவ்வாறுஞல் நாற்றமுடைமையென்னும் இலக்கணம் அங்கே அவியாத்தமாமே [என்னில் ஆகாது. நாற்றமுடையதென்பதற்கு நாற்றமுள்ளபொருளினிடத்திருக்கிற சாதியையுடையது என்பதுகருத்தாகலினென்க. ஆகவே இவ்விலக்கணத்தை, சமவாயசம்பந்தம்பற்றி நாற்றமுடைய பொருளிடத்துள்ள சாதியை யுடையது எனப்பெருக்கிக் கூறவேண்டும். இந்தப்பிருதிவி நித்தியமென்றும் அநித்தியமென்றும் இருவகைப்படும். பரமாணு ரூபமாயுள்ளது நித்தியம், காரியப்பட்டுக் குடமுதலிய ரூபமாயுள்ளது அநித்தியம். அது சரீரம் இந்திரியம் விஷயம் என இன்னு மூவகைப்பட்டிருக்கும். நம்போலியோருடைய சரீரந்தான் பிருதிவீ சம்பந்தமான சரீரம். இந்திரியமானது நாற்றத்தையறியுங்கருவியான கிராணேந்திரியமாகும். அது மூக்கினுனியிலுள்ளது. விஷயமோ மண் கல் முதலானவை. நன்று, சரீரமுதலாக அது மூவகைப்பட்டிருக்கும் என்றதில் அது என்பது பிருதிவியையன்றோ- மொத்தத்துக்கு மூவகைப்படுமென்றால் நித்தியபிருதிவியான பரமாணுக்களில் இந்தப்பேதமில்லாமையால் அசங்கதமாகும். அநித்தியபிருதிவியென்றால் அதற்கு முன்புயரதொரு பிரிவுங் கூறுமையால் இன்னு மூவகைப்பட்டிருக்கும் என்றது அசங்கதமாகும். ஆகையால் இந்தப்பிரிவு எதற்கென்று கொள்ளத்தகும் என்று ஆக்ஷேபிக்கலாம்.

(தொடர்ச்சி.)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

கருஅ - வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்குநாளில் பிரமன் வழக்கப்படி கயிலாயபதியைத்தரிசித்துவருகையில் சண்முகக்கடவுள் சிவபெருமான் சந்நிதானத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்க அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்காமல் அஞ்சலிமாத்திரஞ் செய்துஅகங்கொண்டுபோக அதனைச்சண்முகக்கடவுளறிந்து அவனையழைத்துப் பிரணவத்துக்குப் பொருள்கேட்க அவன் தெரியாது மயங்க அவனைக் குட்டிச் சிறையில்விட்டும் அவன் சிருட்டித்தொழிலைத் தாமேசெய்தவந்தும் பின்பு சிவபெருமான் கட்டளைப்படி அவனைச் சிறைவிடுத்தும் பரமசிவன்மகிழும்படி பிரணவத்துக்குப் பொருள்சொல்லியும் இந்தப்பிரகாரம்இன்னும் அனேகந் திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பின்புதேவர் சேனாபதியாக சிவபிரான் நியமித்து ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தோடு பதினொரு உருத்திரர்களாகிய பதினொருபடையுங் கொடுக்கப்பெற்று விடைகொண்டுயெழுந்தருளி வீரவாகுதேவர் முதலிய தம்பிமார்களும் லட்சம்வீரர்களும் இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதகணங்களும் நூற்றெட்டுப் படைத்தலைவர்களும் பிரமன்-விஷ்ணு - இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் சூழ்ந்துவர மனோவேகமான ரதத்திலேறி வாயுதேவன் சாரத்தியஞ்செய்யப் பதினெட்டு வாத்தியங்களும் முழங்க மாயாபுரம்வந்துசேர்ந்தனர். அப்படி வந்துசேர்ந்த செய்தியைச் சூரபன்மன் தம்பியாகிய தாரகாசுரன்கேட்டுக் கணக்கிறந்த அசுரர் கூட்டங்களோடு எமதிறைவனை வந்தெதிர்த்தான். அவன்சேனையைச் சின்னாபின்னப்பட அடித்துத்தாரத்தி யவனிருந்து வாழும்படியான கிரௌஞ்சகிரியையும் பிளந்து அவனையுஞ் சத்திவேலாயுதத்தினல் மார்பைப் பிளந்து சங்கரித்தார். உடனே தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்து ஜயஜயவென்று மங்களஞ்சொல்லி வாழ்த்தினர்கள்.

இந்தப்பிரகாரம் தாரகாசுரனை வதைசெய்தபின்பு சலனமில்லாத இமையமலையைக்கடந்து திருச்செந்தூரை வந்துசேர்ந்து பராசரன் குமாரர்களாகிய ஆறுபேர்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ்செய்து எழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், சூரபன்மன் செய்கின்றதுன்பங்களைச் சகிக்கமாட்டாமல் எனதையனிடத்தில் தேவாசிரியனாகிய வியாழபகவான்வந்து முறையிட்டுக்கொள்ள அதுகேட்டு வேலாயுதக்கடவுள் மதியில் உயர்ந்த வீரவாகு தேவரையழைத்துக் கடவுளர் முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாம் மதுமாமிசங்கள்சுமந்து கொண்டுவந்துபோடவுந் தேவஸ்திரீகள் பணிவிடைசெய்துவரவும்சந்திரன்சோடசகலைகளோடு நித்தியம்பிரகாசிக்கவும் சூரியன் தன்னுடையவெப்பத்தைத்தணித்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாய்ப்பிரகாசிக்கவும் யமன் அந்தப்பட்டணத்தில் வந்துநெருங்காதிருக்கவும் வாயுதேவன் அந்நகரத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டுவரவும் வருணன் அப்பட்டணமுழுதுஞ் ஜலந்தெளிக்கவும் பிரமதேவனு நாள்தோறு மெய்ந்நடுக்கத்தோடு கைகட்டிப்பஞ்சாங்கஞ்சொல்லவும் இப்பிரகாரம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையுங் கொடுமையாகச் சக்கிராக்கினைசெய்து நூற்றெட்டுயுகவரையிலும் ஒருவராலுமழி

க்கப்படாத வச்சிரதேகத்தைப்பெற்றுத் தனக்கு நிகர் ஒருவருமில்லாமலதிகபராக்கிரமத்தையுங் கீர்த்தியையும் வகித்துவீரமஹேந்திரபுரியி லிருந்தரசுசெலுத்துஞ் சூரபதுமனுகிய அவுணனிடத்தில் நீ தூதுபோய்த் தேவர்கள்சிறையைவிடுப்பித்து அக்கிரமஞ்செய்யாம லரசுசெய்வையேயாஞல் உன்செல்வமு மரசு நிலைபெற்றுநிற்கும் நாமுமுனக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்வோ மிதற்கிணங்காயாகி லுன்வாழ்வெல்லாமழிந்துபோமென்று சொல்லிவிட்டு அதிசீக்கிரத்தில் வந்துசேரென்று எமதையன் வீரவாகுதேவரையனுப்ப, அவ்வாறே வீரவாகுதேவர் அதிசீக்கிரமாய்ப்போய்ச் சூரனைக்கண்டு வேலாயுதக்கடவுள்சொன்ன வசனங்களையெல்லாஞ்சொல்ல அவனதைக்கேட்டு வெகுண்டு தன்புத்திரர் முதலானவர்களைக் கொண்டுசண்டைவிளைப்பிக்க. வீரவாகுதேவரவர்களைச் செயித்துக்கொண்டு திரும்பிவந்து குமாரதேவரிடத்தில் நடந்தசெய்திகளை விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டுப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு கருணைக்கடலாய்விளங்காநின்ற சண்முகக்கடவுள் யுத்தஞ்செய்வதே உறுதியென்று திருவுளங்கொண்டுவீர மஹேந்திரத்துக்குவடபாரிசத்தில் பாசறையென்றொரு ஸ்தலம் விசுவகர்மாவால் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் சேனுசமுகத்துடன்சென்று எழுந்தருளியிருக்கையில் வீரவாகுதேவரையழைத்து நீ நமது சயின்னியங்களை யழைத்துக்கொண்டு யுத்தத்துக்குப் போவென் றனுப்பின செய்தியைக் கேட்ட சூரபன்மன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனுயத் தன் மூத்தகுமாரனுகிய பானுகோபனையழைத்து நமது இரண்ட நால்வகைச்சேனைகளையு மழைத்துக்கொண்டு சமர்க் களத்துக்குப்போய்ச்சிவகுமாரனையு மவன் சேனைகளையுஞ்செயித்து வெற்றியடைந்து வாவென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட பானுகோபன் தன்பிதாவைவணங்கி யிதோ இந்தநிமிஷம்போய்த் தூதனுகிய வீரவாகுவையு மவனுக்குத் துணையாய்வந்த சிவகுமாரன் சேனையையும் அதம்பண்ணி வருகிறேனென்று கூறித் தன் நால்வகைச் சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு யுத்தகளம்வந்துசேர்ந்து சேனைகளை யணிவகுத்து அதிககோபங்கொண்டவனுய் வீரவாகுதேவரையு மவரோடுவந்த பூதப்படைகளையு மெதிர்த்து வீரியங்கூறிக்கொண்டு அதிக பராக்கிரமத்துடன் சண்டைசெய்தான்.

அதுகண்டு வீரவாகுதேவரும் பூதப்படைகளுஞ் சரவணபவன் அநுக்கிரகத்தினல் பானுகோபனையு மற்ற அசுரவெள்ளத்தையு மெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவர்களை வெட்டியுங் குத்தியும் அஸ்திரங்களாலெய்தும் இன்னும் பலவிதமாகச் சின்னுபின்னுப்படுத்தித் துரத்தினர்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

சங்கப்புலவர்சரித்திரம்.

கருரு- பக்கத்தின் தொடர்ச்சி,

இந்தக் கோபப்பிரசாதம் பாடினவுடன் பின்னும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் மீனுக்ஷியம்மையையும் போற்றி போற்றி யென்று போற்றிமாலையொன்றும், தேவபாணியென்று ஒரு தோத்திரப்பிரபந்தமும் திரு எழுகூற்றிருக்கையும் பாடித் தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார். மற்றப் புலவர்களுந் தனித்தனியேபாடித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

இப்படிதோத்திரஞ்செய்த நக்கீரருக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் கருணைசெய்து நீ முன்போல் இந்தப்புலவர்களோடும் சங்கமண்டபத்தில் போயிருவென்று கட்டளையிட்டு மறைந்துவிட்டார். அந்தக்கட்டளையின்படி நக்கீரரும் மற்றவர்களும் சங்கமண்டபத்திற்போனவுடன் அவ்விடத்திற் கட்டியிருந்த பொற்கிழியை அறுத்துத் தருமியென்னும் பிராமணனுக்குக்கொடுத்துத் தாங்கள்கொடுத்ததுமன்றிப் பாண்டியராசனைக்கொண்டு ஆடையாபரணமுதலான வரிசைகள் கொடுக்கும்படி செய்வித்துச் சொக்கநாதசுவாமியின் திருவருட்பெருமையை வியந்தவர்களாய்த் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளையின்படி போய்ச் சங்கமண்டபத்தில் கல்வி ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டிருக்கும் நக்கீரதேவரானவர் தருமிக்காகச் சோமசுந்தரக்கடவுள் அருளிச்செய்த பாடலுக்குத் தாம் குற்றஞ்சொன்னதையும் அதற்காகச் சுவாமிவந்து வாதுசெய்து பின்னுங் கிருபைசெய்ததையும் நினைத்துத் தமக்குள்ளிருந்த மனக்கோட்டத்தைவிட்டுச் சொக்கநாதசுவாமி கோபஞ்செய்தபோது நம்மைக் காப்பாற்றியது பொற்றுமரையென்னுந் தீர்த்தமாகையால் அதுவே நம்மைக்காக்கத்தக்கது ஆகையால் அந்தத்தீர்த்தத்தில் எப்போதும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற ஒருநியதி யேற்படுத்திக்கொண்டு அன்றுமுதல் திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து மீனுக்ஷியையுஞ் சொக்கநாதரையும் பணிந்து இப்படியே தினந்தோறும் நடந்துவருகையில்.

ஒருநாள் சொக்கநாதசுவாமியானவர் கிருபைகூர்ந்து நக்கீரதேவருக்குத் தரிசனமாகி இவனுக்கு இலக்கணம் இன்னமும் போ

திக்கவேண்டுமென்று திருவுளத்திற்கொண்டபோது உமையவளாகிய மீனாக்ஷி சுவாமியைப்பார்த்துச்சொல்லும் வாக்கியம்.

இறைவனே! இமயமலையினிடத்தில் அடியாளைத் தேவரீர் திருமணஞ்செய்துகொள்ளும்போது தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாரும் வந்தவிடத்தில் வடபூமிதாழ்ந்து தென்பூமி உயரவே அதைக்கண்ட தேவர்முதலானவர்கள்பயந்தபோது அகஸ்தியமுனிவரைத் தென்பூமிக்குப்போகச்சொல்ல,அவர்சொன்னவாக்கியம், ஐயனே அந்தநாட்டுக்குத் தமிழ்நாடென்று பெயர்வரவும், அந்தநாட்டிலிருப்பவர்களெல்லாம் தமிழ்நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும், ஆதலால் அடியேனுக்குத் தமிழிலக்கணம் உபதேசிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ள, அப்படியே சுவாமிகள் உபதேசிக்கப்பெற்றுக்கொண்டு லோபாமுத்திரையென்னும் பத்தினியுடன் பொதியமலையிலிருக்கின்ற படியினாலே அந்தமுனிவனைக்கொண்டு போதனைசெய்விக்கலாமென்று மீனாக்ஷியம்மைசொல்ல அப்படியே அகஸ்தியமுனிவரைக்கொண்டு நக்கீரதேவருக்கு இலக்கணம் போதித்தருளினார்.

இவ்விதமாகக் கடைச்சங்கத்தாராகிய சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையனார், பெருங்குன்றூர்க்கிழார், இளந்திருமாறன், மதுரையாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிளநாகனார், கணக்காயனாருடைய மகனார், நக்கீரமுதலாகிய நாற்பத்தொன்பதின்மரும் அவர்கட்குட்பட்ட கவிஞர் நானூற்றுவரும் சங்கமிருந்தார்கள். அவர்களாற் பாடப்பட்டவைகள், நெடுந்தொகை நானூறு, குறுந்தொகை நானூறு, நற்றிணை நானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, நூற்றைம்பது, கலியெழுபது, பரிபாடல், கூத்துவரி, சிற்றிசை, பேரிசை, என்று சொல்லப்பட்ட இவைமுதலானவை, இவர்களுக்கு முன்னூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமுமாம். அவர்கள் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதுவருடம். இவர்கள் சங்கமிருந்தநகரம் உத்தரமதுரை. இவர்களைச் சங்கமிருத்திய பாண்டியர்கள் முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக நாற்பத்தொன்பதின்மர். இவருள் கவியரங்கேறிய பாண்டியர்கள் மூவர்களாம். மேற்சொல்லிய புலவர்கள் சங்கமிருக்கையில் அந்தப்பாண்டி நாட்டிற் பன்னிரண்டுவருஷம் மழையில்லாமல் உயிர்கள் பசியால்வருந்த அக்காலத்திருந்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியன் ஷேர்களாகிய சங்கப்புலவரையெல்லாம் அழைத்து, வாருங்கள் சங்கத்தாரோ எனது தேசம் நெடுங்காலமாக மழையில்லாமல் பசியால் மிகவருத்தப்படுகின்றதாகையால் உங்களைச்சவரக்ஷணைசெய்ய இப்போதென்னால் முடியாது நீங்கள் உங்களுக்கு அறிந்த தேசங்களிற் போயிருந்து எனதுநாடு நன்றான நாளில் என்னை மறந்துவிடாமல் வந்துசேருங்களென்றான்.

(தொடர்ச்சி.)

கல்விப்பயன்.

கருஎ-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இவர்கள் வருவதற்குச் சிலவருஷங்களுக்குமுன்னும் மிலேச்சர்களென்று சொல்லப்பட்ட அருக்கப்பிரபுக்களும் நம்முடைய நாடுகளிற் பிரவேசித்து இவ்வாறே சில நாடுகளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர்.

இவைநிற்க இக்காலத்து நம்முடைய நாடுகளையாளுகின்ற இங்கிலீஷ் பிரபுக்களும் தங்கள் நாடுகளில் அநேகமாயிரம் இலக்கணப் பள்ளிக்கூடங்களையும் அநேகசாஸ்திரக்கல்விச்சங்கங்களையும், அவைகளில் உபயோகிக்கும்படி நூல்கள் பலவற்றை மேலுமேலு மியற்றிப் பிரசித்தஞ்செய்யும்படி அநேக அச்சுக்கூடங்களையும் ஸ்தாபித்து நாளுக்குநாள்கல்வியில் விருத்தியடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் வெகுதூரதேசத்திலிருக்கின்ற அவர்களுக்கு மேற்கூறிய திருக்குறள் வெண்பாவின்படியே நம்முடைய நாடுகளும் ஊர்களும் அவர்களுடைய நாடுகளும் ஊர்களுமாயின.

யூரோப்புக்கண்டத்திலுள்ள கிரேக் நாட்டார்கள் சிலர் நூறுவருஷங்களுக்கு முன்னே வடக்கிலுள்ள நம்முடைய நாடுகளில் வந்து நம்முடைய பாஷைகளிலுள்ள கணிதம், பூகோளம், ககோளம், திரிகோணமிதி முதலிய நூல்களையெல்லாம் சிறிது சிறிதாக மொழிபெயர்த்துக்கொண்டுபோனதனாலே அக்கண்டத்தார் பலரும் அவைகளைத்தங்கள் கல்விவிருத்திக்கு அடிப்படையான நூல்களாகவைத்துக்கொண்டு அவைகளின் வழியாகவே தாங்கள் இவ்வளவு கல்விவிருத்தியையடைந்துகொண்டு அக்கல்வி விருத்தியின் பலத்தினால் கடல்வழியாகவும் தரைவழியாகவும் சென்று பற்பலதீபங்களையும் பற்பல கண்டங்களையும் கண்டுபிடித்து அவைகளைத் தங்களரசாட்சிக்குள்ளாக்கியாளும் திறமடைந்தனர்.

நெடுங்காலத்திற்குமுன்னமே நம்முடைய தேசப்பாஷைகளில் விசேஷித்த சம்ஸ்கிருதபாஷையில் கணித ககோள பூகோளங்களைக்குறித்துண்டாயிருக்கிற சிலவற்றைச் சொல்லுகிறேன். பிரமசித்தாந்தம் சூரிய

சித்தாந்தம், ரோமக சித்தாந்தமுதலிய அஷ்டசித்தாந்தங்கள் ஆதியிலுண்டாயிருந்தன.

இவைகளுள் ஒவ்வொரு சித்தாந்தங்களுக்கும் அநேகவியாக்கியானங்களுமுண்டாயிருக்கின்றன.

இவைகளுக்குப்பின் சித்தாந்தவிஷயங்களைக்குறித்துப் பிரமகுத்தர், பாஸ்கராசாரியர், ஆரியபட்டர், வராகமிகிரர், ஆசாரிய ஸ்ரீபதி, லல்லாசாரி, யவனாசாரி, கணேசதைவக்ஞியர் முதலிய அநேகரால் அநேக நூல்கள் செய்யப்பட்டன.

இவற்றுள் பிரமகுத்தர் பிரமசித்தாந்தத்தை முதனூலாகக்கொண்டு சித்தாந்தநூல் செய்தனர். பின்னர் பாஸ்கராசாரியர் கலியுக(ரு)-அதஉ(ரு)(ஓ)ச் சரியான சாலிவாகன சகாப்தம் ககூகால் - அவதரித்து அதற்கு ககூ ம - வருஷத்தில் மேற்சொல்லிய பிரமகுத்தர் செய்தநூலைத் தழுவித்த பவத்தாதிகளைக்கண்டித்துச் சித்தாந்த சிரோமணியென்று ஒருநூல் செய்தனர். இதற்கு மிதாக்ஷரியென்றும், மஞ்சியென்றும், இரண்டு பிரசித்தமான வியாக்கியானங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன.

ஆரியபட்டரென்பவர் குசுமபுரமென்னும் பாடலிபுரத்தில் கலியுக(ரு) ந.கூகூஙு-சரியான சாலிவாகன(ரு) சஉக ல் - அவதரித்து அதற்கு உக ம் - வருஷத்தில் ஆரியபட்டமென்கிற சித்தாந்தநூலைச் செய்தனர். இந்நூலுக்குச் சூரியதேவ எச்சுவாவென்பவர் ஒரு வியாக்கியானஞ்செய்தனர். இன்னும் இதற்குப் பாஷியமுஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலைத்தான் கிரேக்கர் ஆதியில் தங்கள் பாஷையில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டார்களென்று சில வியாக்கியானக்காரர் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

கிரேக்கர் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டார்களென்பதற்குச் சம்ஸ்கிருதபாஷையிலுள்ள அந்தச்சாஸ்திரங்களில் வழங்கிவருகின்ற பரிபாஷைகளே கிரேக், இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு, முதலியபாஷைகளில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற அந்நூல்களில் வழங்கிவருகின்றமையால் அவைகளே சாக்ஷிகளாக இருக்கின்றன. இந்த ஆரியபட்டசித்தாந்தம் செய்யப்பட்டு-௲௪௱-சில்லறை வருஷமாயிற்று.

இந்த ஆரியபட்ட சித்தாந்தங்களிற் சில சூத்திரங்கட்குப் பூமிதன்னைச் சூரியன் நாளொன்றுக்கு ஒருதரஞ் சுற்றுவதினாலே இராப்பகல்முதலிய விவகாரங்களுண்டாகின்றனவென்று சில வியாக்கியானக்காரர் எழுதியிருக்கின்றனர். மற்றநூல்களைவிரித்தாற் பெருகுமென்றுவிட்டனம். சூரியன் முதலியகிரகங்களினுடைய சாரத்தை யறிந்தாலல்லது காலத்தை யறியக்கூடாது. பூமியினுடைய எதார்த்தமான அளவையறிந்தாலல்லது சந்திரனுடைய விருத்திக்ஷயங்களும் கிரகணமுதலியவைகளும் அறியக்கூடாது.

சூரியச் சாயையை அறிந்தாலல்லாமல் தேசங்களினளவும் தீர்க்ஷாம்சங்களின்வேறுபாடும் அந்தந்தத்தேசங்களின் இராப்பகல்களும் அறியக்கூடாது.

ஆகையால் இந்தச்சித்தாந்தநூலை அறியாவிட்டால் பலதேசங்களிற்சென்று வர்த்தகமுதலிய லௌகிகங்கள் செய்தல்கூடாது. இதுபற்றியாவரும் இச்சித்தாந்தநூலை ஒருதலையாகக் கற்கவேண்டும். இதுபற்றி அரசருங்குடிகளும் பொருணூலையும் அறநூலையும் இலக்கணமுதலிய கருவிநூலையும் சித்தாந்தநூலையும் ஒருதலையாக அறியவேண்டும்.

(தொடர்ச்சி.)

விநோதரசமஞ்சரி.

கஉ௪-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

க0௬. சிலநாட்டுப்புறத்துக் கோயில்களில் தாசிகள் ஜீவனாதார-மில்லாமல் கொட்டிக்கிழங்கு வெட்டித்தின்று காலம்போக்கிவருவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆட அப்பியாசமே யிராதென்பது கருத்து.

பிராட்டுவிவாகன் என்பது சம்ஸ்கிருதபாஷையில் ஜட்ஜிக்குப்பெயர். அது பிராட்டு விவாகன் என்றிரண்டு சொற்கள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய்ச் சேர்ந்தமொழி. பிராட்டு என்பதற்கு வினவுகிறவன் என்பதும் விவாகன் என்பதற்கு ஆராய்ந்தெடுக்கிறவன் என்பதும் பொருள்; ஆகவேசனங்களுடைய வழக்குகளை வினவி அவற்றுள் உண்மையை எடுத்துநாட்டுகிறவன் என்பது திரண்டபொருள்.

கெட்டவன் என்றால் ஜீவனாதாரம் இல்லாதவன் என்பதுகருத்து. அப்படிப்பட்டவன் பட்டணத்தில் வந்தால் ஏதாவது ஒருவிதத்தில் ஜீவனஞ்செய்யக்கூடும்.

கிஸ்லத்து-வெகுமதியாய்க் கொடுக்கப்படும் வஸ்திராபரணங்கள்.

மானியம் - வடசொல், க்ஷவரவப்பட்டுத்தக்கவன் அல்லது தக்கது என்பது இதன்பொருள். அப்படிப்பட்டவருக்குக்கொடுத்த நிலத்துக்கு ஆகுபெயராய்வந்தது.

க0எ. யார் என்பது ஆர் என்று மருவிநின்றது.

சீற்றம் – கோபம் சீறு என்னும் பகுதியிற்பிறந்த தொழிற்பெயர்.

கருநாடகத்துரைத்தனம், கருநாடகம் என்பது மேல்சமுத்திரக்கரை தொடங்கி . பெங்களூர்வரைக்குமுள்ளதாய்க் கன்னடம் என்று சொல்லப்பட்ட தேசமானாலும் துரைத்தன சம்பந்தத்தால் அதற்குங் கீழ்ப்பட்ட நாடுகளுக்கும் பெயராய்வழங்கியது.

நிர்நிமித்தம் – காரணமில்லாதது; வடசொல். நிர் என்பது இன்மையைக் காட்டியது. நிர்மலம், நிர்மானுஷ்யம், நிர்த்தாக்ஷிணியம், முதலானவைகளுமிப்படியே.

குழகறி – இளமையானகறி, அதைச்சமைத்தால் உருக்காணாமற் போம். அப்படியாக்கி என்பது கருத்து.

பட்டணம் என்பது பட்டனம் என்றே இருக்கவேண்டியது.

க0அ. பாளயக்காரர் – பாளயத்துக்கு உடையவர்கள். பாளயம்-சேனை, இது பாளையம் எனவும் போலியாய் வழங்கும். (நன்னூல் எழுத்தியல்-௬அ-ம் சூத்திரம்.) முற்காலங்களில் சேனைத்தலைவராய் இருந்தசிலர் சிலவூர்களைப் பரிசுபெற்று அவற்றிற்கு அரசராய்வாழ்ந்ததுண்டு, அப்படியன்றிச சிலர் துஷ்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு அரசனை அவமதித்துச் சிலவூர்களைக் கட்டிக்கொண்டாள்வதுமுண்டு. இக்காரணத்தால் அது சிற்றரசுக்குப்பெயராய் வழங்குகிறது.

பழம்பெருச்சாளிகள் நிலத்தைத்தோண்டி வழக்கப்பட்டவை யென்பதுகருத்து.

பிலுபிலு என்பது ஒரு இசைக்குறிப்பு.

குட்டிச்சுவர் – சிறியசுவரென்பதாம். இது அழிந்துகுறுகியசுவர்க்கும் பெயராம்.

ஒருசந்திப்பானையை நாயறியாதது– ஒருபொழுதுக்குச் சமைக்கவைத்திருக்கும் பானை சுத்தமாயிருக்கவேண்டியது, ஆதலால் நாய்தொடக்கூடாது. தொடக்கூடாதென்று நாய்க்குத்தெரியாது. சந்தி – பொழுது, பகல் ஒருவேளையே உண்டிருக்கும் விரதநாள் ஒருசந்தி அல்லது ஒருபொழுது.

சித்திரவதை-பலவகைப்பட்டவதை; அறுக்கிறது கிழிக்கிறது குத்துகிறது கொளுத்துகிறதுமுதலாகப் பலவிதமாய் ஒருவனை இம்சைசெய்வதாம்.

நாட்டுத்தட்டு – நாட்டுக்குதிரை, அற்பமானகுதிரையைத் தட்டென்று வழங்குவது.

சிறை, அடிமை – காவல் என்றுகிக் காவலில்வைக்கப்படுகிறவர்க்குமாம்.

வைப்புச்செப்புகள். முற்காலத்தில் பணங்களைச் செப்புகளிற் போட்டுத் தரையிற்புதைத்துவைக்கும் வழக்கமாதலால் வைப்புச்செப்புக்கள் என்று வழங்கியது.

க0௯. அசூயை – இந்த வடசொல் குணங்களிலுங் குற்றம்பாராட்டுந்துர்க்குணத்தை யுணர்த்தும்; ஆயினும் தமிழ்வழக்கில் பொருமைக்கு ஆகுபெயராய் வந்தது. பொருமையல்லவோ அந்தத் துர்க்குணத்துக்கு அடி.

சாகமனம்-ஸஹகமனம் என்கிற ஆரியமொழியின்றிரிபு, கூடப்போதல் என்பதுபொருள்.

நாள்வட்டம்-நாளின் சுற்றிவருவது, அல்லது நாளின் திருப்பம்; ஒருஞாயிற்றுக்கிழமைபோய் மறு ஞாயிற்றுக்கிழமைவர மறுபடியும் அப்படியே திரும்பிவருவது. ஆதலால் நாள்வட்டம் என்னப்பட்டது; இது நாளாவர்த்தி என்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆவர்த்தி-திருப்பம், வடசொல்.

ககக. நாகரிகம் – நகரவாசியின்செய்கை, அது திருத்தமா யிருக்குமென்பதைப்பற்றித் திருத்தத்திற்கு ஆகுபெயராயிற்று.

பாரசந்தேகம் –பெரியசந்தேகம், அல்லது அதிக சந்தேகம்.

(தொடர்ச்சி.)

பஞ்சதந்திரம்.

௪. நிக்கிரக – உபாதியாக, பராக்கிரமம் – சத்துருக்களைக் கிழ்ப்படுத்தும் வல்லமை, உறைவிடம் – வாசஞ்செய்யுமிடம், அந்தரம் – மேலுங்கீழும் ஆதாரமற்றவிடம். சிரஞ்சீவி(வடமொழி) நெடுநாள் பிழைத்திருப்பவன், இக்காரணத்தினலே இது காக்கைக்கும் பெயராயிருக்கின்றது. சந்நிதி-முன்னிலே, ஆரியம்-மரியாதையுள்ளவிடத்தே இதைப் பிரயோகிப்பது உலகவழக்கம்.

௫. விகிதம் ஆம் – விதிக்கப்பட்டது ஆம், இவ்வடசொல்லை உலகத்தில் சாதாரணஜனங்கள் நேசத்துக்கும்பிரயோகிக்கிறார்கள். மாதர்கள்-பெண்கள், இது முதல் சூதாடுகிறவர்கள்என்பதுவரையில் உம்மைத்தொகைநிலைத்தொடராக் கொண்டு மேல்வேற்றுமை யேற்றுக. புரைசல்கள்–அற்பதுவாரங்கள், பகைவர் பிரவேசிக்கத்தக்க உட்பகைமுதலானவை என்பதுகருத்து. பிராமணர் வேதத்தினலே மறைந்தபொருளை அறிவதாவது – புண்யபாபங்களையும் சுவர்க்கநரகாதி சொரூபங்களையும், பிராமணர் என்றது வேதத்திற்கு அவர்கள் உரியவர்கள் என்பது பற்றி. எச்சரிக்கை-ஒன்றின்மேல் மிகவுங் கவனமாயிருக்கை, இது தெலுங்குமொழி. காலங்கண்ட– வெகுகாலமறிந்த, அடையடுக்காது வருஞ்சொற்கள் பெரும்பாலும் மிகுதி சிறப்பு நன்மை இப்படிப்பட்டதொருவிசேஷத்தைக்காட்டும். (உதா)பணக்காரன்– இதுமிகுதி, புத்திசாலி–இது சிறப்புக்குணமுள்ளவன், இது நன்மை–இந்த ஏற்பாட்டினலே இங்கே காலம் என்பது மிகுதியில்வந்தது. இதாகிதம் - நன்மைதீமைகள். என்னை என்பது வினைவினைக்குறிப்பு(நன்னூல்-வினை-௩௧ ம்-சூத்திரம்) எவன் என்பது இடைக்குறையாகி ஐகாரச்சாரியைபெற்று வந்தது. அகரச்சாரியைபெற்று என்ன என்றும், ஏகாரம்பெற்று என்னேயென்றும் வரும். வேண்டாம், இது எதிர்மறையில் வருகிற பொதுக்குறிப்புமுற்றெனக்கொள்ளவேண்டும் – வேண்டும் என்பது இங்ஙனமே உடன்பாட்டில் வருவது. இவற்றை வியங்கோளாகவும் சிலர் சொல்வதுண்டு.

௬. முழக்கி – முழங்கு என்பதின் பிறவினையிற்பிறந்த வினையெச்சம். மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவினைக்குறி. அடங்கு அடக்கு, எழும்பு எழுப்பு, முதலானவை; அன்றியும் ஒரொற்று மிகுதலினுலும் பிறவினையுண்டாம். ஓடு ஓட்டு. உருகு உருக்கு, முதலானவை; போ போக்கு, படி படிப்பி, செய் செய்வி, நட நடத்து, பாய் பாய்ச்சு, எழு எழுப்பு, பயில் பயிற்று, சுருள் சுருட்டு,என்றுவிகுதிபெற்றுவருவனவே பெரும்பான்மைய. மேலும் விகுதிபெறுமலும் விகாரப்படாமலும் பகுதியிலொரு தன்மையனவாய்ப் புடைபெயர்ச்சியில் மாறுபடுவனவுமுண்டு. (உதா) கரை, கரைந்தான், கரைத்தான். தொலை, தொலைந்தான், தொலைத்தான். முறி, முறிந்தான், முறித்தான். முதலானவை. வியாதியால் வெளுத்தான், ஆடையை வெளுத்தான், விசனத்தால் விண்டான், அந்தக்காயை விண்டான், எனப்புடைபெயர்ச்சியிலும் வேறுபடாது வருவனவு முளவென்றறிக. உட்காருவித்து–ருவித்தல்விகாரம். நாவிதன்–அம்பட்டன், வடமொழி. பணிப்பெண் – வேசி, சதுரர்கள்–சாதுரியமுள்ளவர்கள், உடன்பாடு–அங்கீகாரம், கூகை–கோட்டான் வடசொல். சிரக்கம்பனம் – தலையசைத்தல், வடமொழித்தொடர். குரூபி–பழிப்பானரூபமுள்ளது,வடசொல். தோலோதோல் என்பது அங்கீகாரமின்மையைக் காட்டுவதோர் குறிப்பிடைச்சொல் அடுக்கிவந்தது, எவ்விதத்திலுமுடன்படேனென்பதாம். பயங்கரம்–பயமுண்டாக்கத்தக்கது, கூழை – நுனியுறுப்பில்லாதது, மயிரில்லாமற்றேய்ந்தவாலை கூழைவால் என்பர்; இங்கே அச்சொல் ஆகுபெயராய் அவலக்ஷணம் என்கிறபொருளில் பிரயோகிக்கப்பட்டது. போதும்-செல்லும், நிறையுமென்றுங் கொள்ளலாம். செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்குவந்தது. (நன்னூல் வினை–௨௯ம் – சூத்திரம்) போரும் என்று சிலர்வழங்குவதுண்டு. அண்ணே– அண்ணன் என்பதற்கு விளி ஈறுகெ

ட்டு அயலகரம் ஏகாரமாயிற்று. (நன்- பெயர்-ருo-ம் சூத்திரம்—கூநுரதந்தன்- சாதுரியமான தந்தமுள்ளவ னெனப் பொருள்படும்.—கசம் தண்ணீர்ஊறி க்கசிந்துவரப்பெற்ற தடாகம். அப்போ தியானைகள், போது என்பதில் குற்றி யலுகரம் இகரமாய்த்திரிந்தது (நன், உ யிரீறு-கச-ம்சூத்திரம்). செத்தார்போல் என்பது செத்தவர்களைப்போ லென்று பொருள்படுதலால் செத்தார்ப்போல் எ னவலி மிகுந்திருக்கவேண்டும். (நன்- உருபு-கக-ம் சூத்திரம்) செத்தாற்போ லென வல்லினமாகத்திரிந்தாவ திருக்க வேண்டும். அப்போது செத்கால்எப்ப டியிருக்குமோ அதுபோலெனப் பொரு ளாம். இதைத் தொழிற்பெயராகக் கொ ண்டு நிர்வகித்தல் நேராம். எல்லாம் சுகமடைவோம், எல்லாம் பொதுப்பெ யராதலின் தன்மைப்பன்மையில் வந்த து. (நன்-பெயர்-உரு-உஅ-ம் சூத்திர ங்கள்) எல்லாரும் என்கிற படர்க்கைப் பெயரும் வழக்கத்தில் நீங்களெல்லாரு ம் நாமெல்லாரும் என வருவதுமுண்டு. அது ஓரிடம்பிறவிடந் தழுவலுமுளவே என்கிறவிதியினல் அமையுமெனக்கொ ள்க. (நன் பொது-உகூ-ம் சூத்திரம்.)

——— (தொடர்ச்சி.)

கடிதம்.

தஞ்சைத்தர்மசபை.
விஜயதெஸதூதிநிகஉ ஷா

சென்னைக்கலாவர்த்தந சபையாரவர் களுக்கு.

ஐயா,

நாங்கள் இதனடியில் எழுதியிருப்பதை த் தங்கள்பத்திரிகையில் பிரசுரப்படுத்துவீ ர்களென்று நம்புகிறோம்.

சென்னை வேதசமாஜத்தா ரவர்களுக்கு நாங்கள் இதுவரையில் அ-மாதகாலமாய் அனேகங் கேள்விகளையும் உபந்நியாசங்க ளையும் அனுப்பிவருகையில் அவர்கள் அவ ற்றில் சிலவற்றைப் பிரசுரஞ்செய்தும் மற் றவைகளைப் பிரசுரஞ்செய்ய வீண்முகாந்தி ரம் சொல்லியும் பத்திரிகைதோறும் எங் கள்கேள்விகளுக்கு விடையெழுதத் தங்களு க்கு அபிப்பிராயம் இல்லாததைக்காண்பித் து வருவதுமல்லாமல் கடைசியாய் இப் பொழுது எங்களைச் சிலகேள்விகள் கேட்டு இதற்கு நாங்கள் விடையுரைத்தவுடன் எங் கள் பத்திரிகை முழுவதற்கும் விடையுரை ப்பதாயும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

நூதனமாகவொருமதத்தைச்சர்வசம்மதமா க ஸ்தாபிக்க எத்தனப்பட்டு அதற்காகப் பு ஸ்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர்கள் ச மாஜத்தார்கள் அல்லவா? ஆகையால் அதி ன்பேரில் வரப்பட்ட சகல ஆக்ஷேபங்களு க்கும் விடையுரைத்து ஸ்தாபித்துக்கொள் ளவேண்டியபடி அவர்களைப்பொறுத்ததாக விருக்கிறது. அவர்களுடைய கேள்விக்கு நா ங்கள் விடையுரைக்கவேண்டுமென்பது சா ஸ்திரப்பிரசங்கமரியாதையுமல்ல காரணமு மில்லை ஆகிலும் அவைகளுக்கு விடையுமு ரைத்திருக்கிறோம்.

அவையாவன,

தர்மசபையார் ஆஸ்திகரா, நாஸ்திகரா வென்று வீணைகேள்வி கேட்கப்பட்டிரு க்கிறது. தர்மசபையார் ஆஸ்திகர்கள்தான். இந்த ஆஸ்திகசப்தமானது "அஸ்தி நாஸ்தி திஷ்டம் மதி:" என்கிறசூத்திரத்தினல் உத்பத் தியானது இந்த "அஸ" தாதுவில் கர்த்ருவா சகமாம். வேதசமாஜத்தார் எந்தப்பதத்தை ஒப்புக்கொண்டு கேட்டிருக்கிறார்களோ அத ற்கு என்னபிரமாணமோ அவைகளை எங்க ள்கருத்திலும் அடங்கியது. இந்த உத்திரம் போராதபக்ஷத்தில் ஷைசபையார்களுடை ய கர்த்ருநிர்ணயம் இன்னதென்று தெரிந்தா ல் அதின்பேரில் விஸ்தரிக்கலாம்.

இவைகளினல் தர்மசபையாரின் கேள் விகளுக்கு உத்திரம் சொல்லாத தோஷம் நிவர்த்தியாகவில்லை.

இனியாவது எங்கள்கேள்விகளுக்கு வி டையுரைப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

பிரபவளு ஆனிமீ௨௨ } தர்மசபாகாரியதரிசி.

———

☞ அவிரோதவிரத சிலஞபிய அ டிமை குருபாதசேகரனென்று கையொ ப்பமிட்டு எழுதிய கடிதம் வீண்கால க்ஷேப முடையதாகையால் இவ்விடத்தி ல் பிரசுரஞ்செய்யாமல் விடப்பட்டது.

Madras:—Printed at the KALARUTHNAKHARAM PRESS. ~~9th JULY 1867.~~

17

உ

கடவுள் துணை.

கலாவர்த்தனி.

சென்னபட்டணம் ௧௮௬௭ளு ஆகஸ்ட்டுமீ ௧௫உ [சஞ்சிகை-௧௨.
1867

விளம்பரம்.

இப்பத்திரிகை மாசத்திற்கு ஒன்றாகப் பிரசுரஞ்செய்யப்படும். இதை வாங்கவிரும் புவோர் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபே ட்டை தம்புசெட்டியார் வீதியில் காளியம் மை கோயிலுக்குத் தென்புறம், ௯ரு - வது கதவிலக்கமுள்ள கிட்டிரங்காவது, ஷை பே ட்டையில் செம்புதாச தெருவில், ௧௱-வது கதவிலக்கமுள்ள கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்காவது கலாவர்த்தனி சபா காரியதரிசியாகிய, ஊ. புஷ்பரதச்செட்டி யார் பேராக கடிதம் அனுப்பவேண்டியது.

கையொப்பவிவரம்.

இந்நகரவாசிகள் வருஷ ௧த்து ரூ ௧. அ ,,
ஷை வருஷ ௨த்து ,, ௬ ,,
ஷை வருஷ ௧த்து ,, ௨ ௯
புறநகரவாசிகள் தபாற்கூலிஉட்பட } வருஷ ௧த்து ௨ ௯ ,,
ஷை ,, ௨த்து ௧ ௬ ,,

ஷை தொகைகளை முன்னதாகக் கட்ட வேண்டியது.

வெளியிலிருந்து பத்திரிகைக்குக் கை யொப்பத்தொகையாவது பின்வரும் புத்த கங்களின் கிரயத்தையாவது அனுப்புகிறவர் கள் தபால் முத்திரைகளாக அனுப்பலாம். அப்படிக்கு அனுப்பும்பக்ஷத்தில் அரை அல் லது ஒரு அணா, தபால் முத்திரைகளாக ரூ ௧த்து வட்டம் அணா-௧-சேர்த்து அனுப்ப வேண்டியது.

இப்பத்திரிகையின் கையொப்பக்காரர் கள் இடம் மாறும் போது அந்த விவரத் தைத் தயைசெய்து, ஷை காரியதரிசிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது.

கடிதம் அனுப்பி அதற்குப் பதில் உத்தரம் தபால் மார்க்கமாய்ப் பெறவேண்டியவர்க ள் தாங்கள் அனுப்புங் கடிதத்தில் அரை அணா தபால்முத்திரை - ௧ - அடக்கஞ்செய் தனுப்பவேண்டும்.

கடிதமெழுதுவோருக்குக் குறிப்பு.

இப்பத்திரிகை கல்வி விஷயமாயும், சாஸ்திரவிஷயமாயும், மற்றும் பலவ கையாய் அறிவைவிளக்கும் விஷயமா யும், உள்ள சங்கதிகள் தவிர ஒருவரை வைது எழுதும் சங்கதிகளுக்கு இடங் கொடுக்கமாட்டாது.

எழுதப்படுங் கடிதங்களை இங்கிலீ ஷ்மீ ௧0உக் குள்ளாக எம்மிடஞ் சே ரும்படி செய்யவேண்டும்.

அர்ச்சாதீபம்.

இப்புத்தகம் அச்சிட்டு முடிந்து வருகிறது.

For Matriculation Candidates.
December, 1867.

Cowper's Task.—Books III. and IV.
Price. Ans: 4. Postage An: 1.

For First Arts Candidates.
December 1867.

Campbell's Pleasures of Hope and Gertrude of Wyoming with Notes.
Price Ans: 10. Postage. Ans: 2.

The first portion of ஆதிபர்வம் in பாரதம், with renderings in Tamil and Notes.
Price Annas: 12, Postage Annas: 2.

அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்கள்

	விலை. ரூ.			எடை.
கஅசுகூ(ஷு) செப்டம்பர் ௴ முதல் கஅசுஎ(ஷு) ஆகஸ்ட் ௴ வரையிலுள்ள கலாவர்த்தனி பத்திரிகைப் புத்தகம் நன்றாய்க் கட்டியது - க இ	ரூ. உ	,,	,,	
ஷை க்கு தபாற்செலவு	,,	ஈ	,,	
நளவெண்பா, மணிவிளக்குப் பதவுரை.	,,	க௪	,,	கடு
பழனியாண்டவர் கீர்த்தனை.	,,	௮	,,	கடு
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை மூலம்.	,,	,,	ஏ	உ
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் உரை. நீதிவாக்கியங்கள்.	,,	க	,,	உ௯
வாக்குண்டாம் பதவுரை.	,,	க	ரு	உ௰
நல்வழி, பதவுரை.	,,	க	சு	உ௯
நன்னெறி, பதவுரை.	,,	க	சு	உ௯
நன்னூல்மூலம் (கருத்துக்குறிப்புடன்.)	,,	உ	சு	ரு
மகாலிங்கஐயர் இலக்கணச்சுருக்கம்.	,,	உ	சு	சு
கந்தரநுபூதி.	,,	,,	சு	க௯
திருமுருகாற்றுப் படை மூலம்.		,,	ரு	க௯
பழனியாண்டவர் மாலை, வாசித்திவிநாயகர் பதிகம்.	,,	,,	சு	க
காமியப்பக் கவிராயர் கீர்த்தனைகள் பதங்கள்.	,,	க	,,	ச௯
மதுரைவீரசுவாமி பதிகம், கீர்த்தனை.	,,	ரு	,,	உ
சமயத்தொகுதி	,,	க	,,	ந

அச்சிட்டுவரும் புத்தகங்கள்.

க. திருப்பல்லாண்டு.
உ. திருப்பாவை.
ந. திருமாலை.
ச. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.
ரு. திருவாய்மொழி.

இவைகள் பூர்வாசாரியர்கள் செய்தருளிய வியாக்கியானங்களுடன் நூதனமாய்ச் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப்பொழிப்புரையுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சு. திருச்சந்தவிருத்தம் பிரதிபதம்.

புறக்கரவர்சிகட்கு ௪0 ரூ. எடைக்கு உட்பட்ட புத்தகம் தனி - க வேண்டியதானுல் கிரயத்துடன் ஒரு அணு முத்திரை - க. சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். இவைமுறையே ௪0 ரூ. எடைக்குத் தபால்செலவு அணு - ௧.

☞ சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டையில் செம்புதாசு தெருவில், ௬௭-வது கதவு இலக்கமுள்ளவீட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும், ஷை ஊ-புஷபரதசெட்டியாரவர்களது கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ், இங்கிலீஷ் புத்தகங்கள் முதலியன மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடும், துரிதமாயும், திருத்தமாயும் கூலிக்குப் பதிப்பிக்கப்படும்.

கலாவர்த்தனி.

நம்முடைய பத்திரிகையின் (ரு)வது சஞ்சிகையில் உண்மை யுணர்வோன் என்றொருவர் மறுபிறப்பைக்குறித்து நியாயத்தை விவகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார். அவருடைய அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்ற யாம் எண்ணங்கொண்டும் அவகாசப் படாமையால் மற்றொரு சஞ்சிகையில் அதைப்பற்றி எழுதுவதாய் அதிற்குறித் திருந்தோம். ஆதலால் இப்போது அவ்விஷயத்தைப்பற்றி எழுதத்துணிந்தோம்.

இவ்விஷயத்தை நேரே எடுப்பதற்கு முன்னே அதற்கு ஆவசியகமாயுள்ள ஆத்துமசொரூப விசாரஞ்செய்யவேண்டும். அதனையும் வைதிகமதசித்தாந்த

த்தில் கூடியவரையிலும் விவரித்திருக்கின்றனம் ஆதலால் அதையே இங்கு அநுவதிக்கிறோம்.

ஆத்துமா உற்பத்தி நாசங்களில்லாததும் அநாதியான மாயாசம்பந்தத்தால் அஞ்ஞானம்பொருந்திச் சுகதுக்கங்களை யநுபவித்து வருகிறதென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறதல்லவா. இன்னும் இவ்வாத்துமாவைக்குறித்த நியாய விசாரணை தர்க்கத்தில் ஆத்மபிரகரணத்தில் திருத்தமாயெழுதப்படும். இவ்வாத்துமா இம்மையில் சுகத்தையேனுந் துக்கத்தையேனும் அநுபவிக்கக் காரணத்தையோசிக்கும்போது இச்சனனத்தில் ஏற்றதொருகாரணமு மகப்படாமையால் முன்னொரு ஜனனமிருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்துக்காக "அறத்தா றிதுவெனவேண்டா சிவிகைபொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை" என்கிறகுறளின் பொருளைத்திர ஆராய்வது உபயோகமாயிருக்கின்றது. கருமத்தின்பயன் இன்னதென்று நாம் சாஸ்திரத்தைக் கொண்டே அறிவிக்கவேண்டுவதில்லை, பல்லக்கைச் சுமப்பவனையும் ஏறிச் செல்பவனையுங் காண்கிற பிரத்தியக்ஷத்தினாலேயே அறிவிக்கலாம் என்பதல்லவோ இதன் பொருள். புண்ணியஞ்செய்தவன் பல்லக்கேறிச் சுகித்திருக்கவும் பாவஞ்செய்தவன் அதனைச்சுமந்துகொண்டே நடந்து துக்கிக்கவுமாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் இவ்விருவரும சமானசாதியாயிருக்க ஒருவர்க்குச்சுகமும் மற்றொருவர்க்குத்துக்கமுமுண்டாகக்காரணமென்ன? பல்லக்கேறுகிறவனுக்குப் பொருளிருப்பதும் சுமப்பவனுக்கு அஃதில்லாமையுமே காரணமாயமைதலால் தருமாதருமங்களைக் காரணமாக ஏன்கற்பிக்கவேண்டுமென்பீராயின் சொல்லுகிறோம். அப்பொருளுண்மைக்குமில்லாமைக்குந்தா னென்னகாரணமென யோசிக்கவேண்டுமே. அதற்கு அவனுடைய அல்லது அவன்பிதாமுதலானோருடைய நன்முயற்சியும் அதில்லாமையும் காரணமென்றேற்படுத்தினாலும், அம்முயற்சியுண்மைக்குமின்மைக்குமாகிலுமொருகாரணங் கற்பிக்கவேண்டுமே. அதற்கு அவன்புத்தியு முறைப்புமென்றாலும் அங்ஙன மமைந்ததற்கும் ஒரு வேறுதுவேண்டுமே ஆகையால் எத்தனைதூரம் ஓடினாலும் கடைசியில் கடவுளுடைய கற்பனையென்றே ஆஸ்திகனாயிருக்கிற எவனும் சொல்லித் தீரவேண்டும். பயன் எத்தனைதூரத்திலோடினாலும் அதற்கு ஆகியாயிருப்பதல்லவோ முக்கியகாரணம். ஒருவன் அரிசிகொடுக்க அதனை மற்றொருவன் சமைத்துப்போட அதனை யொருவன் உண்டு பசிதீர்ந்ததற்குக் கொடுத்தவனல்லவோ காரணமென்று புகழப்படுவான். இனிக் கடவுளின் குணங்களை நிரூபித்தால் அவர் பக்ஷபாதமில்லாமல் யாவர்க்கும் சமமாயிருப்பவரென்றல்லவோ ஏற்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட பகவான் காரணமின்றி ஏறவுங் குறையவு மனிதரைப்படைப்பர் என்றுசொல்ல எவனுந்துணியக்கூடாது. ஆகவே அவன்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கீடாக அப்படிப் படைத்தார் என்று ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட புண்ணியபாவங்களை அவர்கள் இம்மையிற் செய்யக்காணாமையால் முன்னொருபிறப்பிற்செய்ததாய் அநுமிக்கவேண்டும். மிகவுங் கொடியவனாயிருக்கிற ஒருபாவி நல்லசுகங்களை யநுபவிக்கவும் மேலான சற்குணமுள்ள ஒருபுண்ணியவான் மிக்கதுக்கங்களையநுபவிக்கவுங்காண்கிறோமாதலால் சுகதுக்கஏதுவான புண்ணியபாவங்களை இம்மையில் அவர்கள் செய்யவில்லையென்பது விளங்குமே. இன்னுமொரு நிதர்சனங் காட்டுகிறோம். கணிதம் சிற்பம் தர்க்கம் காவியம் என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பலகல்விகளுள் ஒவ்வொருவனுக்குப் புத்தி ஒவ்வொருவிஷயத்தையே நன்றாய்ப்பற்றிக்கொண்டு விளங்குகின்றது வேறொருவிஷயத்திற் பிரவேசிக்கவே மாட்டவில்லை. புத்தி கூர்மையானதென்றால் அப்படி கூர்மையாயிருப்பதற்கு மல்லாமலிருப்பதற்குங் காரணமும் சன்மாந்தரகர்மமென்று முன்னமே சொன்னதிருக்கட்டும். ஒருவிஷயத்திற் கூர்மையாயு மற்றொருவிஷயத்தில் மந்தமாயு மி

ருக்கிறதனால் அந்தப்புத்தி கூரியதென்றாவது அப்படியல்லவென்றாவது சொல்ல இடமில்லை. ஆனதனால் புத்திக்கு ஒருவிஷயத்தைப் பற்றிக்கொள்ளத்தக்க சம்ஸ்காரமு மற்றொரு விஷயத்தில் அங்ஙனமின்மையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். சம்ஸ்காரமாவது பழக்கத்தாலுண்டாவதோர்குணம். இது பாவனையென்றும் வாசனையென்றுஞ் சாஸ்திரங்களிற் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சம்ஸ்காரத்திற்குக் காரணமாகிய பழக்கம் இப்பிறப்பிற் காணாமையால் வேறொருபிறப்புண்டென்று அனுமிக்கலாம். ஒருவன் ஒருவிஷயத்திற் பழகிப் பின்பதை மறந்துபோனபோது அதை மற்றொருவன் எடு[illegible] சொல்ல அது புத்தியில்நன்றாயேறு[illegible]றது. பழகாதவிஷயம் அப்படியேற[illegible]. இதுபோலவே ஜன்மாந்தராப்பியாசத்தினால் உண்டான வாசனையும் ஒருவிஷயத்தைக் கிரகிக்க உபயோகிக்கின்றதென அறியலாம். ஆக்குமுதலானவை தீயை விரைவிற்பற்றுவதுபோல் வாசனையுள்ளபுத்தி பிரமேயத்தைச் சீக்கிரத்திற் கிரகிக்கின்றது. ஞானம் யுக்தி சாதுரியம் நல்லெண்ணம் தீயெண்ணம் முதலானவைகளுக்கும் ஜன்மாந்தரஸம்ஸ்காரமே காரணமாகின்றது. இதற்குப் பாபபுண்ணியம் காரணம். இவ்வாறு ஒருஜன்மம் மற்றொரு ஜன்மத்துக்குக் காரணமாய்ச் சக்கரம்போல் மாறிமாறி அநாதியாய்வந்துகொண்டிருக்கிறதென்று அநுமானப்பிரமாணத்தினாலும் சாஸ்திரத்தினாலும் சித்தமாகின்றது. இப்படி யங்கீகரியாமற்போனால் அநாதியான இவ்வாத்துமாவுக்கு ஜனனமரணாதிகளின்றி உலகமிலேயே இல்லாமலிருக்கும். கருமம் வெவ்வேறு பலவகையாவதற்கும் பலசனனங்களில்லாமற்போனால் வேறுகாரணமில்லை. சிசு பிறந்தவுடனே முலையுண்பதற்குக் காரணமும் பூர்வ சன்மவாசனையே யாகையால் சன்மாந்தரமுண்டென்பதற்குத் தடையென்ன. இப்படிப்பட்ட அனுமானத்தினாலேயே இனிவரும் பிறப்பும் நிச்சயிக்கப்படும். இவ்வளவுகாரியம் பொதுமையாய்ச் சாஸ்திரமின்றியே அறியப்பட்டாலும் அதின் விசேஷங்கள் சாஸ்திரத்தினாலேயே அறியத்தக்கவை. மறுசனனமுண்டென்று ஊகிப்பதற்கு யாம் காட்டிய வழியைக்கொண்டு வேறுபல நிதர்சனங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். லோகசிருஷ்டி முதலான வைகளுக்கு வேறுநிமித்த மொன்றுமில்லாமல் சுதந்தரமான கடவுளிச்சையே காரணமெனக்கொண்டால் யாம் குறித்தபடி அவருக்குச் சமத்துவமும் கிருபையும் இல்லையென்று சொல்லவேண்டிய தாகும். ஆனபோது அவனைத் தொழுவதனாற் பேறுபெறலா மென்கிற நிச்சயமில்லையாதலால் யாருடைய சித்தாந்தமும் பொய்யென்றே கொள்ளப்படும். பகவான் சகல இஷ்டங்களும் பரிபூரணமானவராதலாலும் குறையொன்றுமில்லாதவராதலாலும் அவரை வசப்படுத்த நம்முடையகையிலொன்றுமில்லை. இவ்வாறு இன்னும் வெகுதூரம் ஓடலாமானாலும் இப்போது அப்படிசெய்வது அவசியமில்லாமையால் அதனை நிறுத்தி எடுத்தவிசாரணையிலேயே நிற்கக்கடவோம். ஆத்துமா நித்தியமல்ல சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்கிற சித்தாந்தத்திலும், ஆத்துமாவே இல்லையென்கிற சித்தாந்தத்திலும், மறுசனன மில்லையென்று சொல்லலாமேயல்லது ஆத்துமா அநாதியானது என்று ஒத்துக்கொண்ட சித்தாந்தத்தில் மறுசன்மமுண்டென்று ஒத்துக்கொள்ளாமற் போகவகையில்லை. இனி ஆத்துமசுருப விசாரம் வேறாகையால் அதனை வேறுபிரகரணத்தில் நிருபிப்போம். இவ்வாறு நாம் தெரிந்தவையிற் சொன்னோம். இதனைவாசிப்போர் அமைதியோடு வாசித்து அறியக்கோருகிறோம்.

விநாயகசதுர்த்தி.

இந்தவிரதம் எளசு - பிரபவஞு ஆவணிமீ ௨௨உ சோமவாரம் வருவதால் இவ்விஷயமாய் முதல்சஞ்சிகையில் - ௫ - ௯வது பக்கங்களில் எழுதியிருப்பதைக்கண்டுகொள்க.

மதசித்தாந்தம்.

௧௬௭ - வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

அவற்றுள்ளும் ஸ்ரீரங்கம் திருப்பதி காஞ்சிபுரம் இம்மூன்றும் முக்கியம். இம்மூன்றையும் கோயில் திருமலை பெருமாள்கோவிலென்பார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் பலகோயில்களிருந்தாலும் வரதராஜஸ்வாமி கோயில்தான் அம்மூன்றிற்சேர்ந்தது. அதைத்தான் பெருமாள்கோவிலென்கிறது. மைசூர்சீமையில் திருநாராயணபுரமென்கிற மேலக்கோட்டையை நாலாவதாகஎண்ணியிருக்கிறார்கள். முன்குறித்தபடி நூற்றெட்டும் ஆழ்வார் பாடலென்று சிறப்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆழ்வார்களென்பவர் முன்னுரைத்தபடி தமிழில் ஸ்தோத்திரபிரபந்தங்களைச்செய்த பெரியோர். அவர்கள் பன்னிருவர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்செய்த பாடல்களெல்லாம் நாலாயிரம். இதைத்தான் நாலாயிரம் திவ்ய பிரபந்தமென்பார்கள். இவைகளில் கடவுளுடைய பலரூபங்களையும் பெரும்பாலும் அந்தந்தஸ்தலத்து அர்ச்சாரூபங்களையும்பற்றி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைஷ்ணவர்கள் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை, பரம் வியூகம் விபவம் அந்தர்யாமி அர்ச்சை என்று ஐவகையாய்ப் பிரித்துச்சொல்லுவார்கள். பரமாவது அகண்டமாய் எல்லாவற்றையும் வியாபித்து நாமரூபங்களாலே நிர்த்தேசிக்க வொண்ணாதரூபம். வியூகமாவது உபாசிப்பவர்சாலோக்கியமுதலான மோக்ஷமடையும் பதங்களிலே ஏற்றகுணங்களும் பரிவாரங்களுமுள்ளதாய விளங்கு திவ்யரூபம். விபவமாவது ராமகிருஷ்ணாதிபல அவதாரரூபம். அந்தர்யாமியாவது இருதயத்திலேயிருந்து நடத்துகின்றசொரூபம். அர்ச்சையாவது பிரதிமைகளிலேநின்று பூசைகொள்ளுஞ் சொரூபம். இவற்றின் விசேஷங்கள் பாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும். அந்தச் சாஸ்திரம் விஷ்ணுவினால் நேரேசொல்லப்பட்டதென்றும் வேதத்தைப்போலே பலமுனிவர்களால் பலசங்கிதைகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதெனவும்சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அதில் பாத்துமசம்கிதை பாரமேச்சுரசங்கிதை பராசரசங்கிதை பாரத்துவாசசங்கிதை வாசிட்டசங்கிதை யென்றிப்படி பலசங்கிதைகள் உண்டு. தேவாலயங்களில் நடக்கவேண்டிய பல சடங்குகளைப்பற்றியும் பாஞ்சராத்திரம் வைகானசம் என்கிற ஆகமங்களிலேதான் விவரஞ்சொல்லப்படும். மனிதன் செய்யவேண்டிய வைதிககாரியங்களையெல்லாம் கைங்கரியம் என்பர். கிங்கான்செய்யுங்காரியம் கைங்கரியம். கிங்கரன் – ஊழியன். இது ஆக்கியாகைங்கரியமென்றும் அநுக்கியா கைங்கரியம் என்றும் இருவகைப்படும். ஆக்கியாகைங்கரியமாவது விடக்கூடாதவைகளாகிய வர்ணாச்சிரமாசாரங்கள். அநுக்கியாகைங்கரியமாவது கோயில் திருப்பணிமுதலானவை. சிலதருணத்தில் ஆக்கியா கைங்கரியத்தைவிட்டாவது அநுக்கியா கைங்கரியஞ் செய்யத்தக்கது என்கிறகொள்கையுமிவர்களுக்குண்டு. இப்படி வைஷ்ணவமதத்தையும் ஒருவாறு சுருக்கிக் காட்டினோம்.

இனி சைவமதத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறோம். சைவம் என்கிறசொல் சிவனையே பிரதானமாய்த் தொழுபவர் என்னும் பொருளுள்ளது. சைவருடைய மதம்சைவமதமாகும். அல்லது சைவமானமதம் சைவமதமென்றுஞ் சொல்லலாம். அப்போது சிவனால் பிரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட மதம் என்பதுபொருளாம். வைஷ்ணவமதம் என்பதற்கும் இவ்வாறு பொருள்கூறலாம். இந்தமதஸ்தர் ஆதியில் சிவனுடைய ஐந்துமுகங்களுள் நான்குமுகங்களினின்றும் நான்குவேதங்களும் மற்றொரு முகத்தினின்றும் ஆகமங்களுமுண்டாயின என்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்களுக்கு வேதாகமங்களிரண்டும் சமானபிரமாணங்கள். ஆயினும், வேதம்சாமானியமாய் (என்றால்பொதுவாய்) எல்லாவிதகருமங்களையும் உணர்த்துகின்றதனால் அதினும் சிவனடியார்களுக்கே உரியகருமங்களை யுணர்த்துகின்ற ஆகமம் மேலானதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதலின் இவர்களு

டைய அனுஷ்டானமுழுதும் பெரும்பாலும் ஆகமத்தையேபற்றி யிருக்கின்றது. தருமசாஸ்திரம் அத்தனை மேன்மையாகக் கொள்ளப்படவில்லை. ஞானவிஷயத்திலும் ஆகமத்தைப்போல் வேதாந்தசாஸ்திரம் விசேஷமன்று. ஆனாலும் இந்த வேதாந்தசூத்திரங்களுக்கு நீலகண்ட சிவாசாரியா என்பவரால் ஒருபாஷ்யஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் (உ.கூ0) வருஷங்களுக்கு முன் காஞ்சீபுரத்திலிருந்த அப்பயதீக்ஷிதர் என்கிற வித்துவான் அதற்குச் சிவார்க்கமணிதீபிகையென்றொரு வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறார். சைவர்களுக்கு முக்கியமான ஞானசாஸ்திரம் "சிவஞானபோதம்" என்கிற கிரந்தம். இது நந்திகேச்சுரரால் செய்யப்பட்டது. பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாக இருக்கின்றது. இதற்குப்பாஷியஞ்செய்தவருடைய நாமதேயம் சிவாக்கிரயோகி. இவ்வாசிரியருடைய காலமும் சரித்திரமும் திருத்தமாய்த் தெரியவில்லை. இந்நூல் மெய்கண்டார் என்பவரால் தமிழில் செய்யப்பட்டு வழங்குகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிபிரமாணம் ஆகமமேயாம். அவ்வாகமங்கள் காமிகாகமமுதல் சந்திரஞானாகமமீறாக இருபத்தெட்டாம். இவைகளும் பலசங்கிதைகளாக முனிவராற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளிலும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்று நான்குபாதங்களாகவே விஷயம் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச்சாஸ்திரங்களால் ஏற்பட்ட தத்துவநிர்ணயம் என்னவெனில் பிரகிருதி ஜீவன் ஈசுவரன் என்கிறமூன்றும் உண்மையென்பதும், ஈசுவரனுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் விசிஷ்டமான அபேதமுண்டென்பதுமேயாம். பிரகிருதிமுதலிய மூன்றுதத்துவங்களும் பசு பதி பாசம் என்று சைவசாஸ்திரத்திற் கூறப்படும். பசுவாவது ஜீவன். பதியாவது ஈசுவரன். பாசமாவது பிரகிருதி. இதுவேமாயை. வேதாந்திகள் தத்துவம் இருபத்தாறு என்றதை இவர்கள் முப்பத்தாறென்பர். அவையாவன. பிருதிவிமுதலாகிய பூதம் ஐந்து. கந்தமுதலிய தன்மாத்திரை ஐந்து, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, அந்தக்கரணம் ஒன்று, பிரகிருதி மஹத்து அகங்காரம் என்பவைமூன்று, ஜீவாத்துமா பரமாத்துமா என்பன இரண்டு. ஆக இருபத்தாறோடு நாதம் காலம் நியதி கலை சுத்தவித்தை அசுத்தவித்தை சத்தி ஈச்சுரன் சதாசிவன் என்று பத்துங்கூட முப்பத்தாறும். இன்னும் பெருக்கத் தொண்ணூற்றாறென்றுஞ் சொல்லுவர். இதுவுமல்லாமல் ஜீவாத்துமாவைப் பரமாத்துமாவைப்போல விபு என்றுகொள்ளுங்கொள்கையும் ஏகதேசத்திலுண்டு. மோக்ஷமானது பரமாத்தும சுரூபத்தோடு அயிக்கியப்படுவதாம். சிவலோகமென்கிற மஹாலோக பிராப்தி மோக்ஷ மென்பதுமுண்டு. இதற்கு உபாயம் சிவத்தை முன்னுரைத்த ரீதியாய் பேதாபேதமாகத் தியானித்தலும் இன்னும் பலமூர்த்தி யுபாசனையுமாம். பிரமத்தைச் சிவம் என்பர். அதின் உபாசியமான மூர்த்திவிசேஷத்தைச் சதாசிவனென்பர். அன்றியும் சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களோடு திரோபாவம் அனுக்கிரகம் என்பன இரண்டையுங்கூட்டிப் பஞ்சகிருத்தியமென்றும், இந்தப் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் முறையே பிரமா விஷ்ணு சிவன் மஹேசுவரன் சதாசிவன் என்று ஐந்துமூர்த்திகள் அந்தச்சிவத்துக்கு உண்டென்பர். இவ்வைந்து மூர்த்திகளைத்தான் பஞ்சகர்த்தாக்கள் என்று சொல்வது. இவர்களுக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் மேலானவர். எவனும் ஆகமங்களிற் சொல்லியபடி சிவதீக்ஷை பெற்றாலல்லது எந்தக்கருமத்துக்கும் உதவான். அந்தத்தீக்ஷை சமய தீக்ஷையென்றும் விசேஷ தீக்ஷையென்றும் நிர்வாண தீக்ஷையென்றும் மூவகைப்படும். விபூதியே நெற்றிமுதலிய அங்கங்களில் தரிக்கத்தக்கது. ருத்திராக்ஷ மாலைகளுமப்படியே. இவைகளைத்தரியாதவனும் எதற்குமுதவான் என்கிறார்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீபாகவதம்.

கசுஅ - வது. பக்கத்தின்தொடர்ச்சி.

உலகத்திலே முள்ளைக்கொண்டுமுள்ளைவாங்கிப்பின்பு அதையுமெறிவதுபோலே அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பூபாரநீக்குவதற்குக் கொண்டதிருமேனியைவிட்டருளினார். அவ்விரண்டும்அவருக்குச்சமமேயன்றி ஒன்றிலும்பற்றில்லை. ஒருகூத்தாடி தனதுநிசரூபத்தோடேயே வெவ்வேறு ரூபங்களைத்தரித்து அவற்றைவிடுவதுபோலேஅந்தஸ்வாமிபூமியின்பாரத்தைக்கழிக்கும்பொருட்டு எடுத்தமச்சியாதி ரூபங்களைவிட்டுவிடுகிறார். அந்தஎம்பெருமான்எப்போது தமதுதிருமேனியினாலே இந்தப்பூமியைவிட்டாரோ அப்போதே அஞ்ஞானிகளுக்குஅமங்களகாரணமான கலிதொடரஆரம்பித்தது. யுதிட்டிரர் பட்டணத்திலும் ராச்சியத்திலும் மனதிலும் அந்தக்கலி பிரவேசிப்பதைக்கண்டு மேலுலகத்துக்குப் போகமுயன்று நற்குணமுள்ளவனாகிய தன்பேரனை ஹஸ்தினாபுரியிலே அரசனாகவும் உக்கிரசேனனுடையமகனாகிய வச்சிரனென்பவனை மதுராபுரியிலே அரசனாகவும் பட்டங்கட்டிப் பிராசாபத்தியமென்கிற யாகத்தைச் செய்து அக்கினிகளை உட்கொண்டு பட்டாடை முதலானவைகளைக் களைந்தெறிந்து அஞ்ஞானமும் அகங்காரமும் பற்றும் அற்றவராய் வாக்குமுதலான சர்வேந்திரியங்களையும் மனதிலும் மனதைப்பிராணத்திலும் பிராணனை அபானத்திலும் அதைமிருத்துவிலும் அதைப்பஞ்சமகாபூதங்களிலும் அவ்வைந்தையு முக்குணத்திலும் அந்தமுக்குணத்தை மாயையிலும் அவையெல்லாவற்றையும் ஆத்துமாவிலும் ஆத்துமாவைப் பரமாத்துமாவிலும் ஓமஞ்செய்து மரவுரியையுடுத்துத் தலைமயிரை விரித்துக்கொண்டு புசிப்பைவிட்டுப் பயித்தியக்காரனைப்போல் தன்ரூபத்தைக்காட்டி ஒன்றையும்பாராமலும் ஒன்றையுங் கேளாமலும் இருதயத்தில் பரப்பிரம்மத்தைத் தியானித்துக் கொண்டே ஞானிகள் சென்று பயின்றவடதிசையையே நாடிச் சென்றார். அதைக்கண்டு அவருடைய தம்பிமாரெல்லாம் கலியினால்வருங்கேட்டை யோசித்துத் தாங்களும் அப்படியே நிச்சயங்கொண்டவர்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளை இதயத்தில் தியானித்து அதனாலுண்டானசுத்த பக்தியினாலே ஞானங்கலக்கமறப்பெற்றுத் தமையனார்போனவழியேபோனார்கள். இப்படியிவர்களெல்லாம் மகாப்பிரஸ்தானம்புறப்பட்டு அங்கங்கே உடலையொழித்து யோகிகளுக்கேயன்றிப் பிறருக்கு அடையக்கூடாத மோக்ஷஸ்தானமாகிய அந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுபதத்தையடைந்தார்கள். விதுரரும் பிரபாசதீர்த்தத்திலே தம்முடலை விட்டுக் கிருஷ்ணனையே மனத்துக்கொண்டவராய் பிதுர்க்களோடுகூடத் தம்மதிகாரத்தைப் பெற்றார். துரோபதியும் தன்கணவர் அபேக்ஷையற்றவர்களாய்ப் போகக்கண்டு ஸ்ரீவாசுதேவனையே முக்கியசரணமாகத்தியானித்து அவரையே அடைந்தாள். எவன் இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடையபிரயாணமும் பாண்டவர்களுடைய பிரயாணமும் பக்தியோடுகேட்கிறானோ அவன் ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்திபொருந்தி மோக்ஷ சித்தியைப்பெறுவான்.

பதினைந்தாமத்தியாயமுற்றியது.

பதினாறாமத்தியாயம்.

பின்பு மகாபாகவதனான பரீக்ஷித்து மகாராஜன், தன்ஜாதகமறிந்த பிராமணோத்தமர் சொல்லியசிக்ஷையின்படி பூமியையாண்டுவந்தான். அவன்விராடராசகுமாரனாகிய உத்தரனுடையமகள் இராவதியென்பவளைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு ஜனமேஜயன்முதலான நால்வர் மக்களைப்பெற்றான். கிருபாசாரியரைக் குருவாகக்கொண்டு கங்கைக்கரையிலே மூன்று அசுவமேதங்களைச் செய்தான். அந்த அசுவமேதங்களிலே தேவதைகள் பிரத்தியக்ஷமாக வந்தார்கள். அவ்வரசன் திக்குவிஜயஞ் செய்துவருகையில் ஓரிடத்திலே க்ஷத்திரியவேடம் போட்டுக்கொண்ட ஒருசூத்திரன் விருஷபத்தையும் பசுவையுங்காலினாலே உ

ந்தைத்துத் தொந்தரவுசெய்து கொண்டிருந்தான். அப்படி காணப்பட்ட கலியைப் பிடித்து நிக்கிரகித்தான் என்று சூதபவுராணிகர் சொல்லிவருகையில் சவுனகருஷிவர் வினவுகின்றார்.

மகானுபாவரான ஓ சூதபவுராணிகரே! அந்தமகாராஜா எங்கே கலியைப்பிடித்தான்? மாடுகளைக் காலினாலுதைத்துக் கொண்டிருந்தவன்யார்? இதையெல்லாஞ்சொல்லவேண்டும். அது ஸ்ரீகிருஷ்ணகதையைச்சேர்ந்ததானால் அவசியம்சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தப்பகவானுடைய திருவடித்தாமரையின் மகரந்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற சத்புருஷர்களுக்கு வீணானபேச்சுகளாலாக வேண்டுவதென்ன. இது ஆயுசுக்குகெடுகின்ற அசத்தானசெலவேயன்றோ, அற்பமானவாழ்நாளுள்ளவர்களாயமோக்ஷத்தைவிரும்புகின்றமனிதருக்கு உபயோகத்துக்காகவன்றோ இந்தச்சத்திரயாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்யாகத்திலே மிருத்துதேவன் சாமித்திரமென்கிற காரியத்தில் நியமிக்கப்பட்டபடியினாலே ஒருவனுமரணமடைவதில்லை ஆனதைப்பற்றி யாவரும்ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலையாகிற அமிருதபானம் பண்ணட்டுமென்று உம்மை முனிவர்களிங்கே அழைத்துவந்தார்கள். இதில்லாமற்போனால் அற்பபுத்தியும் அற்ப ஆயுசுமுள்ளமனிதனுடையகாலம் தூக்கத்தினால் இரவும் வீண்செய்கைகளாற் பகலும் போக்கப்பட்டுப் பாழாயல்லவோ ஆகின்றது என்று சவுநகர்வினவச் சூதர்சொல்லத் தொடங்கினார்.

அந்தப்பரீக்ஷித்துமகாராஜன் தனது ஆக்கினைச்சக்கரம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற குருஜாங்கலதேசத்தில் கலியின்வியாபாரம் நடக்கிறதென்கிற அப்பிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே கறுத்த குதிரைகள்கட்டிச் சிங்கக்கொடிநாட்டி நன்றாயலங்கரித்திருக்கிற தேர்மேலேறிக்கொண்டு திவ்வியதனுசைக் கையிற்பிடித்துத் தன் சதுரங்கசேனையுடனே திக்குவிசயத்துக்காகப் புறப்பட்டான். புறப்பட்டவன், பத்திராசுவம் கேதுமாலம் உத்தரகுரு முதலானதேசங்களிற்சென்று வென்று அங்குள்ளவர்களால் திறைபெற்றுக்கொண்டு அங்கங்கேதன்பாட்டன்மார்கள் கிருஷ்ணசகாயம் பெற்றுப்பெற்றவெற்றியின் புகழ்களையும் அசுவத்தாமாவின் அஸ்திரதேஜசினின்றுதான்தப்பிப்பிழைத்ததையும் யாதவருக்கும் பாண்டவருக்குமிருந்த நேசத்தையும் அவர்களுக்குக் கிருஷ்ணனிடத்திருந்தபக்தியையும் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு நல்லவஸ்திரங்களைக்கொடுத்துப் பகவான்செய்த சாரத்திய முதலியவற்றைக்கேட்டு அவர்திருவடித்தாமரைகளிலேமிகுந்த அன்புகொண்டிருந்தான். இவ்வாறு திக்குவிசயஞ்செய்துவருகையில் ஓரிடத்தில் ஒரு ஆச்சரியத்தைக்கண்டான். அதாவது விருஷபம் ஒற்றைக்காலாலே நடந்துகொண்டு கன்றுசெத்ததாய் நிழலில்லாவிடத்தில் கண்ணீர் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருக்கிற பசு வொன்றைக்கண்டு வினவிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப்பசுவாவது பூமிதேவி. விருஷபமாவது தருமதேவதை. வினவியது எப்படியென்றால், ஓசுபமானவளே! உன் தேகத்துக்குத் துன்பமில்லாமலிருக்கிறதா? உன்முகம் வாடியிருப்பதனாலும் நிதேசசில்லாதவளா இருப்பதனாலும் உனக்கு மனதில் துன்பமேதோ இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். உனக்கு வேண்டியபந்து யாரோ தூரத்திலிருக்கிறதைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறாய்போலும்! அல்லது மூன்று காலில்லாமல் ஒருகாலினால் நடக்கிற என்னைக்குறித்து விசனப்படுகிறாயா? இல்லாவிட்டால் சூத்திரராலேநாம் புசிக்கப்படப் போகிறோமேயென்று விசனப்படுகிறாயா? மந்திரமுதலானவை லோபமாகும்படியாக யாகங்கள்நடக்கிறதனால் தேவதைகளுடைய பங்கிய பாகங்கள் அசுரராலே அபகரிக்கப்படுகிறதைப்பற்றித் துயரப்படுகிறாயா? காலங்களில் மழை பெய்யாமையாலே பிரஜைகளுக்கு நேரும் துன்பத்தையக்குறித்துச் சோகமுறுகிறாயா? அல்லது இராக்ஷசரைப்போல் அதிகுரூராளானவர்கள் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றாமலிருப்பதற்காகச் சோகப்படுகிறாயா?

யா? இல்லாவிட்டால் ஈனகருமத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற சரஸ்வதீதேவியைக்குறித்து விசனப்படுகிறையா? அல்லது அயோக்கியநடக்கையுள்ள உத்தமவம்சஸ்தரைவெறுத்து மனநொந்திருக்கிறையா? கலியினாலே ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட க்ஷத்திரியரைக்குறித்தா அவர்களாலேகெடுக்கப்படுகிற ராச்சியங்களைக்குறித்தா மனம்வருந்துகிறாய்! அல்லது எங்கேயாகிலும் இருக்கைபடுக்கை உடுக்கை உண்டி கலவி இவைகள்கிடைத்தாற்போதுமென்று திரிகிற உலகத்தைக்கண்டுவருந்துகிறையா? இல்லையென்றால் பூமியின்பாரத்தை நீக்கும்பொருட்டு அவதரித்து மறுபடியும்பூமியைவிட்டு எழுந்தருளின பகவானுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம்நினைந்து உருகுகின்றையா? எதனாலே நீ வருந்துகிறையோ அந்தமூலத்தை எனக்குச்சொல்லு என்றுவினவப் பசுசொல்லுகின்றது. ஓ தருமனே, என்னை வினவின காரணத்தையெல்லாம்நீயே அறிவாய். எவனாலே நீநான்குபாதங்களோடே நடப்பையோ, எவனிடத்தில் சத்தியம் சுத்தி இரக்கம் பொறுமை கொடை சந்தோஷம் நேராயிருத்தல் மனோஞ்சலியாமலிருத்தல் கண்முதலியவை சலியாமலிருத்தல் தவம் சத்துருமித்திரனென்பதின்மை பிறர்செய்யுந் துன்பத்தைப்பொறுத்தல் லாபத்தில்நோக்கில்லாமை சாஸ்திரவிசாரணை ஆத்துமஞானம் ஒன்றிலும் பற்றின்மை ஆளுகை சவுரியம் பிரபாவம் பலம் மறதியின்மை ஒருவர்க் குட்படாமை சாமர்த்தியம் காந்தி தைரியம் மனமிளகியிருத்தல் தோற்றம் விநயம் நல்லியற்கை எதையும்பொறுக்குந்தன்மை இந்திரியபலம் போகம் கலக்கக்கூடாமை அசையாமை பிடிப்பு கீர்த்தி பூஜிக்குந்தகுதி அகங்காரமின்மை ஆகிய இக்குணங்களும், சரணாகதரைக்காப்பது முதலானமற்றுமுள்ள சகலகலியாணகுணங்களும் நித்தியமாயிருக்கின்றனவோ, பெரியோர்கள் எவனுடைய குணங்களையே விரும்புவார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீநிவாசனை இழந்து மகாபாவியான கலியினாலே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுவிற்கிற உலகத்தைக்குறித்தே தயரமுறுகிறேன். அப்படியே என்னைக்குறித்தும் உன்னைக்குறித்தும் தேவதைகள் முனிவர் பிதுருக்கள் சாதுக்கள் சகலமானவர்ணாச்சிரமத்தார் முதலினோரைக் குறித்தும் துக்கப்படுகின்றேன். பிரம்மாமுதலான சகலதேவரும் எவருடையகடாக்ஷங் கிடைக்கவேண்டுமென்று அனந்தகாலம் தவஞ்செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ மகாலக்ஷுமி எவனையேபற்றி நிற்கிறாளோ அந்தமகாநுபாவருடைய அப்சரேகைசங்கரேகை அங்குசரேகை துவசரேகை முதலானமற்றரேகைகள் பொருந்தின திருவடித்தாமரைகளின் சுவட்டினால் நான் உடம்பில் அலங்காரம்பெற்று மூவுலகத்தையும் அதிசயித்திருந்தேன். கடைசியில் அவர் என்னை விட்டுவிட்டார். எவர் துஷ்டர்களான அசுரரமிசத்தினாற்பிறந்த ராசாக்களாலுண்டான என் பாரத்தைத் தீர்க்கும்படியாயும் கால்குறைந்து வருத்தப்படுமுன்னையும் அப்படியில்லாமல் சுகப்படும்படி செய்யவும், யதுகுலத்திலவதரித்தாரோ, எவர்பிரியமான பார்வையினாலும் அழகிய புன்சிரிப்பினாலும் மதுரமான வசனங்களாலும் யாதவஸ்திரீகளுடைய கர்வத்தையும் மதத்தையும் போக்கடித்தாரோ, எவருடைய திருவடித் தாமரைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட நான் புளகமுற்றிருந்தேனோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீபுருஷோத்தமருடைய பிரிவை யார்தான் சகிப்பார்கள் என்றிப்படி பூமியும் தருமனும் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் இந்தப் பரீக்ஷித்துமகாராசன் அங்கே போனான். அவ்விடம் யாதென்றால் சரசுவதீநதி கிழக்காயோடுமிடம்.

(தொடர்ச்சி)

தர்க்கம்.

௭௦-வது பக்கத்தின்தொடர்ச்சி.

ஆனாலும் நித்தியபிருதிவியாகிய பரமாணுவானது விஷயத்திற் சேர்ந்தபோமானதினால் இந்தப்பிரிவு மொத்தத்திற்கே யென்னலாம். போகத்திற்கு இடமாயிருத்தல் சரீரத்தினிலக்கணம். போகமாவது சுகதுக்

கங்களின் காட்சி. இது சரீரத்தின்வழியே உளதாகலின் இவ்விலக்கணம் பொருந்திய தாகாண்க. ஞானகாரணமான மனதின்சேர்க்கைக்கு ஆசிரயமாயிருத்தல் இந்திரியத்துக்கு இலக்கணம். ஆத்துமா மனத்தோடுகூட மனம் இந்திரியத்தோடுகூட காண்டல் முதலிய அறிவுபிறப்பதனால் ஞானகாரணமான மனதின்கூட்டத்துக்கு இந்திரியம் பற்றுக்கோடாயிற்று. ஆத்துமாவோடு மனஞ்சேர்வதில் அதிவியாத்தி வாராமைக்காக ஞானகாரணமென்றது. அதினால் காண்டல் முதலாகிய ஞானம்பிறவாதாகையால் அதிவியாத்தியில்லை. ஞானகாரணமென்பதுகூடின் மனதிலேயே அதிவியாத்தி வருமென்பதுபற்றி மனதின்சேர்க்கையென்றது. மனதின்சேர்க்கைக்கு மனம் பிரதியோகியேயல்லது அநுயோகியன்று. ஆகவே மனதின்கூட்டத்துக்கு ஆசிரயம் அல்லது பற்றுக்கோடு என்பது அநுயோகியென்பதேயாம். இவ்வளவுசொன்னாலும் மானசிகபிரத்தியக்ஷத்தில் மனதுக்கும் விஷயத்துக்குமுண்டான சம்யோகத்தில் அதிவியாத்தி வாராமைக்காக உத்பூதவிசேஷ குணங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகாமல் என்றும் அவ்விலக்கணத்திற் சேர்க்கவேண்டும். ரூபம், கந்தம், ரசம், பரிசம், சினேகம், இயற்கையானதிரவம், சப்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனம், தருமம், அதருமம், சம்ஸ்காரம், ஆகிய இப்பதினாறும் விசேஷகுண மென்னப்படும். எவ்வாதிருப்பதனால் ஒன்றுபுலப்படுமோ அத்தன்மைதான் உத்பூதத்துவம் என்னப்படும். ஆகவே பிருதிவிமுதலானவிஷயங்கள் உத்பூதவிசேஷகுணங்களை யுடையாதாதலின் அவியாத்தியில்லையென அறிக. இவ்வாறு இலக்கணத்தைச் சீர்படுத்தினாலும் சுரோத்திரேந்திரியம் அல்லது செவிப்பொறியில் அவியாத்திவருமாகையால் சப்தமல்லாத உத்பூதவிசேஷகுணங்க ளென்னவேண்டும். செவித்துளையினால் வரையப்பட்ட ஆகாயமே சுரோத்திரேந்திரிய மாகையால் அது விசேஷகுணங்களுள் ஒன்றாகிய சப்தத்திற்கு ஆசிரயமாகின்றது. சப்தம் அல்லாத என்பதைக்கூட்டின் அவியாத்தியில்லையாம். ஆக இந்திரியம் அல்லது பொறிக்குத்திரண்ட இலக்கணம்யாதெனில், சப்தமல்லாத உத்பூதவிசேஷ குணங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகாமல் ஞானகாரணமான மனதின் கூட்டத்துக்கு ஆசிரயமாயிருத்தல் என்பதேயாம். இவ்விரண்டுமல்லாதது விஷயமாம். சம்யோகமென்னும் கூடுதலெனினுமொக்கும். அப்புஎன்றால் தண்ணீர். குளிர்ச்சியானபரிசமுடைமை யதினிலக்கணமாம். கல்முதலியவற்றில் தோன்றுங்குளிர்ச்சி தண்ணீரின்சேர்க்கையாலாதலின் ஆண்டு அதிவியாத்தியில்லையாம். இதுவும் நித்தியம் அநித்தியமென இருவகைப்படும். பரமாணுரூபமானது நித்தியம். காரியப்பட்டிருப்பது அநித்தியம். இது மறித்தும் சரீரம் இந்திரியம் விஷயமென மூவகைத்தாம். வருணலோகத்தாருடையசரீரம் ஜலசம்பந்தமான சரீரம்: இந்திரியம் உருசியைக் கிரகிக்கும்படியான இரசனை. அது நாக்கு நுனியிலிருக்கின்றது. விஷயம் ஆறு கடல் முதலியவையாம். வெப்பமான பரிசமுடையது தேஜசு. நீர்முதலியவற்றில் அக்கினி சம்பந்தத்தினாலேயே வெப்பமுண்டாயிருக்கிற தாதலின் அதிவியாத்தியில்லை. இதுவும் பரமாணுரூபமான தேஜசு நித்தியம்: காரியரூபமான தேஜசு அநித்தியம். இதிலும் முன்னதிற்போல மூன்றுவகையுண்டு. அவற்றுள் சூரியலோகத்தாருடைய சரீரம் தேஜசின்சரீரம். ரூபத்தைக் காணுகின்ற நேத்திரம், தைஜச இந்திரியம். இது கருமணியின் கண்ணுள்ளது. நெருப்புமுதலியன விஷயமாம். இவ்விஷயம் பவுமம் திவியம் ஔதரம் ஆகரஜம் என நான்கு வகைத்தாம். அவற்றுள் பவுமமாவது பூமியினகனுள்ளதாகிய நெருப்பு முதலானவை. திவியமாவது வானத்தின்கணுள்ளதாகிய மின்னல்முதலானவை. ஔதரமாவது வயிற்றிலுள்ளது. உண்டியைச் சீரணமாக்குமனல். ஆகரஜமாவது ஆகரத்திலுண்டாயிருக்கிற பொன் முதலானவை. லோகங்கள் பிறக்குமிடத்தை ஆகரமென்றும் கனியென்றுஞ் சொல்லுவர். நன்று, பொன் பிருதிவியிற்சேர்ந்ததே பசுமிறமும் கனமுமுடைமையின் மஞ்சள் முதலானவைபோல என்கிற அநுமானத்தினால் அது பிருதிவியென்றிருக்கத் தேஜசு என்றது எங்ஙனமெனில், சொல்லுகிறோம், மிகுந்த அனலின்சேர்க்கையால் நெய்முதலானவை கவிழ்ப்போவதையும் அவையே நீரினடுவின்றுமாயின் சுவறுமலிருப்பதையும் கண்டிருக்கிறோமாதலால் பிருதிவிசம்பந்தமான திரவத்துக்கும் மிகுந்த அக்கினிசம்யோகத்துக்கும் காரியகாரணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொன்னோ மிகுதியான அனலைக்கூடினாலும் திரவத்துவம் நாசப்படாது. ஆகவே இதனைப் பிருதிவியைச்சேர்ந்த திரவத்திரவியமென்ன வொண்ணாது. நீர் இயற்கையான திரவத்துவமுள்ளதாகலின் செயற்கைத் திரவதிரவியமான பொன்னை நீரில் சேர்க்கவகையில்லை. ரூபமுடைமையின் காற்றுமுதலியவற்றினுஞ் சேர்க்க இடமில்லை. ஆதலால் தைஜசமென்பதே சித்தமாயிற்று. ஆகில் பசுமைக்கும் கனத்திற்கு

ம் நியாயமென்னெனின் அவை அந்தத் தேஜசைப்பற்றியிருக்கிற பிருதிவியின் குணங்களே, கூட்டுறவால் அதிற்றோன்றுகின்றன என்க. வெள்ளிமுதலானவற்றையும் இப்படிப்பட்ட நியாயத்தினால் தைசஜமென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டும். ரூபமில்லாததாய்ப் பரிசமுள்ளதாயிருப்பது காற்று. ரூபமில்லாதது என்று மாத்திரங் கூறின் ஆகாசமுதலியவற்றில் அதிவியாத்திவரும். பரிசமுள்ளது எனபதுமாத்திரங் கூறின் பிருதிவிமுதலியவற்றில் அவியாத்தி வரும். ஆதலால் இரண்டுங்கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. இதுவும் பரமாணு ரூபமாயுள்ளது நித்தியமென்றும்காரியரூபமாயுள்ள அநித்தியமென்றும் இருவகைப்பட்டதே. வாயுலோகத்துள்ளதுவாயு சரீரம். பரிசத்தை கிரகிக்கின்றதொக்கு வாயுசம்பந்தமான இந்திரியம். மரங்களையசைக்குங்காற்றேவிஷயம். இதுவே இருதயமுதலிய இடவேற்றுமையால் பிராணன்முதலான சொற்களால் சொல்லப்படுகின்றது. வாயு அநுமானத்தால் அறியப்படுகின்றது. எங்ஙனமெனின் மரமுதலானவை அசைவதற்கு ஏதுவாய் ஏதுவோ ஒன்றுளதுவ. சம்யோகம் வெப்பமுங் குளிர்ச்சியுமில்லாத பரிசமொன்று அநுபவிக்கப்படுகின்றதே அது ஒருதிரவியத்தைப் பற்றினது, குணமாதலால், ரூபத்தைப்போல் என்னும் அநுமானத்தால் அந்தப்பரிச குணத்துக்குப் பற்றுக்கோடாக ஒருதிரவியஞ்சித்திக்கிறது. அது பிருதிவியன்று ரூபமின்மையால். உத்பூதஸ்பரிசமுள்ள பிருதிவிப்பொருளுக்கு உத்பூதரூப மிருக்கவேண்டு மென்கிற நியமமிருக்கின்றது. இது அங்ஙனமல்லாததாகையால் பிருதிவிப்பொருளன்று, வெப்பமுங் குளிர்ச்சியுமின்மையால் நீரும் அனலுமன்று. பரிசமுடைமையால் ஆகாயமுதலியவையுமன்று. மேலும் ஆகாசாதிகள் விபுவாகையால் அவற்றுள் இது சேர்ந்ததாயின் அவற்றைப்போல் எங்குங் காணப்படவேண்டும். மனமென்றால் அது பரமாணுரூபமானது. அதின் பரிசம் இவ்விந்திரியத்திற்குப் புலப்படாது. இதின் பரிசம் புலப்படுதலால் மனதிற் சேர்ந்ததுமன்று. ஆகவே இது பிருதிவிமுதலிய எட்டினும் வேறாயதொருதிரவியமென்றேற்படுகின்றது. நன்று, வாயுபிரத்தியக்ஷம் பிரத்தியக்ஷமான பரிசத்திற்கு இருப்பிடமாதலால் கடமுதலியவைபோல் என்றுசொல்லத் தடையென்னவெனில் இவ்வேது உபாதியோடுகூடியதனால் வியாப்பியத்துவாசித்தமாம். எங்ஙனமெனில் எங்கெங்கு புறவிந்திரியத்தினால் காணக்கூடிய திரவியத்தன்மையுண்டு, அங்கங்கு உத்பூதரூபமுண்டென்று சாத்தியவியாபகத்துவமும் இங்கெடுத்த சாதனத்தின்கண் வியாபியாமையுமிருத்தலாலென்க. இதை எதுப்போலிகளை விருபித்தவிடத்திலே விருபித்திருப்பதனால் இங்கு சுருக்கியெழுதினோம்.

(தொடர்ச்சி)

தசகுமாரசரித்திரச்சுருக்கம்.

அத்தியாயம் – க.

இப்பரதகண்டத்தின் வடபாகத்தில் சீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்ததாகிய மகததேசமென்றொரு தேசமுண்டு. அதில் கல்விப்பொருளினும் செல்வப்பொருளினும் குறைவில்லாதவர்கட்கு உறைவிடமாகிய புஷ்பபுரி என்றொரு பட்டணமுண்டு. அந்தப்பட்டணத்தில் சகலநற்குணங்களும் பொருந்தியிளங்கும் இராஜஹம்ஸ என்னும் அரசன் செங்கோல் முறைதவறுமல் செலுத்திவந்தான். அந்த அரசனுடைய மந்திராலோசனைத்தொழிலை தர்மபாலன், பத்மதேவன், சிதாவர்மன் என்கிற மூன்று மந்திரிகளும் நடத்திவந்தனர். இம்மூன்றுமந்திரிகளில் தர்மபாலனுக்குச் சுமந்திரன் சுமித்திரன் காமபாலன் என்று மூன்றுபுத்திரர்களும், பத்மதேவனுக்குச் சுசுருதன் இரத்திருத்பவன் என்னும் இரண்டுபுத்திரர்களும், சிதாவர்மனுக்கு சமதி சத்தியவர்மன் என்னும் இரண்டுபுத்திரர்களும் இருந்தனர்.

சிதாவர்மனுடைய இரண்டாம்புத்திரனாகிய சத்தியவர்மன் என்பவன் உலக இன்பங்களில் வெறுப்புற்றவனாய்ப் பிரதேயங்களுக்கு யாத்திரை போயினன். தர்மபாலனுடைய மூன்றாம்புத்திரனாகிய காமபாலனென்பவன் சூதாடல், கன்னக்கோல், கூத்தாடல், பரஸ்திரீகமனஞ்செய்தல் முதலிய துர்மார்க்கத்தைவகித்த இழிந்த கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாய் வீண்காலங் கழித்துவந்தான். பத்மதேவனது இரண்டாம்புத்திரனாகிய இரத்திநுத்பவன் வாணிகஞ்செய்வதில் சிறந்தவனாய்த் தன் காலங்களையெல்லாம் பிறதேசங்களிலேயே கழித்துவந்தான். மற்ற மந்திரிகுமாரர்களோ தந்தம் தந்தைகளுடன் அரசனுக்கு மந்திராலோசனைத்தொழிலை நடத்திவந்தனர்.

இப்படியாக அனேகவருஷங்களாய் மனுநெறிதவறுமல் செங்கோல் நடாத்திவருங்காலத்தில், மாளவதேசத்து அரசனாகிய மானசாரன் என்பவனுக்கும் இராஜஹம்ஸனுக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தம் நேரிட்டது. அப்போது இராஜஹம்ஸனென்பவன் தன் சேனைபலத்தினாலும் புயவலிமையினாலும் சத்து

ருவின்சேனையிற்புகுந்து கலக்கிச் சேனைகளைப் புறங்காட்டியோடும்படிச்செய்து மானசாரனையும் சிறைகொண்டான். ஆகிலும் இராஜன்சா மிகவும் உதாரத்துவமும் இரக்கமுமுள்ளவனாகையால் தோல்வியடைந்து சிறையாக்கப்பட்ட அரசன்மீது குரோதம் தீர்த்துக்கொள்ளவும் அவனைச்சிறையிடவும் மனமில்லாதவனாய் அவ்வரசனைச் சிறைவிடுவித்து அவனுக்கு அரசையுங்கொடுத்து அவன் தேயஞ்சேர்ந்து சுகமாகவாழும்படிக் கட்டளையிட்டனுப்பினான்.

இவ்விதமாகவே தன்னை எதிர்த்துவந்த மகுடாதிபதிகளை எல்லாம் அடக்கி அவர்கள் தன்னடிதொழும்படி ஏகசக்கிராதிபதியாய் உலகமெல்லாம் தனது செங்கோற்குடைபிடித்தி இன்னும் அடைய விரும்பும் பொருளொன்றுமில்லை என்னும்படியாய்ச் சகல போகபாக்கியங்களைத் தானும் தனதுபத்தினியாகிய வாசமதி என்பவளுமாய் அனுபவித்து வந்தனர். இப்படி நிகழுங்கால் நாளிற்குநாள் தன்வயது தளர்வதைக்கண்டு யோசிக்கலாயினான். அதாவது ஐயோ! நமது தேகமோ அநித்தியம், வாழ்நாட்களோ அளவிடப்பட்டது, நமக்கோ மூப்பு நெருங்குகின்றது, நமது பரம்பரைக்கோ சந்ததியில்லை, புத்திரனில்லாப்பேறு எவ்வளவாய் வளரினும் என்ன, ஒருவன் தனது தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினையைச்செய்யும் புத்திரனைப் பெறுவானாயின் வினைவயத்தாற்பிறக்குமெழுவகைப் பட்ட பிறவியிலும் அவனைத்துன்பங்கள் அடையாவே, நமக்குப்பின் இராச்சியம் பாழாகுமே என்று இவ்வாறு பலவாய்வருந்திச் சர்வலோககாரணராயும் எல்லாமறிந்தவராயுமிருக்கிற புவனபோக கர்த்தராகிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியைச் சதாகாலமும் வழிபட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து வந்தான். அன்பர்விரும்புவது முன்னமே அறிந்து கொடுப்பவராகிய அந்த தயாநிதி இப்படி அரசன்படும் துயரத்தைக்கண்டு கிருபைகூர்ந்து அரசனுக்குப் புத்திரபாக்கிய முண்டாகுகவென்று அருளிச்செய்தார். உடனே இராணியும் கர்ப்பவதியானாள். இந்த சமாசாரம் அரசன் அறிந்து மிகவும் உல்லாசமுடையவனாய்ச்சகல அரசர்களையும்வருவித்துஅவர்களுக்கு நல்விருந்தளித்துச் சீமந்தகல்யாண சடங்குகளை மிகவும் சிறப்பாய் நடத்தி சிம்மாசனத்தில் மிக்களிப்புடனே வீற்றிருந்தான். இப்படியாக அளவிறந்த சந்தோஷத்தில் மூழ்கியிருக்குங்காலத்தில், தண்டுகமண்டலாதிகள் தரித்தவராய் ஒருசந்நியாசி அரசனைக்கண்டு சிலவசனங்கள் கூற ஆவலுடையவராய் வாயிலில் வந்திருக்கிறாரென்று அரசனுக்குக்காவற்காரர் அறிவித்தனர். இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அரசன் அத்துறவியை உள்ளே அழைத்து வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டு இத்துறவி வேஷந்தரித்தவன் தனது அந்தரங்கமான வேவுகாரர்களில் ஒருவனென்று அறிந்துகொண்டு சபையிலிருந்த யாவருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பி பின்பு தானும் மந்திரிகளும் வேவுகாரனும் ஒரு அறையிற்பிரவேசித்து அரசன் முகமலர்ச்சியுடன் வேவுகாரனைநோக்கி என்ன சமாசாரம் கொண்டுவந்தாய் என அவன் சொல்லுகிறான்.

ஓ சக்ரேஸ்வரா! தமது ஆக்கினையின்படியே நான் மாளவதேயத்து அரசனுடைய பட்டணம்புகுந்து இவ்வேடத்துடன் மறைந்திருந்தேன். அப்படியிருக்கும்போது அவ்வரசன் முன்னமே தங்கள் முன்னின்று போர்செய்யச் சக்தியற்றவனாய்த் தோல்வியடைந்த அவமானத்தால் மிகுந்த குரோதச்சிந்தையுடையவனாய் மகாகோபமடைந்து அத்தேசத்தில் வழிபடுங்கடவுளாகிய மகாகாளன் என்னும் பெயருடைய மயேஸ்வரனைநோக்கிப் பெருந்தபசெய்து அவரது கிருபையால் ஒருத்தனைக் கொல்லும்படியான சிறந்ததாகிய கதாப்படையொன்றைப் பெற்றான். அவன் அப்படையேந்தி ஜெயமடைவேனென்னும் உறுதியுடன் உமது நாசத்தை எதிர்பார்ப்பவனாய் தனது சேனைகளை எல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறானென்று சொன்னான். இதைக்கேட்ட மந்திரிகள் மனமகிழ்ந்து அரசனைப்பார்த்து சொல்லலுற்றார். ஓ கர்த்தனே! பகைவன் ஏந்திவரும்படை ஒருவனைக் கொல்லமாத்திரம் வல்லமையுள்ளதாகையால் நாங்கள் சென்று எதிர்த்து அவனை யுத்தகளத்திற்படுத்தி வெற்றிபெற்று வருகிறோம். அதுவரையிலும் தாங்கள் கோட்டைக்குள்ளே யிருக்கவேண்டுமென்று பலவாறுசொல்லியும், அரசன் சிறிதேனும் அவ்வார்த்தைக்குச் செவிகொடாமல் பகைவனைத் தானே எதிர்ப்பேனென்று தீர்மானித்திருந்தான். இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் பெரிய சேனாசமுத்திரத்தால் சூழப்பட்டவனாய் மானசாரன் வாத்தியகோஷம் எங்கும் முழங்கியாயிருக்கும்படி, சாலைகளும் சோலைகளும் தடாகங்களும் விளங்கிச் சொர்க்கவாசிகளின் மனதையும் கவரத்தக்க அழகுபொருந்திய மகததேசத்தையடைந்து, அதில் ஒளிபொருந்தி விளங்காநின்ற புஷ்பகிரிபட்டணத்தின் வெளியில் தண்டிறக்கினான். இப்படியாகப் பகைவன் பட்டணத்தின் வாயிலில் வந்திருப்பதைக் கேட்டவுடன் மந்திரிகள் அரசனைவணங்கித் தமது பத்தினிமுதலாகிய அந்தப்புரவாசிகளாகிய ஸ்திரீகூட்டங்களை எல்லாம் விந்தியகிரியின் ஒருமறைந்த இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு, பின்பு நால்வகைச்சேனைகளையும் சித்தப்படுத்திச் சக்ரேஸ்வரனுடைய ரதத்தையலங்கரித்துத் திவ்வியமாகிய குதிரைகளைப் பூட்டிக்கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். அரசன் நவரத்தினங்கள் பதித்த கவசகுண்டல கிரீடாதிகளையும், வில் அம்பு கத்தி கேடயம் தடிமுதலிய பல ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, யுத்தசன்னத்தனாய்த் தும்பைமாலை சூடினவனாய்த் தேர்மேற்பாய்ந்தேறிப்பட்டணத்திற்கு வெளியே புறப்பட்டுவந்து சத்துருவைக்கண்டு எதிர்த்து வெகுவிநோதமான பெரியயுத்தம் செய்தான். இப்படியாக வெகுநேரம் சத்துருவுக்கு இளைக்காமலே சண்டைசெய்வதைக்கண்டு இன்னும் கொஞ்சகாலம் நாம் சும்மாவிருந்தால் அபாயம் வந்துவிடுமென்று பயந்தவனாய் மானசாரன் மகேஸ்வரராலே தனக்குக்கொடுக்கப்பட்ட படையைச் சக்கிரேஸ்வரன்மேல் செலுத்தினான். அது ஒருவனைமாத்திரம் கொல்லவல்லமையுடைதாகையினாலும், சக்கிரேஸ்வரன்மேல்க் சரியாய்க் குறிக்காதபடியினாலும் தேர்ப்பாகன்மேற் பாய்ந்து அவனைக் கொன்றது. ஆகிலும் அதின்வல்லமையால் சக்கிரேஸ்வரன் தான் இருந்த தேரின்மேலேயே மூர்ச்சையடைந்தான். இதைக்கண்ட சேனைகளெல்லாம் தமது அரசன் தேரில்மடிந்தானென்று அல்லோலகல்லோலப்பட்டு நாலுபக்கங்களிலும் சிதைந்து ஓடின. இந்த சப்தத்தினால் அரசனுடைய தேர்க்குதிரைகள் முரண்டு தேரை அகஸ்மாத்தாய் பத்தினிமார் முதலாகிய ஸ்ரீ கூட்டங்கள் மறைந்து வசிக்கும் விந்தியகிரிக்குச் சமீபத்தில் இழுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது. சத்துரு இச்சமயத்தில் பட்டணத்திற் புகுந்து கோட்டை கொத்தளம் பொக்கசம் முதலாகிய யாவற்றையும்பிடித்துத்தன்வசம்பண்ணிக்கொண்டு அரசாண்டுவந்தான். யுத்தகளத்தில் ஆயுதம்பட்டு விழுந்துகிடந்தவர்களாகிய மந்திரிமுதலாயினோர் மறுநாட்காலையின் குளிர்ந்தகாற்றினால் கிஞ்சித்து ஆயாசம் நீங்கினவர்களாய் எழுந்து அரசனுடைய சவத்தைத்தேடி எங்குங்காணமல் மிகவும் வருத்தமடைந்து இராணி மறைந்திருக்கும் விந்தியகிரியையடைந்து தாங்கள் அடைந்த அபசெயச்சேதியையும் அவள்பர்த்தாவின் தேகம் காணப்படாததங்கதியையும் தெரிவித்தனர். இதைக்கேட்ட வாசமதியானவள் அத்தியந்த விசனமடைந்து தமதுகணவனைப்பிரிந்து உயிர்வாழ்வதில்லை என்று தீர்மானித்தாள். இதைக்கேட்ட மந்திரிமுதலாயினோர் பயந்து ஓ மாதுசிரோமணி! நீ இப்போது பூரணகருப்பவதியாகையால் அப்படிப்பட்ட வியாபகத்தை விட்டுவிட்டு மிகவும் சிறப்புற்று ஓங்கும்படியாகிய புத்திரனைப்பெற்றால் இழந்ததேசத்தை மறுபடியும் செயித்துச் சுகமாகவாழலாமென்று பலவாகத் தேறுதல்சொல்லியதினால் கிஞ்சித்துத் தேறியவள்போலிருந்தாள். ஆயினும் பின்பு யாவரும் நித்திரைசெய்யப்பார்த்து நடுராத்திரியிலெழுந்து ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி வெளியேபுறப்பட்டு ஒருபுதரையடைந்து, தனது முகம்மூடும் வஸ்திரத்தால் கழுத்தைச்சுற்றி அவ்விடத்திலிருக்கும் ஒருவிருக்ஷத்தின் கிளையில் மாட்டிக்கொண்டு, ஓ கர்த்தனே! காமனது புஷ்பவில்லுக்குநிகரான அழகுபொருந்திய எனது பர்த்தாவையே மறுபிறப்பிலும் நான் அடையவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ள எத்தனிக்கையில், யுத்தகளத்திலிருந்து இழுக்கப்பட்டுவந்த தேரினின்று அவ்விடத்தில் புரண்டுவிழுந்துகிடந்த சக்ரேஸ்வரராஜனவர் அப்போதுதான் தமது பிரக்ஞையையடைந்து மேலுண்டான சப்தம் தமதுபத்தினியின் தொனியென்று யூகித்துக்கொண்டு கூவினர். இதைக்கேட்ட இராணியும் சந்தேகம் பயம் நடுக்கம் பொருந்தியவளாய்த் தொனியுண்டானவிடத்தை நோக்கிவந்துபார்த்துத்தனது பர்த்தா உயிர்த்திருப்பதைக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து வேலைக்காரர்களைக் கூவினாள். யாவரும் அரசனைக்கண்டு களிப்புற்று வணங்கிச் சீக்கிரத்தில் ஒரு கூடாரமிட்டு அரசனுக்குப் பலவுபசாரஞ்செய்து காயங்களையாற்றினார்கள். இப்படியாகத் தனக்குச் சம்பவித்ததைக்குறித்து அரசன் விசனப்படுவதைக்கண்ட மந்திரிகள் பூர்வத்தில் அரிச்சந்திரன் நளன் முதலிய பூலோக சக்கரவர்த்திகள் அனேகர் அடைந்ததுன்பத்தையும் அவர்கள்பின்பு அடைந்த க்ஷேமத்தையும் எடுத்துக்கூறி அரசனது விசனத்தை ஆற்றிவந்தனர். இவ்விதமாக இந்த விந்தியகிரியில் காலங்கழித்துக்கொண்டுவரும்போது ஒருநாள் பக்கத்து மலைச்சாரலில் வசிக்கும் வாமதேவனென்கிற நாமதேயமுடையவராகிய ஒருமகாத்துமாவைத் தமது பரிவாரங்களோடுபோய்த் தரிசனஞ்செய்து வணங்கி அவரைநோக்கித் தாம் இழந்த அரசைப் பெறும்படியான அநுக்கிரகஞ் செய்யும்படிக்குக் கேட்டான். அதற்கு முனிவர் மகிழ்ந்து சில ஆசிகள்கூறி அப்பா நீ கொஞ்சகாலம் இந்த இடத்திலேயே சிறுமைப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. உன்பத்தினியானவள் ஒரு நல்ல சவுந்திரியமும் வல்லமையுமுள்ள சிறந்தபுத்திரனைச் சீக்கிர

த்தில் பெறுவாள். அப்புத்திரன் உன்பகையாளிகளை வென்று உனது கோரிக்கையை முடிப்பான் என்று ஆசீர்வதிக்க, அரசன் முனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தனதிருப்பிடம் சேர்ந்திருக்கும்போது இராஜபத்தினியாகிய வாசுமதிக்கு இராஜவாகனனென்கிற ஒரு புத்திரனும், மந்திரிகுமாரராகிய சுமதி என்பவனுக்குப்பிரமாதி என்பவனும், சுமந்திரனுக்கு சித்திரகுப்தன் என்பவனும், சுமித்திரனுக்கு மந்திரகுப்தன் என்பவனும், சுசுருதனென்பவனுக்கு விசுருதன் என்பவனும், பிறந்தனர். இந்நான்கு மந்திரிபுத்திரர்களும் இராசகுமாரனும் ஒன்றாய்வளர்ந்து ஒருவர்க்கொருவர் நீங்காத சினேகிதர்களாய் விளையாடிவந்தனர். இப்படியிருக்குங்கால் ஒருநாள் ஒரு பிராமணோத்தமரானவர் அரசனிடத்தில்வந்து ஒரு சிறியபிள்ளையை ஒப்பித்து இவ்விதமாக சொல்லுகிறார். (தொடர்ச்சி.)

கந்தபுராணச்சுருக்கம்

களக-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இப்படியுத்தஞ்செய்து பானுகோபனும வன்படைகளுந்தோற்றோடிப்போய்விட்டார்கள். பின்பு பானுகோபனை யழைத்து மறுபடியும்போய் யுத்தஞ்செய்துவாவென்று தன்பிதாவாகிய சூரபன்மன் சொல்லக்கேட்டு அவன்புதல்வனான பானுகோபன் தான் முன்பட்டவருத்தத்தினால் தந்தையைநோக்கி ஓஐயனே! நான்யுத்தஞ்செய்து பட்டபாட்டை என்னென்றுசொல்வேன், நான்விட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் பாலசுப்பிரமணியன் தன்னிடத்தில் வருவித்துக்கொண்டான். அதுவுமல்லாமல் முன்னாலே தாரகனையுங் கிரௌஞ்சனையுஞ் சம்ஹாரஞ்செய்தான். நமதுசேனைகளில் அளவிறந்தமந்திரிகளையும் படைத்தலைவர்களையுமடித்து வெற்றிகொண்டான். இப்படிப்பட்டவனை நம்மால்வெல்லக்கூடாது. ஆதலால்தேவர்களைச்சிறைவிடுத்துச்செம்மையாயரசு செய்தால் இன்னுஞ் சிலகாலமுயிர்வைத்து வாழலாமென்று பலவிதமாகச் சொல்ல, அதைக்கேட்ட சூரபன்மன் வெகுண்டு தன் புதல்வனைப்பார்த்து ஆஹா! நீசொல்லியது நன்றாயிருந்தது; நான்சிவபிரானைக்குறித்துத்தவஞ்செய்து அனேகவரங்களைப்பெற்று ஒருவருநிகரில்லாமல்சூரனென்று பெயரும்பெற்றுத் திரிமூர்த்திகளும் அஞ்சத்தக்கதாகஅரசுசெலுத்திவாழ்கின்றேன். இந்தப் பாலனுக்கும்பூதங்களுக்கும் பயப்பட்டுத் தேவர்களைச் சிறைவிடுவேனோ? பேதைகளாகிய ஸ்த்ரீஜனங்கள் நகையாரோ? பகைவருக்கு அஞ்சித் தன்வசப்பட்ட தேவர்களைவிட்டுவிட்டானென்று உலகத்தாரிகழார்களோ! நீ பயப்படுகிறபடியால் உன் னரண்மனைக்குப் போய் உண்டுடுத்துப் பெண்டுகளுடன் இரு போவென்று இகழ்ச்சியாகச் சொன்ன வசனங்களைக்கேட்டுப் பானுகோபன் விதியின்வழி மதியென்று துணிந்து மறுபடியுந் தன்பிதாவுக்குத்தணிந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவனிடத்திலுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு சூரபன்மன்பட்டத்தரசியாகிய தன்தாய் பதுமகோமளையையும்வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு ரணகளத்துக்குப் போய் அமோகமாக அஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப்பிரபலமானயுத்தஞ்செய்தான்.

அப்படி செய்யும்போது வீரவாகுதேவருங் கொஞ்சமாவது மனந்தளராதவராய் அவன்செய்யு மாயாயுத்தங்களுக் கெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடிவருகையில் வீரவாகுதேவர்மின்னலைப்போல விளங்காநின்ற ஒரு வாளாயுதத்தால் பானுகோபனதிரண்டு கரங்களையும் வெட்டித்தள்ளிப் பின்பு அவன்சிரசையுந் துண்டித்துத்தள்ளினார். அப்போது தேவர்முதலானவர்கள் வேலாயுதக்கடவுளையும் வீரவாகுதேவரையும் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். தன்மகன் பட்ட செய்தியைச் சூரன்கேட்டவுடன் புத்திரசோகத்தில் மூழ்கி மூர்ச்சையாய்ப் பின்பு சயித்திய உபசாரஞ்செய்ய அவன்தெளிந்து சிங்கமுகாசுரனைத் தூதரைவிட்டு அழைத்து வரச்சொல்லி ரணகளத்திற்குப் போய்ச் சிவகுமாரன்சேனைகளையும் அவனையுமெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து வென்று திரும்பிவாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டஆயிரஞ் சிரசுகளையுடைய சிங்கமுகாசுரன்மன்னர் மன்னனே ஆயிரத்தெட் டண்டங்களையும் ஒருகுடைநிழலில் ஆண்டு அரசுசெய்துவரும் எனது தமையனாகிய சக்ரேசுவரனே ஒரு விண்ணப்பம் பானுகோபன் முதலாகிய புஜபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய பிள்ளைகளையும் மதியூகிகளா யிருந்த தருமகோபன் முதலிய மந்திரிமார்களையுங் கீர்த்திப்பிரதாப மடைந்திருந்த அனேகம் படைத்தலைவர்களையு மாளக்கொடுத்தும் இன்னும் அறிவில்லாதவனுமாய்மும்மூர்த்திகளுக்குமுதல்வனான கடவுளை யின்னவனென் றறியாமல் பாலனென்றுஇகழ்கின்றாய். முன்னாலே மந்திராலோசனைசெய்கையில் இப்படிப்பட்ட தீங்குகளெல்லாம் விளையுமென்றுசொன்னபோது என்பேரில் விஷநாகத்தைப்போலச் சீறிவிழுந்தனை. இப்போதும் நான்சொல்லும் வசனங்கள் உனக்கேற்குமோ? உன்னுடையமனம்போல்இதோபோர்க்களத்திற்குப்போயுத்தஞ்செய்து வெற்றிவேலாயுதத்திற்குத்தப்பினால் உன்னுடையமுகம்வந்து பார்ப்பேன் இல்லாவிட்டால்போர்க்களத்தில்மடிகின்றேனென்றுபலவிதகிந்தனையான சொற்களைத்தமையன் முன்பேசிப் பின்புசெலவுபெற்றுக்கொண்டுத் தன்விடுதிக்குப்போய் உண்டுடுத்துக்கொண்டுகணக்கிறந்த நால்வகைச்சேனைகள்சூழ்ந்துவர யுத்தகளம் வந்துசேர்ந்தான்.

அதுகண்டு எமதண்ணலாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் தமது பூதகணங்களோடுவந்து சிங்கமுகாசுரனை எதிர்க்க, அதனாலிருதிறத்துச்சேனைகளும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ரவுத்திராகாரமா யுத்தஞ்செய்யும்போது கோடாகோடி அசுரர்கள் வெட்டுண்டு பிணமலையாகக்குவிந்தார்கள். அந்தவேளையில்சிங்கமுகாசுரன் அதிககோபங்கொண்டவனாய் ஒருமாயாபாசத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து வீரவாகுதேவர்முதலிய நவவீரர்களையும் ஆயிரவெள்ளம் பூதகணங்களையுங்கட்டாகக்கட்டி உதயகிரியிற்கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டிருவென்று கட்டளைசெய்தான்.

(தொடர்ச்சி.)

சங்கப்புலவர்சரித்திரம்

களஉ-வது பக்கத்தின்தொடர்ச்சி.

அதைக்கேட்ட சங்கத்தார் அவர்களுக்கிஷ்டமானதேசங்களிற்சென்றுசீவனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். பன்னிரண்டுவருஷம்நீங்கினபின்நாடுமலிய மழைபெய்துசகலவளங்களும் குறைவின்றிவிளைந்துநாடுசெழித்து நன்றானபின் பாண்டியராசன் இனிநமதுநாடுசெழித்திருக்கின்றமையால் நூல்வல்லசங்கத்தாரைக் கொண்டுவாருங்களென்று தூதுவரைத்திசைதோறும் அனுப்ப அவர்போய்எல்லாத்தேசங்களிலும் தேடி எழுத்ததிகாரமும்சொல்லதிகாரமும் யாப்பதிகாரமும் வல்லவரைக்கண்டு அழைத்துவந்துவிட்டுப் பொருளதிகாரம் வல்லவரையெங்குந்தேடியும் அகப்படவில்லையென்றுசொல்லினர். அப்போது அவ்வரசன் அதிககவலையுற்றுஎழுத்துஞ் சொல்லும்யாப்பும் ஆராய்வதுபொருளதிகாரத்தின் பயன் அறிதற்கல்லவோபொருளதிகாரம் நமக்குக்கிடையாவிட்டால்இவையுமூன்றுங்கிடைத்துப்பயனென்னவென்று சொல்லிவருந்த அதனைமதுரை ஆலவாயிலின் கண்ணெழுந்தருளியிருக்கிற அழல்நிறக்கடவுளாகிய சொக்கலிங்கசுவாமி திருவுளங்கொண்டு பாவம் அரசனுக்குக்கவலைபெரிதாயிற்று அக்கவலையும் ஞானத்தைப்பற்றியிருக்கின்றது. ஆகையால் யாமதனைநீக்கக்கடவோமென்று அன்பினைந்திணையென்னுஞ் சூத்திரமுதல் அறுபது சூத்திரஞ் செய்துமூன்று செப்பேட்டிலெழுதிப் பீடத்தடியிட்டருளினார். அன்று காலையில் தேவாலயத்தில் வழிபடுவோனாகிய பிராமணன் ஆலயமெங்குந்திருவலகிட்டு நீர்தெளித்துப் பூவிட்டும் பீடத்தின்கீழென்றும் திருவலகிடாதவன் அன்று தெய்வதற்குறிப்பினால் யானின்று திருவல கிடக்கடவேனென்று உள்ளங்குளிரத் திருவலகிட்டான். அப்படிசெய்த அந்தப் பிராமணன்முன் அத்திருவலகொடு செப்பேடுகளும் வெளிப்பட்டன. வெளிப்பட்ட ஏடுகளையெடுத்து வந்துபார்க்குமளவில் வாய்ப்புடையதாகிய பொருளதிகாரமாகக் காணப்பட்டது. அப்படிக் காணப்பட்ட அதைப்பிராமணன் சிந்திப்பான், நமது அரசன் பொருளதிகார மின்மையைக்குறித்துக் கவலைப்படுகின்றதை நம் பெருமானாகிய சொக்கலிங்கசுவாமி அறிந்து இதனை அருளிச்செய்தனரென்றுள்ளத்திற்கொண்டு தன்வீட்டிற்குச்செல்லாமல் அரசன் கோயிற்றலைக்கடைச்சென்று நின்றுவாயில்காப்போருக்குத் தன்வரவையுணர்த்த அக்காவலாளர்சென்று அரசனுக்கறிவிக்க அவ்வரசன் பிராமணனை வாருமென்றழைக்கப் பிராமணன் அவ்வரசனிடஞ்சென்று அவ்வேட்டினைக்காட்ட அதனையிருகையு மேந்திவாங்கிப்பார்த்துப் பொருளதிகாரமிது இதனை நம்பெருமானாகியகடவுள் நமதிடுக்கண் கண்டு அருளிச்செய்தனரென்று அத்திசைநோக்கித் தொழுதுநின்று சங்கத்தாரை அழைப்பித்து இது நமதுபெருமான் நமதிடுக்கண் கண்டு அருளிச்செய்தபொருளதிகாரம இதனைக்கொண்டுபோய்ச் சங்கப்பலகை ஏறியிருந்துபொருளாய்ந்துவாருங்களென்றனன்.

தாங்களிட்ட உரையைத்தனித்தனிசிறந்ததென்று சிறப்பித்துக் கொண்டு சிலநாள்கழித்தனர். இப்படிசிலநாள்சென்றபின்யாவரும்ஒருமித்துநாம் இப்படி எவ்வளவாகச்சிறப்பித்துச்சொல்லினும் ஒருவழிப்படாது அரசனிடத்தில் சென்று உரையைக்கேட்டுத் தீர்மானிக்க ஒருகாரணிகனைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுப்பெற்று நாங்கூறிய உரையை அவருக்குச்சொன்னால் அவர் எந்த உரையை ஒத்துக்கொள்ளுகிறாரோ அதை வைத்துக்கொள்ளுவோமென்று ஆலோசித்து அரசனிடத்திற்சென்றார்கள் அரசனும் அவர்களுக்கு எதிர்சென்று பொருளதிகாரத்திற்கு உரையிட்டீரோவென்றுகேட்க அவர்கள் என்ன உரையிடுகிறது எங்களுக்கொரு காரணிகனைத்தர வேண்டுமென்னக் கேட்ட அரசன் உங்களுக்கொருகாரணிகனை எங்

கேதேடுவேண்டீங்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர் உங்களுக்கொப்பாவார் ஒருவருமில்லையேயென்றரசன் சொல்லப்பின்பு யாவருமீண்டு தங்கள்சங்கப்பலகையேறியிருந்து அரசனுமிப்படிசொல்லிவிட்டான் நாமெவ்விதமாகக்காரணிகளைப்பெறலாமென்று சிந்திக்குமிடத்துத் தோன்றியயோசனையாவது இச்சூத்திரஞ் செய்தவர் ஆலவாயி லவிர்சடைக்கடவுளன்றே அவரிடத்திற்சென்றுவரங்கிடந்து எங்களுக்கொருகாரணிகளைத்தரவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கடவோமென்று உபவாசித்திருப்ப, அர்த்தசாமத்தில் சுவாமியினுடைய திருவருளால் இவ்வூர் உப்பூரிகுடிகிழார் மகனாகிய உருத்திரசன்மனென்பவனாகிய பசுங்கண்ணும்பைங்மயிருமைஞ்ஞூவயதுமுடைய ஒருவூமைப்பிள்ளையிருக்கின்றனன் அவனை அத்தன்மையனென் றிகழாமல் அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்திருத்தி நீங்களிருந்துசூத்திரப்பொருளைச் சொல்லுவீர்களாகில் அவன்சரியான வுரைகேட்டவிடத்துக் கண்ணீரொழுக மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பன், சரியல்லாத உரைகேட்டவிடத்துச் சும்மா விருப்பன். [illegible]ன் குமாரதேவன் அங்கோர்சபத்தி[illegible] திருவெனவுமுக்கால் சொல்லியது. ஐயம் [illegible] யாவரும் சம்மதித்து எழுந்து வயத்தை வலங்கொண்டு உப்பூரிகுடி கிழாரிடத்திற் சென்று இவ்வார்த்தையெல்லாம் சொல்லி ஐயனாகிய உருத்திரசன்மனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டி அழைத்துக்கொண்டுபோய் வெண்ணுகலித்தி வெண்பூச்சூட்டி வெண்சாந்தணிந்து சங்கப்பலகையிலேற்றியிருத்தி சூத்திரத்தின் பொருள்களை ஒவ்வொருவராக உரைப்பக்கேட்டுச் சும்மாவிருந்து மதுரைமருதனிளநாகனார் உரைத்தவிடத்து ஒவ்வோரிடத்திற் கண்ணீரொழுக மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்துப்பின்பு கணக்காயனார் புத்திரராகிய நக்கீரர் உரைத்தவிடத்துக் கண்ணீர்வார மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பவிருந்தார்.

(தொடர்ச்சி.)

பஞ்சதந்திரம்.

ககூ-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

எ. ஐந்துநாளைப்பயணதூரத்தில், பயணம், பிரயாணம் என்கிற ஆரியத்தின்றிரிபு. போதல் என்பதுபொருள். ஐந்துநாட்களாற்செல்வதற்கு உரியதூரம் என்பது திரண்டபொருள். நாளை என்பதில் ஐசாரியை.

அ. காதின்மேல் கையைவைத்தல், கெட்டசொல் கேட்காதிருக்கும்படி.

சாதுக்கள் – சாஸ்திரப்படி நடக்கிறவர்கள். வடசொல்.

மற்றவர்கள் கொலையினால், மற்றவர்களுக்கு என்றிருக்கவேண்டும். அல்லது வரும் என்பதற்குப்பதில் அடைவார்கள் என்றுவந்திருக்கவேண்டும். யாககுமத்திற்பசுவை, இங்கு பசுவென்பது நாற்கால் ஜந்துவுக்கு, அஜம் என்கிற மொழிக்கு ஆடும் எழுவருடத்துநெல்லும் பொருளாம். பசப்புவார்த்தை – நம்பும்படி சொல்லுகிறமோசவார்த்தை.

கஉ. சேகரித்த – சேர்த்த, தத்தமிடத்திற்கு – தங்கள்தங்களிடத்திற்கு, தம்தம்மின்றுமுற்றுப்பொருளைக்குறிக்கஇரட்டியவற்றுள் "மவ்வீறொற்றழிந்துயிர்மெய்யேற்பவும் வன்மைக்கினமாத்திரிபவுமாகும்" என்கிறவிதிப்படிமகரங்கெட்டு "இயல்பினும்விதியினும்" என்கிறபொது விதியினால் வலிமிகுந்தது. இது இல்லையென்றில் "தந்தம்" எனவும்வரும் வரனின்ல் வெட்டுவும் என்கிறவிடத்தில் "நிறைற சட்டபுறுவனளாவமாறுதே நாவிற்றுக்கட்டவந்" என்கிறசூத்திரத்தினைந்துக்கொள்க.

ஆனாலே, இருமனவிதுவள ரிருக்கிறதோர்தவனே. பச்சாதாபம் ஒருகாரியஞ்செய்து அதனால்கேடுவிளைந்தபின்பு மனந்தவித்தல். பார்ப்பாரிடத்திலிருந்து இது ஐந்தாம்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு.

கங. வஞ்சனைக்காரக் கோத்தினிருந்து என்றுபிரித்துக்கொள்க. சீலன்–சீலமுள்ளவன், சீலம்–நன்னடக்கை. வடமொழி என்றை, இங்கு ஆசாரியை. தூர்த்தன், வஞ்சகன்.

கச. சாந்திராயணம், இதொருவிரதம். இதன்விவரம் Glossory உ-வது பக்கத்திற்காண்க. பஞ்சகவியம், கவியம்–கோ சம்பந்தமானது கோ – பசுமாடு, பஞ்ச–ஐந்து. அவை பசுவின் பால் தயிர் நெய் மூத்திரம் சாணம் என்பவையாம். நிஷித்தை – தடுக்கப்பட்டதை, நிஷித்தத்தை என்றிருக்கவேண்டும். சசேலஸ்நானம்–உடுத்தவஸ்திரத்தோடு முழுகுதல். உன்கருமத்தை, உன்காரியத்தை.

(தொடர்ச்சி.)

கடிதம்.

ம–ா–ா–ஸ்ரீ கலாவர்த்தனி எடிட்டரவர்கள்.

சமூகத்துக்கு.

விண்ணப்பம்.

க. பிரகிர்தத்தில் நூதனமாகச் சேர்ந்திருக்கும் வேதசமாஜத்தார் பிரசுரஞ்செய்துவரும் தத்துவபோதினி நான்காவது வருடத்தின் முதற்பத்திரிக்கையில் உபந்யஸித்திருக்கும் அவர்கள் உற்சாகத்தைக்குறித்துச் சில வரிகளெழுதமுயன்று தருந்தபத்திரிகையாகத் தங்கள் கலாவர்த்தனியை யவலம்பித்தவெந்த மாவலானது பிரயோஜனப்படுமென்று நம்புகிறோம்.

உ. தத்துவபோதினி பத்திராதிபர் அவக்கத்தில் தாங்கள் நினைத்தவாறு "பரிசுத்த ஆஸ்திகமதப்பிரசாரம் இதுவரையி லெவ்வளவுதூரம் பயனடைந்ததென்பதைச் சுருக்கமாயாவது குறிப்பதாவஸ்யகமன்றோ" என்றுவினவினர். இது எவ்வளவுதூரம் எவ்விதமாகப் பயனடைந்ததோ அதை விவரித்திலர். "இதுவரையில் இதிற்பலதடவைகளிற் பிரசுரமாகிக்கொண்டுவந்த பலகிருபங்களாலேயே யிதன்றன்மை யுங்களுக்கு வெளியாயிருக்கலாமாயினும் இங்கவற்றின் சாரத்துடன் எங்க ளபிப்பிராயத்தையுஞ் சேர்த்துத் தொகுத்துரைப்ப தப்பிரயோஜனகரமாகாதென நினைக்கிறோம்" என்று தமதுமித்திரரைநோக்கி யுரைத்தனரேயன்றி அவ்வாறியாதேனு மவ்விடத்திற் குறித்ததாய்த் தேடியுங்காணேம்.

ங. "இப்பத்திரிகை தத்வப்பிரவசனஞ்செய்யத்தொடங்கவேஇவ்விடத்தில் விக்ரஹஸேவையினிடத்து வெறுப்பும் ஜிஜ்ஞாஸையும் ஜகத்காரணரான நிர்மலாநந்தஸ்வரூபியினது தியானத்திலும் ஸ்தோத்திரத்திலும் விருப்பம் உண்டாகி யிதற்காகச்சபைகள் சேரவேண்டுமென்று மவாஜனித்ததென்றனர். இதையோசிக்கில் இதுவரையிலும் யாமறிந்த விச்சபையாரசரித்திரம் வேறுவேடம் பூண்டதைப்போற் றோன்றுகின்றது. ஆதியிற் ப்ரம்ஹசமாஜத்தின் கொள்கையைநோக்கித் தாங்கள் அதிற்சிலநியமங்களைத் திருத்திக்கொண்டு வேதசமாஜமென்னுஞ் சபைசேர்ந்து இப்பத்திரிகையைப் பிரசுரஞ்செய்யத் தொடங்கினர். இப்பொழுது பிரசுரப்படக்கண்டு யாரோசிலர் சபைசேர்ந்ததாக வசிப்பது விபரீதமாகவிருப்பதுமன்றி யிவர்களைச்சபையிற் சேராதவர்களைப்போலவுந் தோற்றுகின்றது. மற்றும் வேதசமாஜமென்னு மிவர்கள்சபைதவிர மற்றொருசபை யவ்விடத்தி லிவ்விஷயமாக வேற்பட்டதாகவுங் காணவில்லை. இவர்கள் முதல் விண்ணப்பப்படி உண்மையையறியப் பாடுபடுவதாகச் சேர்ந்த விச்சபையார் இதுவரையிலுமொருநித்தாந்தத்தையு நிலைநிறுத்தியதாகக் காணேம். இப்படியிருக்க அர்ச்சையினிடத்து வெறுப்புண்டாகத்தக்க காரணம் யாதேனுமிவர்வாக்கியப்படி தோன்றுமலிருக்கின்றது. சென்னையிலொருவர் பஜனைசெய்ய வீட்டிலிடமளித்தும் இவர்களைப்போன்ற விபரீதவேஷிகளும் அதுவுமில்லாதவர்களும் அவ்விடத்திற்சேர்ந்து பஜனைசெய்தானந்திப்பதும் பெங்குளூர் பட்டுக்கோட்டை தஞ்சை உடுமலைப்பேட்டை என்னுமிடங்களிற் சிலர் இவர்களைப்போல் நடிப்பதுமே இவர்கள்கொள்கையைச் சித்தாந்தப்படுத்த ஹேதுக்களாகவிருக்குமாகில் யாமதைக்குறித்துரைக்கவேண்டிய வாவஸ்யகமிராது. ஆயினும் பெங்குளூரிற்சேர்ந்த சபையார் இவ்விஷயத்தி லெவ்வளவுதூர மறிந்தவர்களாக விருக்கின்றார்களோவென்று பரிசீலிக்கும்பொருட்டு எங்களிற் சேர்ந்த சிலர் அவர்கள் பஜனைக்கூட்டத்திற்குப்போய் வினவிய சாதாரணமான சில வினாக்கட்குத் தகுந்தவிடையுரைக்கச் சக்தி யில்லாதவர்களாய்த் தங்கள்சபை அதிபாலியத்திலிருக்கிறதென்றும் மூலசபையாரையே கேட்கவேண்டியதென்றும் உரைத்தனர். தத்வபோதினி முதலியவைகளை வாசிக்குங்காலத்தில் இவ்விடத்தில்கிரந்தவெழுத்துகளிருக்கின்றவென்று விட்டுவிட்டு மற்றபாகத்தைமாத்திரம் வாசிப்பவர்களாக விருக்கவுங்கண்டோம். இவ்விதமானவர்கள் மூலசபையாருக்கு முண்மையை யறிந்தவர்களென நம்பக்கூடுமோ, இவ்வாறே வேறிடங்களிற் சேர்ந்தசபையார்களு மிருப்பார்களென்பதற்குச் சந்தேகமிராதென நம்புகிறோம்.

ச. மற்றும், பத்ரிகாதிபர் தங்கள் "சர்வசம்மதமான கோட்பாட்டை மறுக்கவேண்டுமென மருட்கொண்டிருப்பவருடைய பலத்தையும், ஸ்துவிக்கவேண்டிய தாவஸ்யகமன்று" என்று ப்ராரம்பித்துத் தங்கள் ப்ரதிகக்ஷிகளைக்குறித்துச்சிலவார்த்தைகளுரைக்க முயலுங்காலையில் "ஸர்வ" என்னுமபதத்தின் அர்த்தத்தை யோசித்தவராய்க் காணப்படவில்லை. இக்கோட்பாடு ஸர்வஸம்மதமானால் மறுக்கவேண்டுபவரிரார். மறுக்கவேண்டுபவ ரிருக்குங்கால் இது ஸர்வஸம்மதமாகாது. பெரும்பாலுஞ் சம்மதித்த விஷயமென் றர்த்தஞ்செய்யவு மனுகூலமில்லை. ஏனெனில் இவ்விந்தியாவிலிருக்கும் ஹிந்துஜனங்களில் லக்ஷத்திற்கொருவராவ திவர்கள் கோட்பாட்டிற்குச் சம்மதிக்கவ

திருப்பொன் றிதுவலாயிவ்வர்கள் சமாஜத்திற் சேர்ந்தவரின் ஒருமையால் திருபிக்கக் கூடாது. இவர்களும் வேதவேதாங்க வித்யாலாவிகளென நினைக்கவுமறுகூடவில்லை ஆதலால் ஸர்வஸம்மதமென்பதைவிட "ஸ்வஸம்மதம்" என்றிவர்கள் கோட்பாட்டிற்கு விசேஷணங்கொடுப்பது யுக்தமாகவிருக்கும். வேதஸமாஜகண்டனம் என்னுங் கிரந்தம் இவர்கள்கொள்கையைப்பூர்ணமாகப் பூர்வபக்ஷஞ் செய்யவல்லமை யுள்ளவரால் இயற்றப்படாததாயிருந்ததினாலேயே ஜெயமடைந்தனர்களென்று நம்புவது பண்டிதபக்ஷமன்று. அதை எழுதியவரும் இவர்கள் விண்ணப்பத்தைப் பூர்வபக்ஷஞ்செய்யமாட்டாதவராய் விளங்குவதே இவர்கள் ஜெயத்திற்குக் காரணமென்று கொண்டாடுவதும் பரிஹாஸகமாக விருக்கின்றது. ஏனெனில் வேதஸமாஜகண்டனத்தில் கண்டிருக்கும் விஷயங்கட்கெல்லாம் இதுவரையிலுமிவர்கள் சமாதானஞ்சொன்னவர்களல்லர். அக்கண்டன மியற்றப்பட்டிருந்தினோராயிழும், இரண்டுவிஷயங்கட்குமாத்திரம் விடையுரைத்திருக்கின்றார்கள். இப்படியிருக்கக் கண்டனஞ்செய்தவர் பூர்வபக்ஷஞ்செய்யமாட்டாதவராக விருக்கின்றாரென்று நினைப்பது ருயாயமன்று. அவர் பாண்டியத்தை யாதாரமாகக்கொண்டே அர்ச்சாவிஷயம் வெளிப்பட்டதன்று. அவரோ எல்லாமறிந்த ஆசாரியருமன்று. அவர் தோற்றதினால் அர்ச்சாவிஷய மபஜெய மடைந்தது மன்று. அக்கண்டனத்தைச் சாதாரணமான "விவேகவிளக்கம்" என்னும் பத்திரிகை தூஷித்ததைப்போலவே இவர்கள் கோட்பாட்டை "ஸ்ரீயக்ஷிணி" "கர்நாடகப்ரகாசிகை" முதலிய பண்டிதபத்திரிகைகளும் அருணோதயம் முதலான வன்னியபத்திரிகைகளுந் தூஷித்திருக்கின்றன.

௫. "வேதசமாஜவிரோதினி" என்னும் மற்றொருகண்டனக்கிரந்தம் இன்னும் பிரகரமாகாதிருந்தும் அதின் குறைகுணங்களையிவர்களிகழுமுயல்வது அர்த்தபக்ஷமாகக் காண்கின்றது. தர்மசபையார் வினவிய சுமார்-௧௦௦-வினாக்களுக்கு இவர்கள் விடையுரைக்க ஆயத்தப்பட்டுத் தாங்கள் அவர்களை மூன்று கேள்விகள் கேட்டதற் கவர்கள் விடையுரைக்கமாட்டாத நிலையிலிருக்கின்றார்களென்று இங்ஙிதம்பேசிக்கொள்வது மற்றுங்கொண்டாடத் தக்கதாயிருக்கின்றது. சந்தேகநிவர்த்திக்காகக் கேட்டவர்களாகவவர்களைப்பாவித்து இவர்களவ்வினாக்கட்குத்தரிப்பது கூடாததன்றல்லவா? இவ்வியாஜத்தினால் தங்க ளசக்தியை மறைக்கவும் காலதாமதஞ் செய்யவும் தங்களைப் பண்டிதர்க ளெனநம்பிய ஸிலரையுமவர்கள். போன்றபலரையும் வஞ்சிக்கவும் வேட்டம்பூண்டவர்களாகக் காண்கின்றார்கள்.

௬. இப்படி யாக்ஷேபிக்கப்பட்ட ஸிலவாக்ஷேப ஸமாதானப்பதித்த வசத்தாயிருந்தும் மற்றபண்டிதர்களிற் ஸிலர் எழுந்தால் செட்டவராயிருப்போமென்று சொல்பவர்களோதவிர யாரும் வெளிவந்தவர்களல்லர் என்றிவர்களுரைக்க லஜ்ஜிக்கிறதற்கு யாங்கிரங்கின்றோம். இவர்கள் தங்கபோதினியும் விண்ணப்பங்களும் தெளிதேறைத்தும் ஸம்ஸ்கிருத மறியாதவரிடத்தும் கவிகாலெந்தைமையிலுல் இங்கிலீஷ்பாஷைதவிரஸ்வபாஷையானதமிழும் தன்றாயாரரயாதறிராவிடரிடத்து மாத்திரமே பரவியிருக்கின்றனவேயன்றி மதகிரந்தாந்தங்களை புணர்ந்த பண்டிதர்களின் மனவிலும் காணப்பட்டிராதென்பதற் கையமில்லை. இதனறியாமறிந்தவரையிலும் இந்தச்சமாஜத்தார் கோட்பாட்டை சற்சைசெய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீயக்ஷணிபத்ரிகாதிபர் வழக்கப்படி பத்திரிகைகளை மாற்றிக்கொள்ளும்படி கேட்டதற்கு மௌனமாக விருந்ததல்லாமல் தத்வபோதினிக்குச்சந்தா கொடுக்கவுந் தன் பத்திரிகையைக் கிரயமின்றி யிவர்கட்கனுப்பவுஞ் சம்மதித்துக்கேட்டுக்கொண்டும் பயந்து மறுமொழியுரைக்காதிருந்த விவர்கள் இவ்வாறுரைப்பதுயாரைவஞ்சிக்கவோ யாமறியோம். அவர் ப்ரஸித்தம்பெய்குணரிவிருந் தியற்றிய அத்வைத ஸித்தாந்தபோத நிபனத்ரணம் என்னும் முதல்விண்ணப்பக் கண்டனை யச்சிற்பதிக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருகின்றது. அதனையவலோகனஞ்செய்து மறுமொழியுரைக்கும்படி இவ்விடத்திருக்கும் வேதசமாஜத்தாரைப் பலவாறவைத்தும் அவர்கள் தலைகாட்டாதிருந்த நினைகரதிவார்கள். மூலசபையாரு மவ்விதமாவார்களென்பது அந்நூல் பிரசுரமானபின்பு வெளிப்படுமெனநம்புகிறோம்.

௭. தங்கள் கலாவர்த்தனி பத்திரிகையைக்குறித்து இவர்கள் செய்யும் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றிய பின்பு யோசிக்கலாம். ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரகாசிகையைநோக்கி யிவர்களுரைக்கும் வார்த்தைகள் ஸ்வோக்தி வியாகாதமாக விருக்கின்றமையால் யாம் ப்ரஸித்தம் மௌனமாகவேயிருப்போம்.

௮. இராஜாராதாகாந்ததேவபாதர் இராஜாராமமோஹனராயர் முதலியவர்களுக்கும் இச்சமாஜத்தாருக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லாதிருப்பதால் அவர்களைக்குறித்து யாமுரைக்கவேண்டிய தொன்றுமிராது.

...மாஜத்தாருடையவு ...ற தத்துவபோதினி ...களை மகாஜனங்களி ...பாருட்டு ஸருசனைசெ ...ருயோசித்து அவர்க ...டார்கள் என்று நம்

இப்படிக்கு

...தத்வாதிகாரிகள்.

கடவுள்.

இன்னிய பவங்கைகழித்து
எண்ணிய கற்பளசெழித்து

ஞானமனத்திற்கதி
மோனமினத்திற்பதி.

நற்றலர்வர்த்தமானிதேர்
சொற்கலாவர்த்தமானிபார்.

நல்லுவல்ல சொல்மெல்லல் பொருந்திய ...சகமெங்கும் பறந்துள்ளினங்களாகிய ...ங்களிட மனங்களிலுற்ற சனங்களாம், ...ல்லை மாற்றி அறிவையேற்றி கல்லொளியச்சாற்றித் தன்மயக்கவிருளைத்தூற்றி நரமையைப்போற்றிவிவை, யான்றரு மைமவிருக்களைப் பார்த்துவாக்கி விரைந்து நல்லாரிடஞ்சென் றன்விருளைக் காட்டி ...ற்கவர்கள் தரும் நல்லுத்தியினிடையைநலச்சிறுதீட்டி புன்மையின்மாட்டிக்கொண்டனபர்களிட மிதித்து அவர்கள்கையிற்கொடுத்து விடையைவிடுத் தின்பரசமூட்டிவிவாயெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

...ஞானவினுக்கள்.

...றுமுன்பிற் கருட பிரசாரமாகிய கலாவர்த்தனிப் பத்தாவதுசஞ்சிகையில் ௧௫௬-௨௭ பக்கம் கல்விப்பயனைக்குறித்துச்சொல்லியது, என்னுதல்லலாத் தெளியராய்க் கொள்ளுவர்க்குதலம் வள்ளுவர்குறள், தத்திறப்பாயிரம் அறநூல்லனைக்கியால் ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் எனு மூன்றினையுமிந்திரசன் செங்கோல் கடத்தவேண்டும். இவைகளுள் தமிழின்றவழக்காவது ஒருபொருளைக் குறித்தனியே வெதெனதென்றிருப்பார் அதுகாரணமாகத் தம்முன்மாறுபட்டு வழக்கிடுவது, அதுகடன் கொடன்முதலிய பதினெட்டுப்பதங்களையுடையதாம். தனபதில் பதினெட்டுப்பதார்த்தமென்றால் பதினெட்டு விதங்களெனபடுதவெவைகள்?

தமிழ்ப்பாரதவசனம்.

யுத்தபருவசும், துரோணபர்வத்தில் அருச்சுனன்குமாரன் அபிமன்யுவென்பவ னிறந்ததற்காக விசனப்படும் தருமராஜன்முதலியோரைத் தேற்ற வேதவியாசர் சொல்லிக்கொண்டுவரும் கதைகளில் ஸ்ரீஜயன்குமாரன் சுவர்ணஷ்டிவென்பவ னிறந்ததற்கவ்வரசன் துயரத்தையாற்ற நாரதர் சொல்வது இப்பூவுலகை எண்ணிறந்தகாலமாண்டு அநேகங்கீர்த்திபெற்ற ராஜாக்களுமிறந்தார்கள். உன்னிப்பார்க்குமிடத்துச் சமதக்கினிகுமாரனும் மும்மலமகற்றிய செம்மலாகிய பராசராமருமிறந்தாரென்றால் இவ்வுலகி லிறவாமலிருக்கத்தக்கவர்களார். ஆதலால் விசனமற்றுமெனச் சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. (சங்கை) அழியாச் சிரஞ்சீவிகளாகிய அசுவத்தாமா மகாபலி வியாசர் அநுமார் விபீடணர் கிருபாசாரி பரசுராமர் எனு மெழுவருள் பரசிராமரொன்பவரொருவராதலால் அவரிங்கனமிறந்தாரென்பதில் சந்தேகாஸ்பதமானதா லதை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

காரணவிசாரணை.

கடவுள் உலகத்தைப் படைத்ததற்குக் காரணம் என்ன?

மேற்குறித்தத் தீட்டியவைகளின் முற்பரியம் சிற்றறிவுடையேனுக்குத் தெரிந்தில. நற்கல்விகற்றவர் கொற்றவர் நற்றவர் பத்திவர் நன்னெஞ்சத் தெளிவுபெற்றவர்கள் அவைகளின் சந்தேகமறவகுத்துச் சொற்பயன் தெரிவிப்பீர்களெனக் கருதுகின்றனன்.

இங்ஙனம்.

௧௮௭௭௵ ஆகஸ்டு ௨௦ ௳	தன்னெதிர்புன்மன் பொல்லாவரி வல்லாரி புரி

ஜனங்களுக்கு வித்தியாவிருத்தியையும் சாஸ்திரத்தெளிவையும் வேதாந்தங்களையும் அறிவையும் பெருகச்செய்கின்ற கலாவர்த்தனியென்னும் பத்திரிகையின் எடிட்டரவர்களுக்கு வந்தனஞ்செய்தெழுதியது யாதெனில் ஓர்நாள் நம்பிடவீட்டிற்குச் சிலசோதிடபிராமணுள்வந்திருந்தகாலத்தில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ நாக்கம் ஜீயர்ராயசரென்பவர் ஓர் தமசயத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டுமெனக் கேட்ட கேள்வியாதெனில்: ஆதி சிருஷ்டியின்போதே நவக்கிரகங்களென்னும் ஒன்பதுகிரகங்களும் உண்டானவைகளா அல்லது ஒவ்வொ

ருகிரகங்களாய்ச் சிலகாலத்துக்குப்பின்உண்டானவைகளாவென்றுகேட்க அதற்குச் சிலர் ஆதி உற்பத்தியிலேயே உண்டென்றும் சிலர் சிலகிரகங்கள் சிலகாலத்திற்குப்பின் உண்டானவைகளென்றும் சொன்னபடியால் ஆதி உற்பத்தியிலேயே உண்டென்றுசொன்னால் சில கிரந்தங்களினால் கொஞ்சகாலத்திற்குப்பின் சூரியனுக்குச்சனியும் சந்திரனுக்குப் புதனும் பிறந்ததாகத் தெரியவருகிறதென்று சொன்னதற்கு இந்தச்சனியும் புதனும் அந்தநவக்கிரகங்களிற் சேர்ந்தவர்களல்லவென்றும் சிலர்சொன்னார்கள். ஆதலால் இச்சம்சயத்தை யாவருந் தெளியக்கோரியிருக்கின்றமையால் சம்சயத்தை நிவாரணம்செய்யும் உங்கள் கலாவர்த்தனியெனும்பத்திரிகை யொன்றேயென்று நம்பியெழுதத்துணிந்தேன். வருகிறசஞ்சிகையில் பிரசுரஞ்செய்விப்பீர்களெனக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

சென்னபட்டணம் ௧அகூ௭ஹூ ஜூலையீ ௧௯வ	கலாவர்த்தனி பத்திரிகையின்-கையொப்பக்காரரில் ஒருவராகிய அகோபிலம், முகுந்த நாயகர்.

கடிதத்துக்குஉத்தரம்.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-சென்னைக்கலாவர்த்தனி பத்திராதிபர் அவர்கட்குவந்தனம்.

ஐயா,

தங்கள்பத்திரிகையின் - ௧௦ - வது சஞ்சிகையில் வல்லரிநகரானென்னுரே ரிஷ்டர் குறித்திருக்கும் ஐயவினாக்கட்குச் சிறியேனுரைக்கும் விடைகளை யிம்மாதத்தில் வெளியிடும் பத்திரிகையி னோர்புறத்திற் றயைசெய்து பதிப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

தாழ்ந்த நடையினரா யென்னுமுதற்குறிப்புள்ள வோர்செய்யுளெழுதி யதில்நாற்கதி, வானெய்துநெறி என்னும் பதங்கட்குப் பொருளின்னதென்றும், போலநிறமாவார்க்கு [illegible] முதலாக வுடை

விடை.

நாற்கதி-தேவகதி, மனுடகதி, நரகதி. வானெய்துநெறி-முத்திவழி, அதாவது - ஞானமார்க்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

போலநிறமாவார்க்குப் பூணாரம [illegible]
யேலவதை செய்த வியல்பாமோ - சால
பழிக்கஞ்சுந் தென்மதுரைப் பாவ [illegible]
விழிக்கஞ்சன் சோமனலை வேந் [illegible]

இதவெறிவிலக்குத்து [illegible]

பொருள்

சாலப்பழிக்கு அஞ்சும் தென்மது [illegible] பாவை—பாவத்துக்கு மிகவும் பயப் [illegible] தென்மதுரை நகரில்வசிக்கும் பதிவ [illegible] ன்றபெண்ணே, இருநான்கு விழிக் [illegible] சோமன் அலைவேந்து போல—எண் [illegible] ணாகிய கமலாசனத்தலையுடைய பிர [illegible] சந்திரனையும் வருணனையும்போல, [illegible] வார்க்குப் பூணாரம் ஆவாரை— (வெ [illegible] வெண்மைகருமை) நிறமானவர் சு [illegible] பரணமாகிறதை, ஏலவதை செய் [illegible] மோ—அங்கீகார மாகக் கொலைசெய் [illegible] ரமமாகுமோ.

இங்ஙனம் இருநான்கு விழிக்க [illegible] மன் அலைவேந்து போலநிறமாவா [illegible] று சொல்லப்படுவன-கண்கள். அக்க [illegible] க்குப் பூணாரமாவது மை. மை [illegible] பது.

இதன்கருத்து.

தென்மதுரையில் வசிக்கும் பெண் [illegible] நான் கொண்டமையல் தணிப்பதற்கு [illegible] டைக் கொலைசெய்தல் கிரமமன்றென [illegible].

மற்ற இரண்டுவினாக் கட்கும் விடை [illegible] வரும் பத்திரிகையில் கூறப்படும்.

௧அகூ௭ ஹூ ஆகஷ்ட்டு மீ ௧௦வ	இங்ஙனம் சென்னைத்தமிழ்மாணாக்க [illegible]

Madras:—Printed at the KALARUTHNAKHARAM PRESS.

161435
600